BEAT OTTA

- Kesän festarit
- Suomirockin kuolema?
- Berliini—Liverpool
- Elokuvakerhot
- Uuden aallon teatteri
- Kenestä miss B.B.B?

TOIMINTALEHTI

Martin Stephenson – Provinssin aurinko

3 / 87

TO BEAT OR NOT TO BEAT

Onko tiedotusvälineiden tarkoitus puhua puolesta vai vastaan — vaiko peräti ainoastaan objektiivisesti eteenaukeavasta todellisuudesta?

Onko toimittajien moraali sidottu kulloinkin tunnustettavaan väriin ja materiaaliin; joka myy, josta saa eniten henkilökohtaista hyötyä ja joka noudattaa kulloisenkin niskanpäällä olevan auktoriteetin hyväksymiä näkökulmia?

Onko tärkeämpää spekuloida nuorison muuttumisesta ulkoisesti kuin tunnustaa, että he ovat muuttuneet myös sisäisesti yhteiskunnan muuttumisen myötä ja sen vaikutuksesta?

Onko holhousyhteiskunnassa oikeudenmukaisuudesta muodostunut etupäässä rankaisemista ja kurittamista?

Totuushan on aina vain enemmän tai vähemmän subjektiivinen tapa suhtautua todettuun elämään. Kun joudumme eettisten arvojen maailmaan, keskelle sellaisia käsitteitä kuten hyvä ja paha, totuus, valhe, kostonhimo, kateus ja anteeksianto, rakkaus — kohtaamme kaiken suhteellisuuden ja ongelmallisuuden. Mikä on oikein tietystä näkökulmasta ei välttämättä ole sitä kaikille. Asiat muuttuvat ja saavat erilaisia merkityksiä ja painotuksia kun ne irroitetaan asiayhteydestä. Ei ole pysyvää standardia; normit ja asenteet muuttuvat. Ne olisi kyettävä uudelleenarvioimaan tilannekohtaiseti.

Liiallinen moralismi tai hyssyttely muodostuu lopulta sokaisevimmaksi itsepetokseksi.

Erityisen vaaralliseksi tilanne on muodostunut nyt, kun on käynyt selville täydellinen tietämättömyys kysymyksistä, joihin otetaan kantaa. Jopa yleisönosastokirjoituksista on muodostunut massamanipulaatioita; joukkohysteriaa ja uusmoralismia lietsovaa asiakokonaisuudestaan irroitettua näennäistotuutta, josta jopa arvovaltaisina pidetyt tiedotusvälineet koostavat uutismateriaansa. Vastuuta siirretään henkilökohtaiselta tasolta koneistoille, järjestöille, järjestäjille ja valtion hyväksymää pakkovaltaa käyttäville organisaatioille unohtaen, että ensikädessä vastuu on yksilötasolla, jokaisessa meissä. Sitä olisi syytä kunkin tykönään miettiä.

Rock-musiikin on sanottu heijastavan yhteiskunnallista todellisuutta. Viimeaikaisien tapahtumien perusteella lause on saanut uutta sisältöä; väkivaltaa, juurettomuutta, itsekeskeisyyttä, päihdeongelmia, välinpitämättömyyttä. Yhteiskunnan (lieve) ilmiöt heijastuvat myös rock-musiikin (lieve) ilmiöistä, ei enää pelkästään teksteistä. Voidaanko sanoa, että rock on lopullisesti sulautunut yhteiskuntaan? Tuskin, mutta voidaan sanoa, että rock on nykyään lähempänä yhteiskunnallista totuutta kuin koskaan aikaisemin. Yhteiskunnan epäkohdista puhuttaessa rock on äänekkäin ja vaikutusvaltaisin kanava, joten se täytyy vaientaa.

Keinot ovat moninaisia kuten olette näinä rock-vastaisina aikoina saaneet huomata. Rock on leimattu syypääksi kaikkeen mahdolliseen. Eikö tämä ole jo liian läpinäkyvä ja halpa ratkaisu? Syitä pitäisi etsiä muualta kuin viihteestä ja asioista, jotka tuottavat edes jonkinasteista mielihyvää näinä totisina aikoina. Milloin he kieltävät elämän?

** Tyypillinen länsimainen sanomalehtimies on sivistymätön, julkea ja selvästi kyyninen ihminen. Tänään hänen täytyy hankkia vähän rahaa. Mutta se, mitä sen jälkeen tapahtuu, on hänelle haisevan yhdentekevää. **

— Dmitri Sostakovits (1906—75) —

Vaasan Kaupunginteatteri?
— ulkopinta maalattu 1970-luvulla
— työntekijöitä useita kymmeniä
— esityksiä päivittäin tauottomana nonstopina
— ensi-illat kerran kuussa maanantaisin

Näkemyksiä rock- ja popmusiikin opetuksesta

Opistotasoisen opetuksen teemana on huoli kevyemmän rock & pop-musiikin arvostuksen puutteesta. Eli ”vasta sitten kun pop-, rock- ja jazzmusiikki saa todellista arvostusta kun sitä esittävät henkilöt osaavat soittaa, hallitsevat omat instrumenttinsa ja pystyvät lukemaan nuotteja” - sama ajatus siis kuin muunkin soittamisen arvostuksessa. Oma näkemykseni ei ole varsinaisesti edellisen vastainen, mutta tahtoisin rockin luonteesta johtuen siirtää painopisteen muualle. Jopa asettaa kyseenalaiseksi koko yleismaallisen ”arvostuksen” käsitteen.

Avainkysymykseksi on selkeästi muodostunut se, että miten rohkeus ilmaisussa, luova lähestymistapa saataisiin säilymään taito-opetuksen edetessä — ja vieläpä kuinka rohkeutta voitaisiin opettamalla luovuuden alueella lisätä.

Toisenlainen tapa

Rock- ja popmusiikin soittamisen olennainen piirre on sen uskallus olla sitä mitä se on vaikkei soittajat välttämättä traditionaalisessa mielessä osaakkaan paljon soittaa. Kuriositeettina voisin mainita miehen joka alkoi puhua kanssani siitä että ”hän rakastaa tietynlaisten laulujen laulamista, mutta koska yleinen mielipide on, ettei niitä saa laulaa epäviteisesti ei hän voi kenenkään kanssa laulaa niitä — ehkä juovuksissa.” Mutta juovuksissahan monet ilot musiikin alueella koetaan, varsinkin sellaiset joissa ihmiset saavat itse olla ”hoilaamassa” ja ”soittamassa”.

Rock on juovuttavaa, siksi sen luovaan olemukseen kuuluu luonnollisena se, että sitä saa laulaa ja soittaa vaikkei osaisikaan. Ja tässä on yksi nykykoulutuksen vaara. Kun nuori soittaja huomaa (kun opetetaan) ettei osaakaan, ettei edes ole kovin hyvä oppimaan, saattaa menettää koko ilon itse musiikkiaktista.

Tähän on helppo nykykoulutuksen kannattajien jatkaa: ”Näin saadaan kaikkein epäpätevin aines pois musiikin parista pilaamasta rockin mainetta.” Ja tämän olen kuullut monelta taholta.

Oma näkemykseni on, että rockin tulisi olla, tulisi sallia, että kuka tahansa voi tulla mukaan luovaan aktiin. On hirveätä, että tässä jo muutenkin masennetussa kansassa masennetaan rockista luomaan innostunutta nuorta ja vanhempaa väkeä vanhoilla soittokriteereillä.

Rock on jotain muuta kuin pelkkää musiikkia, rock ei ole kurinalaista soittotaitoa vaan aidon liikutuksen tulkintaa. Tarvitaan todella uudenlaista asennoitumista ja hienotunteisuutta tämän alueen opettajien sieluissa.

Mitä on rohkeus?

Miski meillä tarvitsee ”opettaa” luovaa voimaa ja rohkeutta?

Vastaus on rockin kaupallisissa paineissa, rockin viihteellisyydessä, rockin ”ei-rockissa”. Suomalaiset bändit pyrkivät pinnalle, eivät toteuttamaan itseään ja purkamaan paineitaan. Näin käy useasti soittajalle, joka näyttämisen tähden osaa ja opettelee. Rock on pelkkä välikappale, jonka avulla tavoitellaan jotain maallista ”hyvää”.

Tässä haluan korostaa, että rock voi olla välivaihe, ja se on ihan eri asia, mutta ei välikappale. Sillä meidän on hyväksyttävä se, että yksittäisen ihmisen musikaalinen (henkinen?) kehitys voi johtaa hänet uusille alueille. Ja jos hän vielä vie näille uusille alueille luovuutensa, voi hän olla se joka herättää tämän itseensä ehkä ”akateemisesti” käpertyneen musiikinlajin. Tässä olen esimerkkinä käyttänyt rutiininomaista suhtautumista kansanmusiikkiin (huom! muunkinlaista on), eli että elävästi tekevä henki, Muusa, on saatettu hukata ja kuolettaa pelkiksi ulkoisiksi rituaaleiksi.

Eli voi olla, että ylikansallisen rockin ”oikein” löytänyt soittaja ja sitä kautta oman itsensä löytänyt, voi valaista myös kansallisen olemuksen luonteen. Rock- ja popkoulutus ei siis voi olla pelkästään sitä itseään varten, vaan sillä on oltava aate, johtoajatus, —tuntemus ja johtotähtisyys, joka johdattaa koko luovan energian luovalla tavalla purkamiseen!

Se miksi meillä on opetettava luovaan painepurkuun on helppo ymmärtää kun vertaa Neuvostoliiton nykytilanteeseen. Siellä on annettu ikään kuin lupa olla aito, ei tarvitse teeskennellä aitoiutta kuten meidän ”vapaudessamme”. Tilanne lähenee läntisen rockin syntyjännitteitä, erona se, että taidot ovat jo idässä, eli enää ”se jokin puuttuu”.

Suomen ainutlaatuisuus

Rock ei ole jääkiekkoa. Meidän rockimme ei ole huonompaa kuin alkuperäinen amerikkalainen siksi ettemme ole saaneet koulutusta sen soittamiseen vaan siksi ettemme uskalla emmekä rohkene päästää omia ainutlaatuisia ahdistuksiamme ja riemujamme julki. Emmekä tule rockissa häviämään NL:lle siksi, että he ovat paremmin koulutettuja soittajia ja että heitä on niin paljon. Ei, me häviämme (jos häviämme) siinä ettei kukaan eikä mikään ole kasvattanut meitä ilmaisemaan liikutuksiamme ”venäläisen” väkevästi.

Ruotsi on länttä ja rockia on sielläkin moneksi. Hyvä kysymys onkin, mitä meidän tulisi oppia esim. ”Europe -ilmiöstä”, joka Ruotsista lähtöisin olevana valloittaa maailmaa? Monet varmaan haluaisivat, että juuri nämä asiat pitäisi ”kansalle kasvavalle” opettaa — kuinka tehdä suurta rahaa tyylikkäästi — kuinka osata olla kaikki fraasit yhtä aikaa, millä lumotaan kaikki ja joka kolkassa. Ja totisesti, kyllähän ”Europen” pojat soittaa osaavat, ja jokuhan on varmaan opettanut myös heille mistä löytää (kopsata?) ”pehmoja” juppiheavyn perusfraaseja!

Odotusten moninaisuus

Opetuksen sisällöstä vallitsee tälläkin V. Joutsenen Vaasan läänin bändeistä tänä kesänä tekmän tutkimuksen mukaan eräänlainen nuorisotyöntekijöiden ja bändien välinen ristiriita.

Bändit vastasivat kiitettävästi tutkimuksen kyselyihin, lähes puolet (68), joten tuloksia voidaan pitää luotettavina. Nuorison ohjaajat, erilaiset nuorisotyöntekijät katsovat bändien haluavan ensisijaisesti soitto-opetusta. Bändit itse asettavat kuitenkin soitto-opetuksen 6:lle sijalle. Perinteisestä opetuksesta poiketen bändit haluavat soitto-opetuksen ja teorian sijasta koulutusta moderniin äänentoistotekniikkaan.

Bändit itse tiedostavat myös selkeästi vaaran luovuuden kuolemisesta koulutuksen myötä. Silti yli 80 % bändeistä halusi koulutusta.

Vaikuttamiseen tunnusti halukkuutensa puolet vastanneista, toinen puoli ei halunnut. Vaikuttamisen kohteet olivat ne vanhat tutut, jotka sopivat otsikon ”paremman maailman puolesta” alle.

Huolestuttavaksi koen sen, että lähes puolet haluaa välttää ideologiset kytkennät, jopa pelkää niitä. Vastuun ja rohkeuden kehittäminen on siis välttämättömyys.

Siis mitä?

Koen nuorisomusiikin suurimmaksi heikkoudeksi hengettömyyden. Ei riitä, että myötäillään ajan hengettömyyttä, peilataan sitä ja pelataan sen ehdoilla. Rock on protestia, kapinaa, siinä mielessä kuin vanha iskulause ”jokainen äiti synnyttää kapinallisen” on totta. Taide, paras taide on maailman uudistamista, sen toisinnäkemistä. Lapset ja nuoret uudistavat maailman — jos uskaltavat!

Koulutuksen on siis oltava ilmaisurohkeutta tukevaa, siihen ylyttävää. Sen taidonkin voi opettaa niin monella tavalla. Siksi katson välttämättömäksi nykyisen kevyenmusiikin koulutuksen ja opetuksen uudelleenarvioinnin ja muuttamisen.

PERTTI VIRTANEN
Pop-musiikin läänintaiteilija

BOTNIA BEAT

SISÄLTÄÄ MM.

Popin opetuksesta 2
Uusi teatteritalo 3
Pykosloki vastaa 4
Berliinissä 5
Stanley Clake kävi 6
Paha olla 7
Elokuvakerhot 8
U-ground B:nian 9
B.B. Dead End 10
Tutkimus bändeistä 11
Liverpoolissa 12
Ragnar Hare 13
Pikkupelimannit 14
Kirjoituskilpailun satoa 15
Provinssin palautetta ...16.. 17
Gorkin puisto 18
Kesän festarit .....19.. 23
Neil Young 25
Kelirikko 26
Harrastajateatterista 27
Toimintaa 28
Läänin bändit 3. 29

Läänin paras stage

Samalla kun Vaasassa itketään suomalaisen teatterin surkeutta, kopsuttelevat seinäjokelaiset tyytyväisinä tuliterässä teatteripyhätössä.

Älyttömän pitkään odotettu uusi teatteritalo on käyttökunnossa, ja nyt kytätään vesi kielellä suuria taiteellisia voittoja.

Teatteritalossa on kaksi näyttämöä, stagea, jotka ovat epäilemättä joka suhteessa läänin parhaita.

Uusi teatteritalo on vähän kuin vahingossa Seinäjoen kaupungintalon, kirjaston ja valtion virastotalon pihapiirissä. Talo takennettiin täsmälleen tuohon paikkaan siksi, että näin saatiin täydennetyksi Seinäjoen "vientivaltti" Alvar Aalto Center.

Centeriin kuuluu olennaisesti myös kadun vastakkaisella puolella kohoileva Lakeuden Risti, joka on hyvä maamerkki muukalaiselle hänen etsiessään epätoivoisesti teatteritalon piirteitä.

Talon pääsali on kutsumanimeltään "Alvari". Suuren näyttämön ääreen voi asettautua 429 teatterin ystävää ja jos näyttämön partaalta laskeutuva orkesterimonttu tasoitetaan automaattisilla tasoilla, saadaan järjestetyksi muutamia kymmeniä lisäpaikkoja.

Suu loksahtaa auki, jos pääsee käyskelemään suurelle näyttämölle ja sattuu kurkistamaan korkeaan kattoon. Siellä killuu muhkea rivistö valonheittimiä ja muuta tarpeistoa. Katossa on mm. 52 liikuteltavaa nostopistettä.

Isolla näyttämöllä on tietokoneohjattu valopöytä, jonka muistiin voidaan ohjelmoida valaistustilanteita.

Äänipuolelta löytyy myös kosolti tietokonetekniikkaa. Mm. tehosteet ohjautuvat automaattisesti oikeisiin kaiuttimiin oikealla voimakkuudella. Tehosteita kelpaa työstää 16-raitanauhurilla, jota voidaan hyvin käyttää myös äänen ulosajoon.

Myös konserttitila

Teatteritalo on luonnollisesti rakennettu varsinaisia teatteriesityksiä varten, mutta valolaitteisto ja äänentoistojärjestelmä antavat mahtavat näkymät myös sähköisen musiikin konserteille.

Ensimmäisen kerran pääsalin toimivuutta rockbändien estraadina katsastetaan lokakuun 21. päivänä, jolloin katsomosta voidaan seurata kahden kotimaisen kärkibändin esityksiä.

Lavalle nousevat Nights of Iguana ja Keba Helsingistä ja Vantaalta.

Jos kokemukset muotoutuvat myönteisiksi, nähtäneen läänin parhaalla stagella vastaavanlaisia vierailunäyttöjä myös tulevaisuudessa. Jatko on kiinni pitkälle arvoisasta yleisöstä. Eli jos teatterisalissa ei osata käyttäytyä sille kuuluvalla tyylikkyydellä, loppuu rokki arvatenkin kuin seinään.

Uusi teatteritalo saleineen antaa aivan ilmeisesti myös lisäpontta joskus lausutuille valtakunnallisten Jazz-päivien isännyystoiveille.

Pikkunäyttämö mahdollistaa 120-paikkaisine katsomoineen intiimin estradin pienimuotoisille laulelmailloille ja muille estraditaiteilijavierailuille.

Jaa, mutta onkos Suomessa sellaisia taiteilijoita?

Läänin paras stage avautuu ensimmäisen kerran rockbändeille 21.10 kun Seinäjoen teatteritalossa vierailevat Nights of Iguana ja Keba. Vanha pohjalainen tokaisu "hillikkää ittennä" on kultaa tuona iltana, sillä se ratkaisee rock/jazz -konserttien tulevaisuuden talossa.

Teatteri on ihmisen tila

Äänetön, hiljainen, tumma tila, joka vähitellen täyttyy ihmisen psyyken ja fysiikan tapahtumisella; rajattu avaruus, johon ihminen asettuu tarkastelemaan maailmansa tilaa; paikka josta avautuu jatkuvasti uusia ovia ja ikkunoita ihmisen liikkua ja valon tulla ja tilan täyttyä äänellä.

Halut, toiveet, tunteet, kyvyt, taidot, tiedot, tarpeet, tavat ja asenteet ovat ihmisen kokonaiskäyttäytymistä rakentavia tiloja. Hänen psyykkeensä virittää ne ja niiden kautta muodostuu hänen suhteensa maailmaan sekä kanssaihmisiin. Teatteri on ainoa kokonaiskieli, jossa ihminen toisten elävien ihmisten kanssa tukeutuu oman minänsä sisään ja heijastaa myös maailmansa tapahtumisen, sen menneisyyden, nykyisyyden ja myös tulevaisuuden näkyväksi ja koettavaksi. Mikään muu taide tai kulttuurin muoto ei tähän kykene niin kokonaisvaltaisesti eikä niin erityisesti kuin teatteri.

Sähköisten viestimien kehittyessä yhä huimemmin, ihmisen oman ajan lisääntyessä, kilpailun kiihtyessä meidät on asetettu kaupankäynnin välineiksi, sekä ostajiksi että myyjiksi. Myös meidän henkisiä voimavarojamme on alettu hinnoitella tavalla, joka pakottaa avaamaan silmänsä yhtäaikaa moneen suuntaan.

Teatteri on kulttuurimme voimakas osatekijä, jonka tehtävänä on ihmisen luovien ja näkevien prosessien herättäminen, hänen valveillapitäminen. Vain odellisten elämysten kautta voi ihminen myös rentoutua ja virkistyä.

Uusien tilojen antamat mahdollisuudet on kyettävä suhteuttamaan kokonaisuuteen siten, että tekniset ulottuvuudet toimivat kielen tasapainoisina osina. Äänen ja valon sekä visuaalisten elementtien tehtävä on nykyteatterissa samanalainen kuin dialogin ja näyttelijän kokonaisilmaisun; ne eivät saa olla vain "tukirakenteita", vaan psyykkisesti yhtä syviä kuin ihmisen sisäiset tilat. Teatteri on edelleen voimakkaasti käsityön merkitystä korostava prosessi.

Myös tulevaisuuden tehtävät teatterissa ovat selvästi yksilön luovaa prosessia korostavia. Suomen kielen kehittyminen ja ilmaisun rikkaus pannaan teatterissa koko ajan kokeelle. Missä muualla katsoja voisi yhtä harkitussa ja rikkaassa muodossa asettua kielen vitran vietäväksi niin täysipainoisesti kuin teatterissa? Kun ihminen huoltaa koneitaan, autojaan ja kotiaan niin teatteri tarjoaa mahdollisuuden mielikuvituksen, tunne-elämysten, sisäisten kokemusten jatkuvaan huoltoon ja virittämiseen.

Seinäjoen kaupunginteatteri ottaa uudet työtilansa vastaan selkeänä haasteena. Meidän on hedelmöitettävä tilamme jatkuvaan luomisen tapahtumaan; annettava Alvar Aallon tiloille juuri se merkitys jota hän itse korosti virkaanastujaispuheessaan Suomen Akatemiassa 1955: "Jos jätämme ihmisen pois taiteestamme, rakennuksistamme, miten ja milloin voimme suojella "pikku ihmistä."

ERKKI AURA

6 Top 6

Etelä-Afrikan ystävät

1. Queen
2. Kalevi Olli
3. Frank Sinatra
4. Keke Rosberg
5. Cliff Richard
6. Jan Van Riebook

Ällöttävimmät ääntelijät

1. Freddie Mercury
2. Paula Koivuniemi
3. Boy George
4. Helga Hynninen
5. Sonny Bono
6. Eila Torvela

BOTNIA TOP 6

1. Botnia Beat, Vaasa
2. Botniagolf, Kauhajoki
3. Botnia Carpet, Alajärvi
4. Botniasound, Seinäjoki
5. Botnia Ekonoma, Närpes
6. Botnia Marin, Malax

Alkuvuoden parhaat päivät

1. 30.4 lämpöä
2. 6.6 aurinkoa
3. 19.6 rivakka pöhönä
4. 20.6 snadi krappis
5. 19—26.7 kuuma kesä
6. 25—30.8 Billy Graham

PYKOSLOKI VASTAA

"Armoitettu Viisasten Kivi, Puunattujen Kristallipallojen Henki, haluaisin ratkaisun Maailmanlaajuiseen Ongelmaan. Nimittäin hyvissä ajoin olen ilmoittanut vanhemmilleni pitäväni kutsut kavereilleni, nöyrästi olen pessyt auton kerran viikossa ja kiltisti olen käynyt aina kaupassa kuten on pyydetty. Haluaisinkin nyt tietää parhaan mahdollisen menettelyn kotibileiden onnistumiseen. Kotibileiden pito, tiedättehän mitä kauheutta tarkoitan?"

Nimimerkki:
KERRASTAKO POIKKI

Kiitän mallastuksesta. Kotibileiden pito on tunnetusti problemaattista ja perin tilannekohtaista. Varmaankaan kukaan ei pysty antamaan tyjentävää vastausta kotibileiden syvimmästä olemuksesta, mutta perehtykäämme ainakin kahteen klassiseen lajityyppiin.

LET'S HAVE A BALL
— SYÖDÄÄNKÖ PALLO?

Karkeasti jaoteltuna voidaan sanoa, että on pienen ystäväpiirin bileitä ja kaikille sosiaalisen luonteen omaaville henkilöille tarkoitettuja avointen-ovien-kutsuja. Ensinmainitun tyyppiset kutsut ovat yleensä ongelmattomia ja veteraanibailaajat jättävät ne suosiolla väliin, koska nämä äitienpäivätyttöjen ja äitienpäiväpoikien keskinäisen-kehun-kerhot ovat varsin tympeitä ilman pienintäkään älyllistä tai kemiallista stimulanssia. Vanhemmat ovat auliisti luovuttaneet kiinteistön jälkikasvun käyttöön pölyt pyyhittyinä, ikkunat pestyinä, takkapuut pilkottuina ja booli vesitettynä, kenties keitettynä. Pöytää koristaa tyyliastiasto täytekakun ja perunalastujen kera. Jääkaapista löytyy hillitysti kulinaarisia nautintoja ja virvoitusjuomia. Stereoiden sivustaan on kasattu läjä huoltoasemakasetteja ja viimeisiä discohittejä sisältäviä vinyylipuristeita. Television ääressä odottaa videolain sallimia sinisiä laguaaneja ja lakritsaa.

Illan isäntä on käynyt kampaajalla ja sonnustautunut refreshingoloasuun ja liimannut kasvoilleen ikuisen jenkkihymyn. Ei hassumpaa vai?

On kuitenkin syytä suhtautua varauksin tämänkaltaisiin juhliin, koska kaikessa hiipuu velvollisuus. Jokainen kutsuttu tuntee entuudestaan toisensa ja keskustelujen syvällisyys löytyy korkeintaan niiden pinnallisuudesta.

Yleensä viimeistään keskiyön aikaan siivotaan ja tiskataan hyvän yhteishengen läpitunkemana. Lopulta toivotellaan hyvät yöt ja vieraat poistuvat tyytyväisinä todeten olleensa sangen mallikelpoisia.

AUTOF KONTROL

Toinen ääripää edustaa vallan toisenlaista filosofiaa. On nähkääs olemassa kotibileitä, joiden henkeen kuuluu skandaalit, paljastukset ja irralliset sukupuolisuhteet alkoholin myötävaikutuksella. Ryhmä kokoontuu äkkiarvaamatta suusta-suuhun menetelmällä Alkon ja ostoskeskuksen kautta ennen ah, niin rauhalliseen kiinteistöön. "Kutsu kavereitakin" on yleisin taisteluhuuto. Perinteisesti Sherwoodin metsien iloiset veikot saapuvat paikalle hilpeästi huojahdellen kirouksien ja pullojen kilinän saattelemina. Invaasio on nopea ja väistämätön.

"Reilu meininki"-bileissä parisuhteet rehottavat, baari- ja jääkaappi inventaario suoritetaan välittömästi, siekailematta juodaan omat ja muiden tuliaiset, musiikki soi kybällä ja uutta jengiä virtaa taukoamatta edestakaisin kylän ja "viimeisen rastin" välillä. Nukkumaanmenoa ei edes harkita —"Lisää viinaa, silmät liikkuu" —ideologia motivoi asosiaalisimpiakin aineksia.

Aamulla illan isäntää odottaa post-hekumallinen antikliimaksi. Sammuneita lojuu mitä merkillisimmissä paikoissa, baari- ja jääkaappi ammottavat tyhjillään, sohvakalustossa pilkistävät iloiset tupakan polttamat reiät, tiskialtaaseen on kommentoitu, lattialla huilaa lasinsiruja, käytettyjä ehkäisimiä, smegmaa, hammastahnaa, akvaarion jämät ja löytyypä sieltä alassuin käännetty laskiämpärikin. So let's have a party....

Kultaisen keskitien löytäminen on vaikeaa myös kotibileiden pidossa.

Ikävää feedbackia voidaan tietenkin vähentää tietyillä pienillä järjestelyillä. Ainakin särkyvä irtaimisto kannattaa puhelimen ohella lukita iskunkestävään paikkaan, astiakaappi on varustettava kertakäyttökalustolla, lattialle on levitettävä pressu, äänilevyt on korvattava kaseteilla, jääkaappi on ladattava piimällä ja mämmillä ja on hankittava laajennettu kotivakuutus. Lisäksi kaikki ovet olisi syytä poistaa huoneiden väliltä ettei mitään sisäpiirin porukoita pääsisi syntymään. Ovettomuus lisäisi myös aktiivisuutta ja osallistumisenhalua vähentämällä mahdollisia selän takana puheita. Se myös nopeuttaisi isyystutkinnan oikeuskäsittelyä.

PARTY ANIMALS

Optimaalinen tilanne olisi tietenkin Kodinturvajoukot, jotka koostuisivat Kutsu-Eläimistä. Nämä Party Animals (PA) -joukot ovat tunnettuja pelottomuudesta, siekailemattomuudesta, hyvien tapojen vastaisuudesta, mustasukkaisuuden herättämiskyvyistään, irstailuistaan, (ruoka)haluistaan jne. PA-tarvikelaukku sisältää keino-oksennusta, liimattavia tupakantumppeja, fritsuja lukuisin variaatioin, rikkinäisiä äänilevyjä, savupommeja, halpoja jalkalamppuja yms. Party Animals Kodinturvajoukot ovat ennaltaehkäisevä suojavarustus. Nimittäin PA-joukot hirveydessään ovat omiaan jarruttamaan ja estämään vieraita toteuttamasta heille niin epämieluisia velvollisuuksia eli töppäilyjä. Pohjimmiltaan kaikki olisi halpaa hämäystä....

PA:t saapuvat hilpeästi huudahdellen pläjäyttäen tarkoin tähdätyn keino-oksennuksen eteiseen kolaroituaan sitä ennen muutaman portaikkoon parkkeeratun kinnerin. Pienien väkivaltaisuuksien jälkeen he juovat vieraiden juomat ja istuttavat huunpuremia parisuhteista kärsiviin lähimmäisiin. Viralliset vieraat eivät tietenkään tiedä, että PA:t ovat isännän kutsumina paikalla ja kaikki on vain lavastusta. Niinpä viralliset vieraat ryhtyvät tahtomattaankin puolustamaan Hyvän Isäntänsä taloutta ja huomaamattaan käyttäytyvät kaikinpuolin korrektisti voivotellen kaiken maailman kurittomuutta ja poistuvat tapansa parantaneina ajoissa kotiin. Kaikki ovat lopulta tyytyväisiä ja iloinen pilke silmäkulmassa muistellaan rankkoja bileitä. Kannattaa kokeilla.

—Pykosloki—

Kenestä Miss Botnia Beat Beauty?

Botnia Beatin lukijakunta on kerta kaikkiaan kyllästynyt rujon karvaisiin maskuliineihin ja sukupuolettomiin rokkistaroihin. Pitkän kuuman kesän jälkeen toimituskunta julistaa MISS BOTNIA BEAT BEAUTY-kisan, johon saavat osallistua kaikki tyttöset ulottuvuuksiinsa katsoen. Jaossa huimia palkintoja; Provinssirock -88 vapaalippuja, äänilevyjä ja ennen kaikkea julkisuutta aviisimme sivuilla.

Siis, lähetä toimituksemme kriittisten silmien arvosteltavaksi itsestäsi, tyttöystävästäsi tai anopistasi mustavalkoinen kasvo- tai kokovartalokuva 16.11. mennessä. Studioruskettuneetkin huomioidaan!

Sujauta kuvasi, henkilötietosi ja pieni selvitys persoonastasi osoitteeseen: BOTNIA BEAT PL 180 60101 SEINÄJOKI. Kuoreen tunnus KISSAT KEHIIN!

ACTION BABEES!

Mikä Botnia Beat?

Tämä on Botnia Beatin 3. numero. Botnia Beat on toimintalehti; alueellinen nuorisokulttuurilehti, joka haluaa edistää pohjalaisen rytmimusiikin harrastusta ja edistää myös muun nuorisokulttuurin harrastusta sen kaikilla osa-alueilla.

Botnia Beat on avoin foorumi toiminnalle. Lehden puitteissa pyritään ottamaan huomioon lukijoiden toiveet ja mahdolliset jutut olemassa olevien resurssien puitteissa. Toimituskunta odottaa kiihkeästi kirjeitäsi. Keskustelua ja toimintaa on herätettävä. Ei pidä vaatia muilta mitään ellei itse kykene muuhun kuin kritiikkiin. Älä vaivu apatiaan, älä elä unelmaa — ryntää ulos toimimaan.

Botnia Beat lehden 4. numero ilmestyy joulukuussa ja siihen tarkoitetut ilmoitukset ja jutut on oltava toimituksessa maanantaihin 16.11. mennessä. Tuleva Botnia Beat tulee sisältämään pienlehti asiaa, studiotekniikkaa, bändijuttuja, kirjoitus-, valokuvaus- ja julistesuunnittelukilpailun satoa yms. Botnia Beat lähteä julkaisevat Vaasan läänin elävän musiikin yhdistykset ja nuorisolautakunnat. Jakelupisteinä toimivat nuorisotilat, koulut, musiikkiliikkeet ja huvipaikat. Tartu tilaisuuteen.

BERLIINI, MINNE MENET?

Kuin tuskainen mieleltään jakoileva vanhus lepää 750-vuotias Berliini ideologioiden rajalla. Jaettu kaupunki, sektoreihin viillelty pirstomieli, elää kaksoiselämää. Kaupungin länsi hymyilee maanisena graffitein koristelluin iskulausein. Itä lepää kuin depressiivisessä narkoosissa piikkilangoin, miinakentin ja vartioin kahlittuna. Ei ole Länsi-Berliiniä. On vain muuri fasisteja vastaan. Muurin takana kuitenkin seisoo Länsi-Berliini statistina kapitalismin näyteikkunassa keskellä Saksan Demokraattista Tasavaltaa. Eläintarha viidakossa.

Länsi-Berliini on dekadentin nuorison metropoliitta: taiteen ja jatsin keskus, angst-rocin piiskansivalluksia ja taiteilijakohtaloita, iskulauseita ja huumeongelmia, Sturm und Drang, talonvaltauksia ja mellakoita, katusoittajia ja kaksikerroksisia busseja, pubeja ja koiranpaskaa, huoria ja siirtotyöläisiä. Elämää kellon ympäri.

Kurfürtendamm luovii läpi tavara-estetiikan, kulutushysterian ja yöelämän päätyen nudistirantaan. Sex Shops, Peep Shows, Mutant Discos, Kebab kuiskii neonsuonen discosyke. Rappukäytävien kloakkia — pitkiä valkoisia kiimaisia saappaita — Instant Love. Ylämaan lampaantalja lepää raskaana post-Sodomagomorran päällä. Kellon ympäri ja takaisin.

Kreuzberg. Hilseilevä rappaus laskeutuu ruostuneille putkille. Kirpputoreja, vaihtoehtokulttuuria, bootleggeja, opiskelijoita, punkkareita, siirtolaisia, valkoista valoa ja tajunnan teatteria. Kaupunkivanhuksen luisevat kädet puristuvat lasittunein silmin mukulakiven ympärille. BOYKOTT! huutavat lennäkit ja naamiot vaihtavat kasvoja. Wir leben immer noch!

Zoologsiher Garten. Pikakuva-automaatti nielee kolikon ja välinpitämättömästi tallentaa uudet kasvot tuhansien joukkoon. Koneen sisällä käpiö hikoilee, kiinnittää naamion paperiin ja ojentaa liuskan kouruun. Enää he eivät saa minua kiinni. Olen maksanut kaikesta.

Huumeasema Zoo etsii suonta kaupunkivanhuksen mätänevistä raajoista kunnes sävärit iskevät metrojunat liikkeelle vatsasta kohti maanalaisia suonia. Naamiot juoksevat palavina kaatumatautisina porteille ja tunnelit imevät kasvot mennessään. "Hey, white boy, whatta doin'in uptown?"

Nollendorfplatz. Konserttisali Loft/Metropol seisoo julistein peittämin seinin aukion reunalla. Musiikki valuu kermana pitkin mukulakiveystä, väistää poljettuja oluttölkkejä ja katoaa ritilästä maan uumeniin, josta Euroopan suurin kirpputori Garage sylkee ulos iloista katujen teatteria. Klovnien hiljaisuus on itkua sisäänpäin.

Kleistpark. Suomi-keskus seisoo häpeillen varjossa vetoisin ikkunon. Paljas lattia, kylmä vesi — Suomi Berliinissä. Potsdamerstrasse vilkuttaa vallattujen talojen ikkunoista roikkuvin lakanoin. Punkluola K.O.B. verhoutuu savuun ja tungokseen. Hiki valuu tuskaisena pitkin selkärankaa. Sormet kasvavat kitaroihin ja puhaltimet iskevät nuottien väliin julman itsekkäinä sitoen slam dancing-massan huojuvaksi ruuhkabussiksi.

KAMERAT! Kuvaus käynnistyy. Kaurismäet—Helsinki—Napoli. Kyljellään makaava linja-auto itkee vaahtoa. Palomiehet juoksevat. Taksi lähtee, ruumiit jää. Väänänen virnistää.

Quasimodon kellarista kellonsoittaja ajaa jazz-käärmeet kadulle neonviidakkoon. Nuotioissa palaa rapaganja ja Guinnesin orgastinen vaahto soi harpun sävelin. Tip ja Zitty kaupunkilehdet tarjoavat vielä tuhat ja yksi yötä. Fysiikka murtaa moraalin.

Muuri seisoo ylpeänä ja hiljaisena. Ristien juurella kukat kuihtuvat. Itä katsoo tiukasti silmiin. Metallinpaljastin piippaa ja vetää ilmeettömänä syrjään. Jonotus saa pelon juoksemaan ja raskaat jylhät rakennukset kaiuttavat askeleet tuhansina takaisin. Rahanvaihtoa, kiireettömyyttä, pelkoa ja inhoa. Kirjakaupat myyvät vallankumouksen. Vessassa lantti kilahtaa lautaseen turvallisesti — et ole yksin.

Jaetussa kaupungissa ihmiset elävät marionettien kapinaa. Muuri luo varjon ihmisiin. Ihmisen varjon.

LATVIS

Ab 21 Uhr
Der Club. Lassen Sie sich in exclusiver Atmosphäre verwöhnen.
Sweet Dreams
Clausewitzstr. 9 1000 Berlin 12
am Kurfürstendamm
Telefon 030 / 8 83 31 26
Montag – Samstag ab 21 Uhr
All creditcards accepted.

LOTTOVOITTAJIA VIEDÄÄN

Meitä viedään, mutta harvat meistä jaksavat edes vikistä. Säälittävää, mutta toisaalta täysin ymmärrettävää.

Kun on syntynyt lottovoittajaksi, siis suomalaiseksi, on päässyt samalla länsimaisen yhtenäiskulttuurin syliin. Elo on helppoa, kun saa kuluttaa sitä samaa, mitä kulutetaan kaikkialla lännessä ja yhä enemmän myös idässä.

Rockissa tämä tarkoittaa listakaman kulutusta. Euroopan yhtenäislistan rikkovat Suomessa vain satunnaiset Suomi-poikkeamat, jotka nekin ovat yhtenäiskulttuurin pelisäännöillä rakennettuja. Kansallisista saavutuksistamme olemme yleensä sitä mieltä, että ne ovat niin "kansainvälisiä", että niiden pitäisi mennä kaupaksi myös Hollannissa, Liittotasavallassa ja Englannissa.

Onneksi meillä on vielä joitain juiceja ja hecotreita.

Ilman median uskomatonta vaikutusta rock olisi luultavasti melkoisessa kusessa. Pitäisimmekö ilman kattavaa markkinointikoneistoa ja -ilmastoa tylsää päivänpoppia jopa ostamisen arvoisena?

Tuotanto- ja markkinakoneisto ei arvosta pätkääkään "uusia juttuja" tai "erilaisia tuulia", ellei koneisto pysty ennakkoon vakuuttumaan niiden kauppa-arvosta. Koneiston tulosvastuulliset ovat päätöksissään konservatiiveja, sillä radikaalit liikkeet saattaisivat lopettaa komeasti alkaneen uran. He ovat vain ihmisiä, jotka tietävät, että me haluamme sitä, mitä meidät on opetettu haluamaan.

* * *

Länsimaisen kulttuurihegemonian henki on sisäistetty laajasti. Jopa monet kansankynttilöistämme, valistajistamme, ohjaajistamme ja opastajistamme näyttävät hyväksyvän asetelman vikisemättä.

Ottakaammme esimerkki läheltä. Soundi-lehti on suurin suomalainen rocklehti.

Varokaa Sakari Kukkoa. Niin tekevät myös suomalaiset levy-yhtiöt. Vierellä Cinta Hermo.

Varokaa Hasse Wallia. Hänet tunnetaan Länsi-Afrikassa. Ehkä hän lisää mustien kiinnostusta Suomea kohtaan.

Provinssirock on suurin suomalainen rockfestivaali.

Soundi lähetti Provinssirockiin viime kesänä (1987) Mika Junnan tekemään tiliä Törnävänsaaren tapahtumista. Heinäkuun Soundissa ilmestyi Junnan artikkeli, jossa herrakulttuurin hegemonia paukkuu kautta linjan.

Yksi erikoisuus Provinssirockissa olivat neuvostoliittolainen Tonis Mägi ja Ultimathule-yhtye sekä berliiniläisjoukkko Pankow DDR:stä. Jotenkin odotti suurimman rocklehden noteeraavan näiden bändien vierailut.

Mitä vielä. Junna kuittaa bändit pirullisella nälväisyllä perustelematta halveksuntaansa pätkääkään. Perustelut olisivat vaatineet ehkä liikaa työtä eli taustojen selvittämistä, voimaa paneutua uuteen ja ennkkoluulottomuutta. Kunnon herrajournalistin tavoin Junna valitsi helpoimman tien.

Juttunsa lopussa Junna valistaa Provinssirockin järjestäjiä heittämällä pikku-listan bändeistä, jotka tekisivät kymmenennestä juhlasta todellisen tapauksen. Simple Minds ja sitä rataa. Yhtenäiskulttuurin supernimiä. Helpoimpia valintoja ja vaikeimpia toteuttaa.

Eikö irtoa omaperäisempää Suomen suurimman rocklehden kynttilältä?

* * *

Jonkinasteinen kansallinen tragedia ovat harvat "apurahamuusikot", jotka tekevät vuodesta toiseen pyyteetöntä työtä suomalaisina muusikkoina pääasiassa ulkomailla. Suomessa ei heitä paljon ymmärretä.

Yhtenäiskulttuurin murjomia muusikoita ovat mm. Pekka Pohjola, Sakari Kukko ja Hasse Walli. Suomesta ei heille liiemmin irtoa keikkoja ja levyjäkin myydään täällä suhteellisen vaatimattomasti. Onneksi ulkomailla asuu paljon sitä väkeä, joka ei tyydy helpoimpaan, vaan haluaa löytää tai on jo löytänyt sopivaa särmää suomalaisten "kulttuuripakolaisten" taiteesta. Tässä vinkit lottovoittajille:

Hasse Wallin ja Hassan Bahin Afroline-yhtye on tehnyt viimeksi lp:n Close to The Line. Tämä moni-ilmeinen rytmisoppa hämmentää sopivasti listapopin turruttamaa päätä. Levy on tehty ESEK:in avulla ja äänilevyliike Digelius Music satsasi hankkeeseen puuttuvat tuhatlappuset.

Suuria levyfirmoja ei tämä "eilänsimainen" levyprojekti tietenkään kiinnostanut. Kannattaa siksi kokeilla.

Sakari Kukko on vahvistanut talvella Seinäjoellakin vieraillutta Piirpauketta espanjalaisneidolla. Cinta Hermo laulaa ja soittaa lyömäsoittimia. Laajennettu kokoonpano esittäytyy levyllä Algazara, joka on julkaistu suomen lisäksi ainakin Liittotasavallassa, missä Piirpauke on taas pitkällä kiertueella. Levyltä löytyy komeita raitoja, joiden perusideat ovat peräisin mm. Romaniasta, Kiinasta, Espanjasta ja Suomesta.

Esekin rahat ovat taas liossa, *muutta* ilman tamperelaisen Rockadillon työtä ei levy olisi tässä ja nyt.

Walli ja Kukko ovat rockjätkiä, jotka ovat löytäneet juurilta jotakin kiehtovaa ja mielenkiintoista. Miksi meidän on niin vaikea löytää heitä?

RISTO VUORINEN

Olen täällä jäädäkseni...

Bassokitaristi Stanley Clarken esiinnousu amerikkalaiseen rockjazziin, aluksi Chick Corean riveissä 70-luvun alussa ja myöhemmin soolouralla, oli minulle henkilökohtaisesti mieluisa ja jossain määrin tärkeäkin kokemus.

Tämä johtunee pääosin siitä, että olen itse basisti ja Stanley näytti tarjoavan ulospääsyn basson ilmaisukeinoihin. Teknisesti hän oli näppärä, mutta vielä tärkeämpää oli uudenlainen jazzin ja rockin ainesten jäsentäminen pienessä bändiformaatissa, jolloin basso saattoi esim. toimia pääasiallisena sooloinstrumenttina jollain kappaleella.

Stanleyn debyyttikiekko Stanley Clarke (-74) oli huima juttu; tässä on oman aikamme Mingus! muistan ajatelleeni. Kontrabassolle ja jousille tehty Spanish Phases for Strings & Bass — ja Michael Gibbsin orkestroima Life Suite vielä enemmän — olivat innoittumista tulvillaan. Alas basson aliarvostus..!

Journey to Love vuotta myöhemmin oli vähintään yhtä kova. Hätäisimmät näkivät Stanleyn jo Malcolm X:n kaltaisena mustana älymystöjohtajana...

Non niin, kaikkien kuvien on kai kaaduttava joskus. Ja Stanley teki todella upean mahalaskun luopuessaan kaikesta, mitä oli saa-

nut musiikin rintamalla aikaan. Rock-jazz vaihtui aluksi kyyniseen rockiin, myöhemmin silkkaan discoon. Lisäksi hän kuvitteli osaavansa soittaa kaikkia instrumentteja (en muista, kai niitä oli yhteensä kaksikymmentä yhdellä albumilla). Kukaan ei pysty ilmaisemaan musiikillisia ajatuksia noin monella soittimella. Ei edes Stanley. Tyhjää leikkiähän se oli sointiväreillä.

Stanleyn viimeisin kiekko Hideway (Epic) on samaa junnaavaa manerismia, jota hän on soittanut viimeiset kymmenen vuotta. Sen myynninedistämiskiertueen Suomen keikka 9.6. Kulttuuritalolla ei muuttanut mielipiteitäni Stanleysta — ei ainakaan parempaan suuntaan.

...tai ainakin melkein!

Ennen konserttia järjestetyssä pressissä Stanley vastaisi kysymyksiin keveästi, maailmanmiehen letkeydellä. Ihmisenä hän osoittautui silminnähden pinnalliseksi, mutta tämä ei mitenkään estänyt ympärillä liehakoivia nuoria rocktoimittajia poimimasta tähden suusta tippuvia latteuksia musiikin viimekätisinä totuuksina.

Botnia Beat: Soolourasi alussa esittelit täysin uusia lähestymistapoja kirjoitettuun musiikkiin ja improvisointiin. Kuitenkin luovuit siitä pian. Miksi jätit asian kehittämisen kesken?

Stanley Clarke: Jotta SINÄ voisit kysyä minulta sitä! Ha-ha-ha! Kröhöm, no niin... Minua ei vain huvittanut tehdä enää sitä. Et saa enää menestystä,jos toistat samaa, ymmärrätkö? Taiteilijalle on tärkeää muuttua, se voi olla hyväkin tai pahaksi — pointti on siinä, että muutut. Voit pitää levyäni mestariluomuksena tai kaikkien aikojen suurimpana paskaläjänä, tärkeää on vain muuttuminen.

— Niinku Miles Davis, se kaveri ei koskaan pysähdy mihinkään. Mutta vain hullu ajattelisi, että yhdellä levyllään hän esittäisi kaiken, mihin pystyy. Sitäpaitsi koko levybisnes on niin pieni osa siitä, mitä minä teen. Vihaan sanoa tätä CBS:n kuullen... Mutta niin se on: levy dokumentoivat hieman, mitä tehdään, ja samalla saa hiukan liksaa, jotta voi ostaa uusia vaatteita ja auton ja muuta sellaista sontaa. Siinä se; pelkkää bisnestä. Totuus paljastuu vain esiintymislavalla. Musiikkimme on erilaista lavalla, ja se pitää meidät vireessä.

BB: Rock on kapinaa. Mitä vastaan Sinä kapinoit musiikillasi?

SC: En kapinoi musiikillani. En tunne sellaista jännitettä musiikissani. Nuorempana kyllä, mutta se aika on ohi.

BB: Mitä klassinen musiikki merkitsee Sinulle tänään — sinähän olet opiskellut sitä?

SC: Soitan kotona klassikoiden transskriptioita aika usein — se on minulle tärkeää vaihtelua keikkaräkkiin. Minustahan piti tulla sinfoniaorkesterin basisti, mutta sitten tapasin Chick Corean ja hän puhui minut ulos collegesta: voit tienata enemmän, mennä New Yorkiin, pitää hauskaa...

* * *

Illan konsertti ei paljastanut mitään musiikin sisintä olemusta, mitä olisi kannattanut lähteä varta vasten hakemaan — ellei sellaiseksi sitten lasketa infernaalista meteliä, jonka Stanleyn kvartetti sai aikaan. Stanleyn basso oli viritetty tenoriin, ja lopputulos oli räminää vailla mitään harmonisia tai konsonoivia elementtejä.

Tanakasti soittanut 'oikea' basisti Larry Graham ja rumpali Gerry Brown vastasivat hieman paremmin live-esityksen haasteisiin. Stanley soitti Lopsy Lun (debyyttikiekolta) oikein tuolilla istuen, kuten oikeat kitarataiteilijat — ilmeisesti hänen antinsa rock-jazzille tulee kutistumaan noihin muutamiin terssikuvioihin?

Lämmittelybändinä toiminut englantilainen Allan Holdsworth Trio osoittautuikin Stanleyta paljon kiinnostavammaksi. Holdsworth on ensimmäinen kitaristi, joka näyttää päässeen eteenpäin ongelmalliseksi paljastuneen syntikkakitaran kanssa. Tästä voi vakuuttua myös kuuntelemalla Holdsworthin tuoreimman albumin, Atavachron (Enigma).

TEKSTI JA KUVA :
ANTTI SUVANTO

ÄITI, MUN ON PAHA OLLA

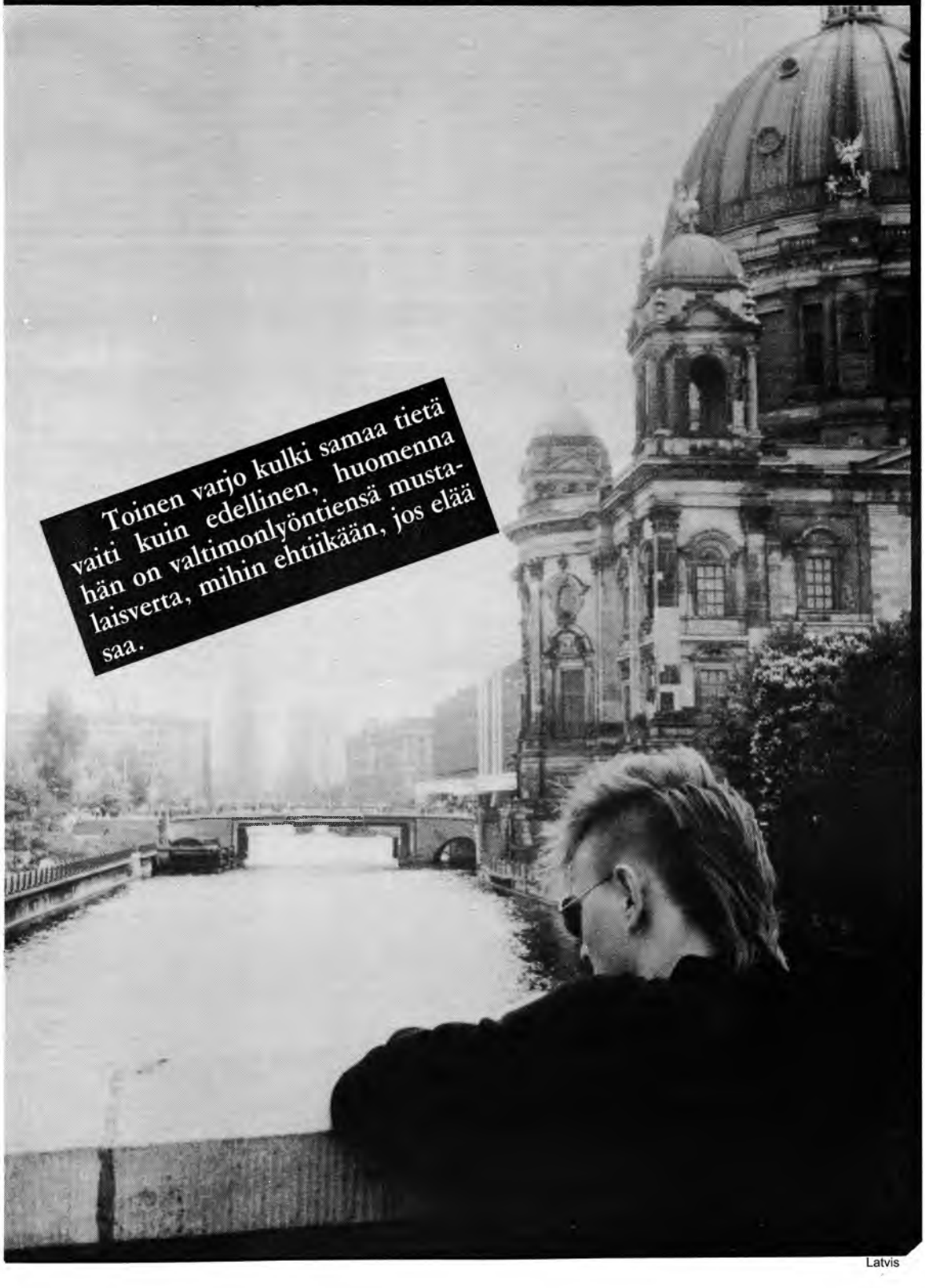

Latvis

Mä oon päässyt kaiken yli... tavallaan. Oikeestaan en voi uskoo, että se olin mä. Tuntuu, että sen epätoivoisen illan tapahtumat olis olleet jotain unta tai elokuvaa. Ihan kuin se olis ollu sellanen Sid ja Nancy takauma — mun oma Waterloo. Fiilis oli vaan sellanen ku siinä Smithsien Asleep biisissä... there is a better world, there must be.... Oikeestaan mä oon päässyt ulos noidankehästäni ja painajaisistani. Vituttaa ainoostaan nää arvet, jotka ei lähde unohtamalla eikä pesemällä pois. Aina joutuu selitteleen kaikille. Ehkä mä meen plastiikkakirurgille joskus.

On kuitenkin hienoo, kun tietää, ett vaikka niinko vertauskuvallisesti jäi viimeisestä bussista väärälle päätepysäkille sai kuitenki palata. Ehkä jossain joku kuitenkin uskoo muhun. En mä tiedä jumalista, mutta joku. Ehkä se oli sitä, että mun henki oli luovuttanut, mutta ruumis tahtoi vielä elää. Fysiikka mursi moraalin, jos sitä ny enää olikaan. Koko universaali vitutus vain kävi taloksi.

Tavallaan mä oon vihanen Ipelle ja Jarmolle siitä, että en mä olis halunnu tästä mitään julkista stoorii. Tuskin kukaan tietää silti totuutta — tuntee mua. En mä tunne ittekkää. Totuus on vaan aina tapa suhtautua todettuun elämään. Se eka lehtijuttukin oli vaan yx näkövinkkeli, totuus osittain, podettua elämää, hah. Ehkä se näytti siltä sivustakatsojasta. En mä osaa ottaa tätä mitenkään legendaarisena juttuna. Se oli niin saatanan klassinen tilanne ku vaan. Jokasen on joskus löydettävä rajansa. Mä opin ne elämän päätepysäkillä, toivottavasti kenenkään ei tee mieli kokeilla perässä. Voispa oppii arvostaan itteensä ja elämäänsä sellasena ku on. Ei kaikkien tarvi olla sankareita, jokanen on kuitenkin oman elämänsä sankari. Mä opin vihdoin lukeen itteeni. Ei mun tarvi yrittää tappaa itteeni, mun on vaan tapettava se apatia, itsesääli ja pohjaton kyynisyys itsestäni ja ympäriltäni. Umpikujastakin pääsee pois kun seuraa jälkiään taapäin. Itsari on luovuttamista, antautumista. Se on kuin luodit hyvän ystävän selkään. Siit tulee vaan niin paska fiilis, ett kärpäset pyörii ympärillä. Haluis päästä eroon kaikesta tapahtuneesta. Jotenki silleen ku The band of no return laulaa biisissä Sid & Nancy: Here I am, say no word. C'mon and set me free. No more risks, no more stupid questions, no more heroes and no more headlines. It was only a mistrial...

Se mua ottaa tässä jutussa erityisesti päähän kun mä en oo tahtonu koskaan mitenkään makeilla, enkä taatusti tuu nostaan hilpeyttä mun typerillä itsarikokemuksilla. Todella vituttaa ku kaikki kuiskii: ''Yaffa teki sitä ja Yaffa oli sen ja sen kaa...'' En mä haluu mitään otsikoita, mä en jumalauta haluu kenenkään sääliä tai muuta skeidaa...ok, mä tahdoin vain pudota, sillä saletti.

Niin kävi ja tässä ollaan. Nyt kaikki on ohi. Ei sille voi mitään enää, ett niin kävi. Mä haluun elää mun mustalaiselämääni, villinä ja vapaana. En mä tarvi kenenkään kieltoja, tää on mun stoori. Vein rakkauden divatiin ja suljin rakkauteni reservaattiin. Tell me who's loving you now?

Toisaalta mä oon helvetin herkkä. Mä otan kaikki niin lopullisena. Usein tuntuu ettei kukaan välitä musta. Toisaalta voiko sellasta ees vaatii kun ei ittekkään välitä ittestään. Mutsi ja faijakin pitää mua pentuna. ''Kaikki menee kyllä ohi aikanaan, se on vaan tuota murrosikää, lapsi rakas...'' Ne vaan jankuttaa ja toistaa. Ei ne ymmärrä paloo mun sisälläni. Ainoostaan sillon kun otan mömmöjä tai feissit tuntuu ett mut hyväksytään. Kun kaikki on sekaisin niin kaikki on samanarvosii. Kaikki on sillon niin helvetin yksinkertaista. Sillon mä voin puhuu, nauraa ja itkee. Sillon mä oon vapaa, rohkee ja alaston.

Ma haluaisin hirveesti, ett olis joku jolle vois puhuu kaikkee, jota vois rakastaa ja rakastella pelkäämättä, että se tallois perhosen sisältäni. En mä kuitenkaan haluis, ett kukaan vangitsis mut. Ehkä mä oon lapsellinen, tunnevammanen tai jotain, mutta mä tuun helvetin ahdistuneeksi kun kaikki ottaa nii vakavasti.

Kaikki tuhlaa nuoruutta. Miten mä voisin sit pitää sitä arvokkaana?

Monet munki frendit elää omaa Pirunsaartaan. Ne on kahleissa kaikin tavoin. Ne haluu menestyy, ne haluu settle down, ne haluu koko saatanan maapallon. Ne nuolee kaikkee ja huoraa ittensä siinä sivussa. Ihan kuin elämässä ei ois muuta ku seurustelusuhde ja materiaa. Ehkä ne sit tajuu, kun ne on viiskymppisii ja niiden lapset on öitä poissa... tai yrittää itsarii.

Yaffa kääntyy ja lähtee kävelleen steissille päin. Mä jään seisoon siihen Ostarin rappusille ja katson sen perään kunnes se katoaa kulman taakse. On mielettömän pimeetä ja hiljaista. Tuhannet tähdet, jossain kaukana, tunteettomina kiertävät radoillaan ihan kuin me ihmiset täällä alhaalla. Näyttää kuin ne putoaisivat, mutta ne ovat sadepisaroita, jotka väristyvät kasvoiksi kyynelteni läpi. On hiljaista. Yksinäisyys ja Pirunsaari kotona taas.

LATVIS

KUVAT ELÄVÄT–KERHOT ELÄVÄT

Elokuvakerho on huokea ja näppärä tapa tutustua elokuvataiteen parhaisiin hedelmiin. Kerhot ovat aloittelemassa syyskauden toimintaansa myös eri puolilla Vaasan lääniä, joten kannattaa mennä mukaan, jos se on suinkin mahdollista.

Maan elokuvakerhojen kattojärjestössä Suomen Elokuvakerhojen Liitossa (SEKL) on pantu merkille se ikävä tosiasia, että Etelä- ja Keski-Pohjanmaalla on suuria mustia alueita, joilla ei toimi ainuttakaan elokuvakerhoa. Nämä alueet kaipaavat elokuvasta kiinnostunutta jengiä yhteistoimintaan päämääränään elokuvakerhotoiminnan käynnistäminen.

Jos paikkakunnallasi ei toimi kerhoa ja tiedät, että hyvistä elokuvista kiinnostunutta porukkaa löytyy, ota yhteys SEKL:iin ja pyydä toimintaohjeita. Liiton puhelinnumero on 90 - 648 354.

Vastaavasti liitossa tiedetään kehua, että Vaasan läänissä on erittäin hyvin toimivia kerhoja, jotka kelpaavat malliksi vaikka koko Suomen elokuvakerhotoiminnalle. Parhaat ja toimivimmat kerhot ovat keskittyneet suurimpiin kasvukeskuksiin (Vaasa, Seinäjoki, Kurikka, Kokkola).

Missä toimitaan?

SEKL:issä tiedetään monta paikkakuntaa, joissa kerhotoimintaa käynnistellään alkavaksi näytäntökaudeksi. Seuraavassa luettelo, josta saattaa puuttua joitakin toimivia kerhoja. Paikalliset nuori- so- tai kulttuurisihteerit tietävät kertoa varmasti, toimiiko paikkakunnallasi kerho. Ota selvää.

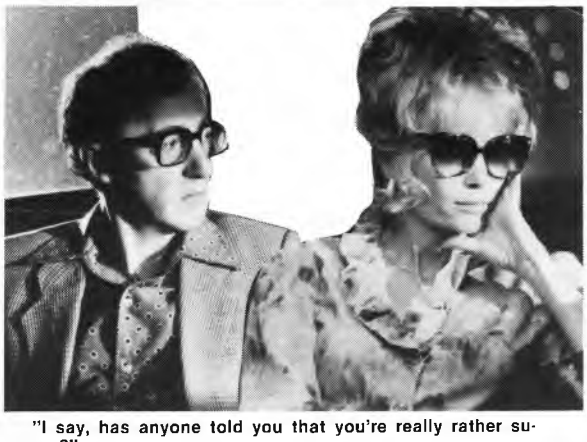

"I say, has anyone told you that you're really rather super?"
"Yes. My husband."

Kerhoja toimii ainakin seuraavilla paikkakunnilla:

Seinäjoki (lue oheinen syyskauden toiminnan esittelyjuttu. Vaasa, työväenopiston yhteydessä sekä 16 että 35 mm:n filmejä. Kurikka (huomaa syksyn erikoistapaus Kurikassa).

Närpiö, kansal. opiston yhteydessä. Kokkolassa elokuvakerho "Outolempi" ja lasten elokuvakerho. Yhteyshenkilöt: Outi Aimo-Koivisto ja Pertti Hyttinen.

Pietarsaari, työväenopistojen yhteydessä. Kaskinen ja Kauhajoki, kansalaisopistojen yhteydessä. Jalasjärvi ja Jurva, kansalaisopistojen yhteydessä. Isojoki, nuorisotoimisto tietää tarkemmin.

Veteli, Perho, Kaustinen, Perhonjokilaakson kansalaisopisto vastaa toiminnasta. Myös Kauhava—Härmäin kansalaisopistossa on ollut elokuvakerhotoimintaa.

Täydennämme puutteellisen listan seuraavassa numerossa kerhojen lähettämän kevätkauden ohjelmistoesittelyn yhteydessä. Lähettäkää kerhot tietoja toimitukseen!

Seinäjoki

Seinäjoen elokuvakerho aloittaa syyskauden esityksen 26.9. Tämän kertainen sarja on koottu lähes yksinomaan 80-luvun elokuvista. Mukana on kaksi ohjaajaa, jotka ovat nimenomaan tämän hetken nimiä, Jim Jarmusch ja Susan Seidelmann — sekä vanhempia staroja, jotka ovat aloittaneet jo 60-luvulla tai aikaisemmin, mutta jotka edelleen jatkavat ehtymättömin voimin. Ja kaiken keskellä on kirkkaana helmenä iki-ihana Hollywood-komedia — muisto menneeltä viattomuuden aikakaudelta.

Seuraavassa ohjelmisto, josta tekisi melkein mieli sanoa, että "proudly presents"

* * *

Elokuvakerhon esitykset ovat lauantaisin klo 16.00 elokuvateatteri Marilynissä. Koko ohjelmiston katsomiseen oikeuttava kausikortti maksaa 80 mk ja yksittäistä elokuvaa pääsee katsomaan 15 mk:lla. Elokuvakerhoon liittyvistä asioista voi kysellä Matti Vapaatalolta p. 131 587 tai Maritta Nyrhiseltä p. 24429.

SEINÄJOEN ELOKUVAKERHON OHJELMISTO SYKSY -87

Esityksen olisi tarkoitus pitää viime vuoden malliin lauantaisin klo 16.00. Alla mainituissa esityspäivissä ei ole lauantaipyhiä.

26.9. Jarmusch: MUUKALAISTEN PARATIISI USA/L-Saksa -84. Kesto: 90 min, 2450 m, Nordfilm Oy

3.10. Fellini: GINGER & FRED Italia/Ranska/L-Saksa -85. Kesto: 126 min, ELKO

10.10. Fassbinder: LILI MARLEN L-Saksa -80. Kesto: 3335 m, 122 min, Helena Filmi Oy

17.10. Seidelmann: RAKASTA MINUA MANHATTAN USA -82. Kesto: 2565 m, 94 min, Gaudeamus Oy

24.10. Woody Allen: BROADWAY DANNY ROSE USA -84. Kesto: 2330 m, 85 min, Kinosto Oy

7.11. Lumet: RATKAISUN HETKI USA -82. Kesto: 3560 m, 131 min, Europavision Oy

14.11. Greenaway: PIIRTÄJÄN SOPIMUS Englanti -82. Kesto: 2970 m, 108 min

21.11. Capra: TAPAHTUIPA ERÄÄNÄ YÖNÄ USA -34. Kesto: 2890 m, 106 min, Warner — Columbia Films

28.11. Anderson: BRITANNIA HOSPITAL -JUHLAPÄIVÄ Englanti -82. Kesto: 3205 m, 120 min, Nordia Film Oy

5.12. Cronenberg: VIIMEINEN YHTEYS — THE DEAD ZONE USA -83. Kesto: 2865 m, 105 min, Savoy Filmi

Jos ilmenee tarvetta, niin voi ottaa yhteyttä seuraaviin ihmisiin: Matti Vapaatalo 131 587 tai Heikki Peräjäsalo työ 141 240, koti 142 673. Postiosoite on PL 179, 60100 SJK

MI - MI - MIKÄ VA - VA - VALIKOIMA!!!

SOITA HETI 968 - 24 835 967 - 14 707

SÄHKÖKITARAT

Ibanez Roadstar II	K	2450:-		
Fender Strato	U	3790:-		2800:-
Fender Strato (H/L)	U	4250:-		2950:-
Squier Strato	K	1590:-		
Yamaha RGX-312	U	2290:-		
Yamaha SE 700E	U	3750:-		2500:-
Appalauce Str.	K	795:-		
Ibanez Roadstar II	K	1950:-		
Yamaha SC 800	K	1490:-	UH.	3250:-
Washburn Force 30	K	1350:-		
Aria Pro II "Cat"	U	2250:-	OVH.	2695:-
Washburn Eagle	K	1950:-	UH.	3700:-
Fender Strato 2 kpl	U	2800:-	OVH.	3690:-
Gibson Epiphone	U	1495:-		
Yamaha SB 150	U	1395:-		
Appalauce Strato	U	960:-		
Gibson Les Paul F	U	2950:-	OVH.	4350:-

jne.

BASSOT

Yamaha BB 1100S	U	3490:-	Kysy tarj.	
Fender JB Special	U	3400:-	Kysy tarj.	
Aria Pro II	K	890:-		
Cort Headless	U	1590:-	OVH.	2100:-
Yamaha RBX 300	U	1795:-		
Yamaha BB 1100S	K	2250:-		
Yamaha BB 1200	K	2490:-		
Squier JB Fender	U	2290:-		
Fender Precision	K	2990:-		
Westone "Rail"	K	2150:-		
Tune Maniac	U	7230:-		
Cort	U	995:-		
Ibanez Roadstar	K	1150:-		
Fender JB (vm. 1969)	K	2650:-	Löytö	
Precision kopio	K	395:-		
Fender Squier PR.	K	1490:-		

jne.

VAHVISTIMET

Custom Sound 10	K	850:-		
Custom Sound 30	K	1500:-		
Roland Cube 40	K	1500:-		
Roland Jazz Chorus 50 W	U	3250:-		
Roland Dac 15 D	U	1595:-		
Laney Linebacker 30	U	1980:-		
Marshall 30 combo	U	1980:-		
Marshall 50 combo	U	2980:-		
Marshall Lead 12	U	1195:-		
Marshall 100 nuppi	K			
Marshall 4x12 kaappi	K	4500:-		
Ibanez GT 100	U	2940:-	OVH.	4250:-
Ibanez GT 10	U	895:-	OVH.	1195:-
Roland DAC 15	U	1095:-		

BASSOVAH.

Roland SCB 60	U	3450:-		
Roland SCB 100	U	4450:-		
Yamaha B 100-115III	U	4950:-		
Yamaha B 100-115 combo + 5 al. EQ	K	2750:-		

SYNTIKAT

Roland Super JX 10	U	9950:-	OVH.	16250:-
Roland S-50	U	15900:-	OVH.	19900:-
Roland D-50	U	10900:-		
Roland Juno-2	U	6950:-		
Roland Juno-1 + Lauk.	U	4250:-	OVH.	5500:-
Roland S-10 Moduli	U			
Roland JX 3P	K	4450:-		
Yamaha PF 80	U	7500:-	OVH.	10900:-
Yamaha DX 7 II FD	U		Kysy tarj.	
Yamaha DX 100	U	2950:-	OVH.	3990:-
Yamaha DX 27	U	3950:-	OVH.	4990:-
KORG Polysix	K	1950:-		
Yamaha DX 9	K	4450:-		
Roland S-10	U	5950:-		
Yamaha SK 15	K	750:-		
Yamaha SK 10	K	500:-		

HI-TECH

Yamaha QX Z	U	1950:-	OVH.	2750:-
Yamaha RX 17	U	2550:-		
Yamaha MEP 4 Midievent processor	U	1950:-	OVH.	2950:-
Roland TR 505	U	2450:-		
Roland DEP 3	U	3950:-		
Roland DEP 5	U	4950:-		
ART DRA 2 REV.	K	3500:-	UH.	7550:-
Boss DR 220 E	U	1395:-	Kysy tarj.	
ART Proverb	U	3650:-	Kysy tarj.	

AKUST. KITARAT

Ovation Appalauce	U	1795:-	OVH.	2495:-
Ovation Celebration	U	2495:-	OVH.	3050:-
Yamaha CN 525E	U	1890:-	OVH.	2990:-

jne.

MONIRAITURIT

Fostex X-15	U	2650:-		
Fostex 160	U	4950:-		
Tascam 244	U		Kysy tarj.	
Vesta Fire MR 30	U		Kysy tarj.	

KOKKOLAN MUSIIKKI MUSIIKKI

JAKOBSTADS MUSIK PIETARSAAREN MUSIIKKI MUSIK

UNDERGROUND BOTNIAN

Nuorta sykettä Kristiinankaupungista

Kristiinankaupungista julkisuuden valospottien kuumimpaan hehkuun astuu teatteriteami ROM ROSE. Ryhmän puheenjohtaja Suzie, jengin tavoitelluin daami, ja realistinen insidesihteeri Nickie, kertovat ryhmän olleen koossa noin vuoden. Suzien ja Nickien lisäksi Rom Rose-ryhmään kuuluu vakituisesti Yasmine, Nana, Rebecc, Jaffa, Da Capo ja Ina. Perus Rom Rose on n. 18-vuotias räiskyvä persoonallisuus, joka herättää fyysisemotionaalista mielihyvää siellä missä liikkuukin. Real wild Cats, babees!

60's Dance Girls: Nickie & Suzie.

Mainetta Rom Rose on kerännyt mm. Peppi Pitkätossu-näytelmällä, 50-, 60- ja 70-lukua esittelevillä muotinäytöksillä ja svengaavilla lastenjuhlilla. Tällä hetkellä työn alla on uusi lastennäytelmä. Kunnianhimoisissa unelmissaan ryhmä uneksii rajun nuorisonäytelmän teosta, mutta tällä hetkellä unelmien toteutumista jarruttaa pari ongelmaa. Nimittäin ryhmällä ei ole harjoitustilaa. Kämppänsä he menettivät pienien erimielisyyksien vuoksi n. 4 kuukautta sitten. Toisen ongelman muodostaa energisen ja ennakkoluulottoman jengin vähyys. Rom Rose kaipaa kipeästi etenkin miespuolisia jäseniä tulevien projektiensa läpiviemiseen. Take a chance on 'em, Rudolfs.

"Melkein kaikki mitä Rom Rose tekee on meidän keksimää, me kirjoitamme ja suunnittelemme. Omat ideat ovat in. Usein kun olemme konserteissa tai muuten vain pyörimme siellä täällä tulee yks'kaks' jokin idea. On pakko lähteä kotiin ja pistää ajatukset paperille!" sanovat ryhmän väsymättömät innostajat Suzie ja Nickie.

Rom Rose-projektin lisäksi Suzie ja Nickie diggaavat 60-lukua. Tämä heidän sivutoiminen "60's dance girls"-nimellä kulkeva duo saa varmaan sinutkin haukkomaan henkeä... irtoripset, tupeerattu tukka, valkoista huulipunaa, minihame, tiukka pusero, Paul Anka tai Topi & Agentit... Do ya wanna dance? Yeah, sexy ladies gonna burn you. Just call 'em up!

Yhteyshenkilö:
Suzie Östergård
64300 Lapväärtti
Kristiinankaupunki. Tel. (962) 22016.

W.D.M.

Syksyllä 1983 Pietarsaaren kellareista nousivat nuoret vihaiset miehet huutaen: "We Don't Masturbate! We Destroy Music!". Syntyi musiikillisia marginaaliryhmiä palveleva hardcore-ryhmä W.D.M.

Parin kitaristivaihdoksen (Tulli & Jani) jälkeen kokoopano on vakiintunut seuraavaksi; Kaitsu (21 drs), Jari (20 b), Nylli (22 grt) ja Snoro (18 coc). Janin vielä vaikuttaessa yhtyeessä syntyivät kaksi kulttimainetta nostavaa EP-levyä. Democracy? ja Tomorrow's Gone — eepeet myivät kumpainenkin n. 1800 kpl ja samalla avautuivat ulkomaan markkinat kokoelma EP:n muodossa (Saksa ja Kanada, myynti n. 2500 kpl).

Yhtyeen vankka kulttisuosio ei perustu ainoastaan loistaviin tallenteisiin vaan myös energiseen ja ennakkoluulottomaan kiertuepolitiikkaan. Vuoden 1986 aikana yhtye suoritti kiertueen Saksassa ja Nyllin astuessa kitaraan myös laajan Scandinavia Tour — alla kulkeneen 13-keikan kiertueen läpi Pohjolan. Nykyinen keikkatahti on n. 2 keikkaa/kuukausi. Rankka keikkaputki on luonut ryhmästä nahkasormikastakin tiukemman blackspeedmetal -koulukunnan lavaässän.

Suomalaiseen keikkatilanteeseen yhtye on hieman pettynyt. Hu-vienjärjestäjät eivät noteeraa kulttibändejä ja festivaalijärjestäjätkin hieman karsastavat ko. koulukunnan yhtyeitä. Suomalainen punk-scene on yhtyeen mukaan aallon pohjassa. Yleisö on ahdasmielistä ja sorbus-punkit sotkevat muuten toimivat tilaisuudet. Yleisesti ottaen W.D.M. on kuitenkin tyytyväinen tilanteeseensa. Tulevaisuudessa yhtye tähtää yhä vankemmin ulkomaanmarkkinoille ja odotettavissa on mahdollinen diili englantilaisen levy-yhtiön kanssa.

Kontakti:
J. Ehrström
Kristiinankatu 29
68600 Pietarsaari

Vaasa Punk Werstaan Pohjat

Vaasan punk on keskittyny lähinnä Welmun Rock-Werstaan kellariin . . . missä on kolmella bändillä — A.K.K. (Aivo-Kuolleet Kakarat), TREBLINKA ja VIHAN LAPSET — treenikämpät. Mutta lisäks on muutamia sekakokoonpanoja ja huumori/kakkosbändejä. Esim. P.R.R. . . . Bändien jätkien lisäks mukana pyörii myös muutamia muita tyyppejä — tyttöjä ja poikia. Näistä muodostuu "Werstaan Pohjat".

Näillä kolmella ekaks mainitulla bändillä on yleensä vakavampia, tiedostavampia, järkevämpiä sanotuksia käsitellen asioita laajalta alueelta, maailman ongelmista henkilökohtaisiin. Esim. saastumisesta, luonnosta, ihmisistä, elämästä, omista turhautumista & masennuksista, vaikuttamisen & saavuttamisen vaikeudesta, väärinymmärtämisestä, tunteettomuudesta . . . mutta myös ilosemmista aiheista esim. on turha koko ajan vaan murjottaa, kun voi saavuttaa onnellisuuttakin omassa elämässä, että vielä voi olla toivoa ja saavutetaan ratkaisu parempaan . . . Bändien osoitteista saa sanotuksia!

Musiikki on A.k.k:lla ja Treblinkalla pääosin nopeetempost raakaa hardcorea, mutta välillä on muutamat rauhallisemmat biisit. . . Vihan lapsilla musa on taas melko kokonaan vähän rauhallisempaa rocktyylistä punkkia, ehkä välillä vähän raaempaa.

Mutta ei toi oo ainoostaan pelkää bänditouhua . . . Pienlehtiä on tehty muutamia. Möhiksestä, Propellerista, Verenpisarasta ja Tiedonantajasta on ilmestyny yks numero. ja tulossa on Propellerin ja Verenpisaran kakkosnumerot sekä uus lehti Onnettomuuden Jälkeen ja pian kai alotetaan tekeen Tiedonantaja kakkosta keskittyen sarjakuviin. lehdissä on bändijuttuja (kirjehaastatteluja Suomesta ja jopa Euroopasta) ja kaikkee muuta niinku omia ja muiden mielipiteitä, asiajuttuja ym. ym. ym. . . Hintana lehdillä on ollu: V.P. ja T.A. 1 mk (+ tilattaessa 2,10 postari), Propeller 5 mk (+ postari). Noi voi olla jo kaikki loppuunmyytyjä, mutta kakkosnumeroita voi tilata ennakkoon. O.J. tulee kai maksamaan 5 mk (+ postari). Lehdet on yleensä n. 40 sivusia A5 kokosia . . . Sitte ollaan tehty jokunen kokoelmakasetti ja järjestetty Vaasaan punk keikkoja bändeille ympäri Suomea . . .

Niin ja ne 3 ekaks mainittuu bändii on tekemässä yhteis EP:tä.

Tässä vielä muutama osote:
A.K.K.: Ari Aho, Skoonenkatu 6 B 35, 65140 Vaasa.
TREBLINKA: Jani Kärkkäinen, Saarnitie 2, 65370 Vaasa.
VIHAN LAPSET: Arto Laaksoharju, Gerbyntie 82, 65280 Vaasa.
Propeller: (kts. a.k.k.)

Verenpisara: (kts. treblinka tai:) Pekka Ranta, Klemetinkatu 9 B 4, 65100 Vaasa.

Onnettomuuden jälkeen: Petri Ekman, Palosaarentie 25 D 20, 65200 Vaasa.

Tiedoantaja: (nro 1: Aki, Jani tai Pekka) nro 2: Riku Puttola, Emännänkatu 15, 65370 Vaasa.

Ottakaa yhteyttä kaikki vähänki mistä tahansa asiasta kiinnostuneet ihmiset . . . vastataan varmasti! Hei hei

Jani Blaster

ERÄÄN TIEN LOPPU
BOTNIA BEAT DEAD END

Botnia Beat Non Stop päätti osaltaan kolean ja sateisen rock-kesän. Vaikka jälleen sää suosi Törnävänsaaren festivaaleja ei paikalle kokoontunut kuin tuhatkunta pohjalaisrokin ystävää. Myöskään valtakunnantason musiikkilehdistö, eikä rockteollisuus vaivautunut paikalle, vaikka kutsuja oli lähetetty satamäärin. BOTNIA BEAT DEAD END oli kylmä tosiasia.

Vaikka yhtyeet olivat tyytyväisiä, samoin kuin paikalla ollut yleisökin pistää tilaisuuden saama laimea vastaanotto hieman miettimään. Toki yleisökatoa voidaan puolustella esim. seuraavilla seikoilla a) paikallisilla lavoilla oli huvikauden päättäjäisiä huippuorkestereiden kera mm. Boycott — Kasino, Zero Nine — Latosaari, Sleepy Sleepers — Aulava b) edellisenä iltana Törnävänsaarella esiintyivät Julie Jonesin Sydän ja Peer Günt, eikä kurakko varmaankaan houkutellut uudestaan seuraavana päivänä. Ajankohta oli kyseenalainen, c) Helsingissä esiintyi Mission d) urheilukisat e) pesäpallo. Kuitenkaan ei tarvitse olla edes kyyninen lehtimies taikka katkeroitunut entinen muusikko todetakseen, että SUURIN SYY YLEISÖKATOON OLI POHJALAISYHTYEIDEN MUSIIKILLINEN TARJONTA.

Vaikka esiintyjälistään oli haalittu 17 teknisesti varsin tasokasta ja erityylistä yhtyettä paljasti tilaisuus sen ettei pohjalaisrock yksistään vedä porukkaa paikalle. Ei edes Provinssirokkia provinssittomuudesta syyttäneitä näkynyt, eh? Toki esiintyjälistalta löytyi positiivisia poikkeuksia: Kolmas Nainen, W.D.M., Milkcow Blues Band, Manic Toys, Sammas, Jet Black, Poor Tom, Noitalinna Huraa ja Dorian Gray. Ikävä kyllä ns. varmat nimet paljastivat, ei yksin pohjalaisrokin, vaan koko rockbisneksen typeryyden ja ulkokulttaisuuden. Kukaan ei ollut kiinnostunut musiikista — ei edes yhtyeet itse. Pelkkiä kulisseja ilman uskottavaa sisältöä.

Ilmeisesti musiikkilehdistö, rock-teollisuus ym. olisi saatu paikalle korruptiolounain, hotellipalveluin — ts. huoraamalla, mutta miksi moinen vaiva ellei musiikki itse houkuttele. Tässä mielessä em. tahot ja poisjäänyt yleisö oli valveutunutta ja kiitettävän kriittistä. Tai sitten liian hyvälletottuneita, ennakkoluuloisia ja tyhmiä.

Ilmeinen tosiasia on se, että eräs tie on kuljettu loppuun ja se on melodinen heavyklisein maustettu iskelmärock; "suomirock", mikä on klooneja klooneja perään. Vikaa on todenteolla etsittävä lavalta ja lavan takaa. Yleisö ei ole petettävissä.

Tietenkin on helppo esittää kritiikkiä kun ei kykene antamaan parannusehdotuksia eikä vaihtoehtoja. On kuitenkin syytä muistaa, että muutoksen on tapahduttava artistien omissa päänupeissa. Niin kauan kuin esittävät taiteilijat suostuvat menemään yli siitä missä aita on matalin ei asennemuutosta voida odottaa myöskään lehdistön, eikä levy-yhtiöiden suhteen. Päivän pop ja iskelmä parhaimmillaan on o.k. Se tuottaa hyvää mieltä eikä tarvitse keskittyä bartituureihin, eikä syvällisiin sanomiin. Mutta jos tarjolla on ainoastaan kertakäyttöiskelmärokkia (jota ulkomailla tehdään huomattavasti paremmin), joka ei tuota sen kymmemmin hyvää kuin pahaakaan mieltä voidaan kysyä miksi mieletön satsaus yhtyeisiin vain siksi, että ne sattuvat olemaan pohjalaisia?

Helpot ratkaisut yhtyeiden taholta johtuvat varmaankin myyttisestä rock-unelmasta KAIKKI MULLE TÄNNE HETI NYT! Mainos- ja markkinakoneisto kykenee nostamaan pinnalle tyhjänpäiväistä kvasitähdistöä. Money talks — houkutus on suuri. Mikäli yhtyeellä ei ole itsekritiikkiä, eikä kunnianhimoa voidaan puhua jo pikkusukseesta. Eräs merkittävä rockilluusioita luova systeemi on suljettu yhteisö, kaiken toimiminen frendi-pohjalta, johon ikävä kyllä useat elävän musiikin yhdistyksetkin ovat syyllistyneet. Kun yhtye saa keikkoja pelkästään frendipohjalta tyydytään helposti siihen; kunnianhimo ja kehitys loppuu. Suhteista kasvaa "rock-tähteys", joka on pelkkää illuusiota, pikkutyttöjä, ryyppäämistä, naimista, keskinäistä kateutta, kamojen vertailua ja ylpeilyä siitä, että kuuluu "piireihin". Kupla kimaltaa, eikö olisi jo aika puhkaista se?

Latvis

Onko se vain rock'n'rollia?

Tampereen yliopiston yhteiskunnallisen opetusjaoston nuorisotyötutkinnon parissa ahertaa vaasalainen nuorisotyönopiskelija Vesa Joutsen.

Vesa Joutsen kuuluu myös WELMU:n eli Vaasan Elävän Musiikin Yhdistyksen puuhamiehiin. Seuraavassa otteita hänen mielenkiintoisesta tutkimuksestaan Vaasan läänin bändeistä ja aikamme ilmiöistä.

Tutkimus Vaasan läänin bändeistä 1987

Miksi rock-bändien ohjaaminen ja avustaminen on vaikeaa? Kuntien nuorisotoimen, kulttuuritoimen sekä bändien parissa puuhaavien yhdistysten ponnistelut ja avustamisyritykset ovat usein kariutuneet väärin osoitettuun ja holhoavaan apuun. Rock-bändit eivät koe yhdistystoimintaa tai kunnan ''holhousta'' rock-musiikkiin tai ''rock-imageen'' kuuluvaksi.

Miten voimme avustaa ja ohjata näitä järjestelmiä ja instituutiota vastaan kapinoivia järjestäytymättömiä, mutta aktiivisia nuorisoryhmiä? Tähän kysymykseen ei ehkä löydy vastausta tai varmaa ainakin on, että vastaukset tulevat ajan mittaan muuttumaan.

Vaasan läänissä on melkoinen määrä rock-bändejä, mutta ainoastaan muutama bändi on noussut koko Suomen kansan-/nuorison tietouteen. Mitkä ovat Vaasan läänin rock-bändien tavoitteet ja asenteet? Miten vakavasti bändit ovat lähteneet rockin saralla työskentelemään????

Kysely ja haastattelu

Kyselylomakkeet lähtivät 180 bändille. Näistä 154 oli suomenkielisiä ja 26 ruotsinkielisiä. Suomenkieliset bändit palauttivat kyselyitä ahkerasti. 154:stä lähteneestä kyselystä palautui 68 eli lähes puolet. Ruotsinkieliset bändit eivät olleet innokkaita palauttamaan lomakkeita, sillä ainoastaan yksi bändi 26:sta innostui palauttamaan kyselyn. Kyselylomakkeita palautui 2—3 kpl/bändi eli yhteensä 169 kappaletta. Lisäksi sama kysely lähetettiin nuorisotyöntekijöille, jotta voisimme verrata eroaako nuorisotyöntekijöiden mielipiteet bändien mielipiteistä, ja jos eroavat, niin mien? Kysely lähetettiin 57:ään kuntaan ja siihen vastasi 30 nuorisotyöntekijää. Heille tehdyssä kyselyssä selvitettiin myös millaisiin bändien toiminnan avustamisiin kunnilla on valmiuksia ja mahdollisuuksia. Ainoastaan 2 kuntaa ilmoitti avustusmuotoja, joihin heillä ei ole valmiuksia/mahdollisuuksia.

Kyselyn lisäksi tehtiin haastattelu jonka tarkoituksena oli täydentää kyselyä ja selvittää bändien toimintaa ja tarkoitusta syvemmin. Haastattelu tehtiin 25:lle bändille.

Bändien avustusmuodot

Kaikki kyselyssä mukana olleet avustusmuodot olivat bändeille tervetulleita. Ainoastaan harjoitustilojen hankintaa bändit eivät pitäneet kovin tärkeänä. Syynä tähän lienee se, että kyse'yyn vstanneista bändeistä 97 % oli jo jonkinlainen harjoitustila. Pisteyttämällä eri avustusmuodot yhdestä viiteen pisteeseen (5 p. erittäin tärkeä, 4 p. melko tärkeä, 3 p. jokseenkin tärkeä, 2 p. ei kovin tärkeä, 1 p. ei tärkeä) saatiin aikaan kuitenkin jonkinlainen paremmuusjärjestys. Alla olevassa taulukossa on ilmoitettu myös nuorisotyöntekijöiden mielipiteet avustusmuotojen tärkeysjärjestyksestä.

BÄNDIT
1. *raha-apu*
2. *esiintymistilaisuuksien hankinta*
3. *avustamista laitehankinnoissa*
4. *avustamista demonauhan kustann.*
5. *avust. esiint. til. järjest.*
6. *harjoitustilojen hankinta*

NUORISOTYÖNTEKIJÄT
1. *harjoitustilojen hankinta*
2. *esiintymistilaisuuksien hankinta*
3. *raha-apu*
4. *avustamista demonauhan kust. ja avust. esiint. til. järjest.*
5. *avustamista laitehankinnoissa*

Nuorisotyöntekijät kannattivat tasaisesti kaikkia avustusmuotoja. Ainoastaan harjoitustilojen hankinta nousi heillä selvästi muiden avustusmuotojen yläpuolelle. Tilojen hankinta tulee jatkossakin olemaan heidän tärkein tehtävä bändien avustamisessa.

Jatkossa olisi syytä selvittää nuorisotyöntekijöiden sekä bändien näkemyseroja avustusmuotojen suhteen. On mahdollista, että kyselyn avulla ei onnistuttu tavoittamaan bändejä joilla ei ole harjoitustiloja näin ollen heidän mielipiteensä harjoitustilojen tarpeellisuudesta jäi puuttumaan. Nuorisotyöntekijöiden tiedon puute bänditoiminnasta on johtanut ainoastaan sopivien tilojen hankintaan eikä muita avustusmuotoja pidetä yhtä tärkeänä kuin tilojen hankintaa.

Rock-koulutus

Bändit olivat erittäin kiinnostuneita rock-koulutuksesta. Rock-koulutus tuleekin melkoisella varmuudella lisääntymään huomattavasti entisestään. Siksi koulutus on tärkeä osa tätä tukimusta. Kyselyssä oli mainittu sellaisiakin koulutusmuotoja, mitä ei aikaisemmin ole liitetty kokonaisuudessaan rock-koulutuksen piiriin kuten: esiintyminen, laitehuolto, miksaus, videokoulutus ja studiotyöskentely. Näistä osa saikin hyvän vastaanoton, koska niillä ei varsinaisesti puututa bändin persoonaan eikä ulosantiin. Esim. studiotyöskentely ja miksaus ovat tärkeitä välineitä musiikin toteuttamisessa, mutta asiallista tietoa näistä on hyvin vaikea saada.

Pisteyttämällä eri koulutusvaihtoehdot saatiin aikaan jonkinlainen paremmuusjärjestys (4 p. erittäin kiinnostunut, 3 p. kiinnostunut, 2 p. jonkin verran kiinnostunut, 1 p. ei kiinnosta). Alla olevista taulukoista näkyy bändien ja nuorisotyöntekijöiden asettama paremmuusjärjestys eri koulutusvaihtoehtojen välillä.

BÄNDIT
1. *miksaus*
2. *sävelt./sovitt.*
3. *studiotyöskentely*
4. *esiintyminen*
5. *laitehuolto*
6. *soitto-opetus ja bändiohjaus*
7. *sanoitus*
8. *teoria ja videokoulutus*

NUORISOTYÖNTEKIJÄT
1. *soitto-opetus*
2. *bändiohjaus*
3. *esiintyminen*
4. *sanoitus ja sävelt./sovitt. ja miksaus*
5. *videokoulutus*
6. *studiotyöskentely*
8. *teoria*

Nuorisotyöntekijät eivät ottaneet yhtä innokkaasti vastaan ''uusia'' rock-koulutusmuotoja kuin bändit. Teorian opetus hirvitti kaikkia vastaajia. On syytä miettiä hyvin tarkoin rock-koulutusta suunniteltaessa millaista koulutusta tai koulutuskokonaisuutta kannattaa bändeille tarjota. Tämän tutkimuksen tulosten avulla on helppo osoittaa, että bändit kaipaavat koulutusta monimutkaisen äänentoistotekniikan alueelta, eikä niinkään perinteisen soitto-opetuksen tai ohjauksen alueelta.

Ohjausta ja teorian opetusta monet rock-bändit pitävätkin luovuuden tappaajana ja omaehtoisuuden poistajana. Kuitenkin yleisesti ottaen bändejä kiinnostaa kaikenlainen koulutus. Kannattaakin miettiä, missä muodossa perinteistä rock-koulutusta tullaan jatkamaan, sillä esim. bändiohjaus voi olla parhaimmillaan kritiikki tai sitten teorian alkeiden opettaminen.

Alla olevassa taulukossa vertaillaan joidenkin koulutusmuotojen kannatuksia bändien osalta

	eritt. kiinnost.	kiinnost.	jonkin ver. kiinnost.	ei kiin.	
teoria	10 %	30 %	30 %	30 %	100 %
soitto-opetus	30,5 %	35,5 %	25 %	9 %	100 %
miksaus	44 %	35,5 %	18 %	2,5 %	100 %
laitehuolto	34 %	30,5 %	28 %	7,5 %	100 %

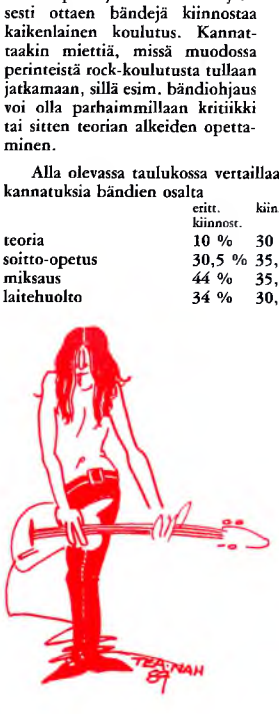

Bändien kiinnostus rock-koulutukseen

Myös haastattelussa tuli ilmi bändien kiinnostus rock-koulutukseen. Ainoastaan 20 % bändeistä ilmoitti, että heitä ei kiinnosta rock-koulutus. Loput 80 % oli ehdottoman varmoja siitä, että koulutus kiinnostaa heitä, ja että se on heidän bändilleen tarpeen. ne, joita koulutus ei kiinnostanut, selvittivät sitä seuraavasti:

koulutus tappaa omat ajatukset ja se kangistaa kaavoihin
bändimme on soitannollisesti hyvä vanhoja, emme kehtaa mennä emme tykkää ohjauksesta
ei kiinnosta virheettömyys, luovuus kuolee

Bändejä, joita koulutus ei kiinnosta, pelottaa usein se, että heidät otetaan mukaan johonkin aivopesuun. Rock-koulutus ei tarvitse aina olla kuitenkaan suunnattu koko bändiä ja sen tuotantoa ohjaamaan. Tällaisille aivopesua pelkääville bändeille tai osalle sen jäsenistä voisi antaa koulutusta lyhytaikaisten kurssien muodossa esim. äänentoisto tekniikan alueelta.

Tavoitteet ja menestyminen

Bändeistä 56 % ilmoitti, että heidän tavoitteenaan on toimia tosissaan. Usein musiikin harrastaminen voi liikkua harrastamisen ja ammattilaisuuden välillä. Rock-bändissä soittaminen onkin helposti enemmän elämäntapa kuin pelkkä harrastus. 32 % bändeistä ilmoitti toimivansa nyt ja jatkossakin pelkällä harrastuspohjalla. Kyselyssä 71,5 % vastaajista ilmoitti tuntevansa kiinnostusta ammattimuusikon uraa kohtaan ja haastattelussa ainoastaan 12 % bändeistä piti tavoitteenaan ammattilaisuutta. Eivätkö Vaasan läänin bändit usko omaan toimintaansa vai haaveilevatko he muusikon urasta ainoastaan päiväunilla.

Bändit olivat melko tyytyväisiä menestykseensä. 64 % bändeistä ilmoitti menestyneensä tavoitteeseensa nähden. Nämä bändit olivat tyytyväisiä yhteissoittoon ja bändin toimivuuteen, vaikkei esiintymistilaisuuksia ole paljoakaan ollut. ne bändit jotka olivat tyytymättömiä menestymiseensä ei heidän tyytymättömyys useinkaan johtunut esiintymistilaisuuksien vähyydestä tai muista ulkoisista seikoista vaan bändien sisäisistä ristiriidoista ja heikosta ''yhteispelistä''.

Bändit luokittelivat menestymiskäsitettä melko eri tavalla silloin, kun kyseessä oli menestyminen yleensä. Yleisin vastaus tässä tapauksessa oli: ''paljon keikkoja ja levyt myyvät''. Näin selitti menestymisen 40 % bändeistä. 24 % bändeistä mainitsi maineen, rahan ja fanit menestymisen merkiksi. Ainoastaan 16 % bändeistä piti yleisen menestymisen merkkinä sitä, että soitto keikoilla kulkee!

Tiivistelmä

Vaasan läänin bändien elinolosuhteita ovat jo pitkään pohtineet monet eri tahot läänin alueella. Mm. Vaasan läänin elävän musiikin yhdistykset, kuntien nuorisolautakunnat ja läänin nuorisolautakunta ovat yhdessä ja erikseen tehneet töitä bändien olosuhteiden parantamiseksi.

Nuorten järjestötoiminnan ollessa tällä hetkellä melkoisessa aallonpohjassa on bändien omaehtoinen ja vireä toiminta melkoinen valopilkku läänimme nuorison liikehdinnässä.

Tähän asti bändien toimintaa on tuettu pelkän ''sormituntuma'' — sekä yksittäistapaus tiedon turvin. Bänditutkimuksen avulla on tarkoitus selvittää millaista apua ja koulutusta bändit tarvitsevat, millaiset ovat bändien suhteet elmuihin ja millaiset ovat bändien harjoitus- ja konserttiolosuhteet. Lisäksi tutkimuksessa selvitellään bändien suhtautumista omaan toimintaansa ja kuinka he sitä arvostavat.

Läänin bändit ovat nuoria siitä huolimatta, että jäsenet bändeistä ovat harrastaneet musiikkia pitkään ja suuri osa jäsenistä haikailee rock-muusikon urasta. Tämä osoittaa bändien olevan lyhytjänniteisiä.

Kaikenlaiset avustusmuodot olivat bändeille tervetulleita. Myös nuorisotyöntekijät olivat valmiita jakamaan kaikkia avustusmuotoja. Näkemyserot olivat hyvin suuret bändeillä sekä nuorisotyöntekijöillä sen suhteen millaiset avustusmuodot ovat tärkeimpiä.

Lähes kaikilla kyselyyn vastannailla bändeillä oli harjoitustilat. Bändit kritisoivat voimakkaasti lähinnä kuntien hankkimia harjoitustiloja. Nuorisotyöntekijöiden ainoa tehtävä harjoitustilojen osalta ei ole ainoastaan hankkia niitä, vaan heidän tulisi yhdessä bändien kanssa suunnitella tilojen toimivuus siten, että kaikki osapuolet olisivat edes jokseenkin tyytyväisiä.

Elmujen toimintaan bändit olivat yleensä ottaen tyytyväisiä, mutta osa bändeistä kritisoi raskaasti elmuja. Elmuilta kaivattiin enemmän paneutumista läänin omien bändien eteenpäin viemiseksi. Elmuja syytettiin superbändien suosimisesta.

Konserttipaikkoja Vaasan läänissä on runsaasti, mutta esiintymistilaisuudet niissä järjestetään lähes yksinomaan ruuhka-Suomen kuuluisille bändeille.

Rock-koulutusta bändit ottaisivat mielellään vastaan. Kaikenlaisia uusia koulutusmuotoja tulisikin huomioida suunniteltaessa rock-koulutusta.

Haastattelussa bändit tulkitsivat menestymistä täysin eri tavalla jos kyse oli heidän omasta menestymisestä tai menestymistä yleensä. Bändeille oma menestyminen oli lähinnä hyvää yhteissoittoa ja heidän sisäisten asioiden sujumista. Kun kyse oli bändien menestymisestä yleensä tuli sisäisen menestymisen tilalle raha, keikat, maine . . .

Bändit kokevat musiikin tärkeämmäksi kuin tekstit. Tämä lienee osasyy siihen, että lähes puolet ilmoitti etteivät he halua vaikuttaa yhteiskunnalliseti tai yleensä ottaa osaa tekstteillään mihinkään.

Vesa Joutsen
Hämeenpuisto 12 A 105
33210 TAMPERE

. . .

Edellä lukemasi katkelma oli referaatti 15-sivuisesta tutkimuksesta, josta on saatavissa kattavampaa tietoa itse tekijältä ja Vaasan läänin nuorisolautakunnalta (Erik Häggman).

MANSIKKAMAALLE

Kukaan ei osannut sanoa, koska juna olisi perillä. Monet veikkailivat saapumisaikaa. Arviot vaihtelivat kello 12:n ja 14:n välillä.

Suomen Valtion Rautateiden sääntillisyyteen tottuneina ihmettelimme. Oliko tämä englantilaista suurpiirteisyyttä, piittaamattomuutta vai thatcherismia?

Olimme nousseet junaan Lontoon Eustonin rautatieasemalla. Samalta laiturilta nelikkö kipusi Pohjoisen junaan viimeisen kerran elokuussa 1967. He matkustivat Pohjois-Walesiin Maharishin johdolla. Päivää myöhemmin Brian Epstein teki itsemurhan.

Seisoimme kotvan asemalaiturilla. Aamu oli joulukuisen sateinen. Ilmassa oli apeutta. Laituri, juna, junamatka ja tuntematon kaupunki perillä vaikuttivat mystisiltä ja salaperäisiltä.

Tunnelmaan löi peruuttamattoman leimansa tapahtuma tasan kuusi vuotta sitten. Silloin John Lennon ammuttiin uudella mantereella.

* * *

Istuimme vaunuosastossa jalkapallofanien keskellä. Birmingham -puseroiset toisella puolella käytävää, me käytävän toisella puolella. Emme keskustelleet heidän kanssaan eivätkä he meidän kanssamme. Välillämme oli railo.

Edessämme oli matkalukemisina nelikön alkuvaiheista kertovaa dokumenttikirjallisuutta. Käytävän toisella puolella keskusteltiin eilisestä matsista ja selailtiin lehtien liigataulukoita.

Junassa oli ravintolavaunu, josta jalkapallofanit hakivat teetä eväittensä painikkeeksi. Menimme ravintolavaunuun ja pyysimme olutta. Mitä vielä. Neskahvi, tee ja voileivät olivat ainoat tarjolla olevat tuotteet. Kahvilaa hoitava mies mulkaisi kohti vaunuosastoja ja sanoi, että nuo pirun jalkapallohuligaanit saivat aikaan kieltolain myös tähän vaunuun.

Railo välillämme oli entistä suurempi.

* * *

Tämä sama rautatie oli tärkeä väylä nelikön alkutaipaleella. Keikat Liverpoolista Hampuriin alkoivat junalla. Manageri Brian Epsteinilla oli näissä junissa useasti aikaa miettiä sotasuunnitelmia, kun hän kävi luukuttamassa nelikköä levymoguleille Lontoon pääkonttoreissa.

Sitäpaitsi osa nelikön ensimmäisestä leffasta filmattiin junassa.

Ikkunasta katsoen matkamme sujui vaihdikkaasti. Ankeat nummi- tai taajamanäkymät eivät innostaneet yhtään sen enempää kuin Tampereen ja Seinäjoen välinen maisema.

Vain jyhkeät voimalaitossiilot aivan radan vieressä saivat hätkähtämään. Olivatko siilot ydinvoimaloita? Soittiko nelikkö ydinsähkön voimalla...?

* * *

Loppumatka oli tuskastuttavaa matelua. Kello oli jo yli yhden ja juna seisahteli muutamia kilometrejä ennen pääteasemaa.

Olimme Mersey Sidella. Korkeat nokat häämöttivät satama-alueella. Ne muistuttivat kaupungin suuruudenpäivistä.

Täältä avautuivat joskus Englannin tärkeimmät yhteydet yli rapakon bluesin, jazzin ja rock'n'rollin syntysijoille. Suiston kautta uivat kaupunkiin myös ne äänilevyt, jotka loivat pohjan nelikön uniikille tyylille.

Nyt satama-alue oli vain varjo suuruudenpäivistä. Se ei ollut enää energinen kauppaportti.

Juna saapui vihdoin Englannin yhden murheenkryynin sydämeen. Liverpoolia ahdistivat vaikeat työllisyystilanne, kaupungin ja sen asukkaiden velkaantuneisuus, Pohjoisen Englannin kirot.

* * *

Lime Streetin asemarakennuksen kadunpuoleiselta seinustalta löysimme sattumalta matkailutoimiston. Olimme suunnitelleet otravamme taksin ja kiertelevämme tärkeillä paikoilla kumijalalla. Matkailutoimiston lattialla seisoi kyltti, joka ilmoitti parin tunnin mittaisen kiertoajelun alkavan kello 14.30. Olimme onnenpoikia ja meillä oli vielä yli puoli tuntia aikaa.

Laskeuduimme tihkusateessa alas katua kohti Merseytä. Osuimme pian pubin ovelle. Menimme sisään, sillä jano oli kehittynyt pitkäveteisen ja kuivan matkan aikana melkoiseksi.

Pubissa oli vain muutama asiakas. Oli sulkemisaika. Saimme tilauksemme läpi, vaikka lainmääräämä muutaman tunnin anniskelubreikki oli juuri alkanut.

Takassa paloi tuli ja muutama nuori paikkakuntalainen vilkuili juttelun lomassa seinustalla tiippuvan tv:n viihdeohjelmaa. Mikään tässä tilassa ei muistuttanut siitä, miksi olimme tulleet tähän kaupunkiin. Meistä se oli perin kummallista.

* * *

Judyn pakettiautoon nousi kymmenen ihmistä. Paikkansa löysivät japanilaiset, usalaiset, englantilaiset ja kaksi seinäjokelaista.

Judy oli ollut itse kuuntelemassa nelikköä aidossa Cavern-klubissa. Hän tiesi mistä puhui. Nyt hän oli matkailuvirkailija, joka toimi samalla autonkuljettajana, oppaana ja tiskijukkana.

Yritin äänittää Judyn asiantuntevaa selostusta pikku nauhurilleni, mutta Judy huomasi mikrofonin heti. Kaikenlainen äänitys oli autossa kielletty. Kokosin nauhurin laukkuuni, mutta jätin mikrofonin ja käynnistimen sopivasti käden ulottuville. Painoin mankan pyörimään sopivissa kohdissa.

Judy ajoi ensin kohti Ringon lapsuudenmaisemia, kantapubia ja siitä eteenpäin kohti nelikön kehitykseen liittyviä kulmia. Judy soitti autostereoista aikaan ja paikkaan liittyvää musiikkia.

Matkustajat katselivat ja kuuntelivat mykkinä. Olimme kaikki otettuja tunnelmasta. Sade piiskasi välillä kattoa ja ikkunoita, joista pyyhittiin vähän väliä höyryä.

Musiikki ja Judyn puhe muuttuivat oudoiksi värähtelyiksi kun ikkunoista avautuivat Penny Lanen maisemat. The Barber, Fish and Finger Pie Shelter, The Banker.... Kaikki ne olivat yhä siellä. Mielessä myllersivät muistot levyn ensimmäisistä kuunteluhetkistä.

Penny Lane is in My Ears and in My Eyes.

Pala nousi kurkkuun, sillä me olimme itse laulussa.

* * *

Pysähdyimme Cavernin eteen. Legendaarisesta jazz- ja poppluolassta oli jäljellä enää ovi. Muuten rakennus oli korvattu modernilla liiketalolla.

Oliko millään mitään väliä? Olivatko liverpoolilaiset olleet todella näin ajattelemattomia, että olivat antaneet pophistorian muistomerkin tuhoutua.

Merseybeatin sankareitten mainetta oli osattu hyödyntää edes jollakin tavalla vasta pari vuotta. Sade ja sumu olivat viivästyttäneet liverpoolilaisten sytytystä, arvelimme.

Kaupunkiin rakennettu Beatle City olisi tarjonnut mahdollisuuden tutustua nelikon museoituun tavaravalikoimaan, mutta tietenkin museo oli suljettu tuohon aikaan, vaikka oli John Lennonin muistopäivä.

If you'd like more information, write to:
BEATLE CITY
P.O. Box 12, Seel Street,
Liverpool L69 1RA. Tel: 051-709 0117

* * *

Judy pujotteli autollaan näppärästi hiljaisilla Liverpoolin kaduilla. Parissa tunnissa kiersimme kaikki tärkeät tienoot: College of Artin Hope Streetilla, Blue Angel Clubin, Jacarandan, Town Hallin, Empire Theatren, Mendipsin Menlove Avenuella ja tietenkin Strawberry Fieldsin.

Johnilla oli tapana viettää aikaansa Pelastusarmeijan lastenkodin lähellä olevassa puistossa, jota kohti liu'uimme alamäkeä. Jykevät lehtipuut ja korkea aita kapean kadun toisella puolella varjostivat tienoota. Auto pysähtyi mustalle rautaportille mansikanpunaisten pilareiden välissä.

Oli aivan hiljaista. Vain sadepisarat ropisivat kellastuneille lehdille, joista oli muodostunut kasoja aidan viereen. Autokatuttimista kuului hiljainen Johnin laulu ja kun se sulautui Judyn puheeseen muodostui taas kosminen värähtely ja aivan kuin laulun salaperäinen tunnelma olisi saanut lopullisen muotonsa seisoessamme portilla etsimässä pensaiden seasta ja hyljätynnäköisen talon pihalta elämää. Mikään ei liikkunut. Vain mestaritteos ja sen synnyinmaisema jylläsivät tunnetasolla.

John Lennon lauloi tuskin kuultavasti ja me kaikki tiesimme, että hänet ammuttiin päivälleen kuusi vuotta sitten. Strawberry Field Forever.

* * *

Hotelli President Russell Squarella Lontoossa oli vuonna 1963 Johnin, Paulin, Ringon ja Georgen koti melko pitkään. Bändi teki tv-ohjelmia, antoi radiohaastatteluja, levytti ja keikkaili.

Kävelimme President -hotelliin vielä samana iltana Eustonin rautatieasemalta. Enää ei satanut. Ihmisiä vilisi kaduilla. Pubit tyhjensivät asiakkaitaan.

Presidentin aulabaari oli auki ja lauloimme siellä tumman Guinnessin avaamalla kurkulla Strawberryn. Tunsimme silloin entistä paremmin The Beatlesin suuruuden. Se oli tärkeä yhtye. Se on tärkeä yhtye.

RISTO VUORINEN

Ragnar Hare

Pietarsaarelainen Ragnar Hare on perustettu jo noin kuusi vuotta sitten. Kokoonpano on vuosien varrella vaihdellut, alkuperäisestä kokoonpanosta tänään on mukana vain laulaja Peter Emas. Muut Ragnarit ovat: Zazza - kitara, Rikki - basso, Petri - rummut ja Tia - koskettimet.

3/5 Ragnar Haresta; Peter, Rikki ja Zazza.

Teiltä ilmestyi noin vuosi sitten minilp Barn till himlen, joko levy on myyty loppuun ja painetaanko sitä vielä lisää?

Levyn painos oli 500 ja se on nyt loppuunmyyty. Ehkä sitä painetaan tulevaisuudessa lisää, mutta ainakaan juuri nyt ei ole rahaa.

Tehän teette kaikki uudet kappaleet englanniksi. Oletteko ajatelleet kääntää vanhoja ruotsinkielisiä kappaleita englanniksi?

Ei. Olemme tehneet sellaisen päätöksen että kaikki mitä tehdään englanniksi on uutta materiaalia. Me ei haluta mennä taaksepäin.

Teidän vanhaa Bit/Små flickor singleähän on vielä saatavilla.

Ikävä kyllä. Tilanteen pitäisi olla toisinpäin, että single olisi loppu ja minilp:tä jäljellä.

Sven minns ingenting -videota näytettiin pari kertaa television ruotsinkielisissä ohjelmissa. Onko sitä näytetty lainkaan suomenkielisellä puolella?

Ei, mutta ei se ole meidän vika. Se luvattiin näyttää levytaadissa, mutta ei sitä sitten tullutkaan.

Minkälaisissa paikoissa soitatte mieluiten?

Ehkä klubeissa. Klubeissa porukka kuuntelee musiikkia vaikka siellä juodaankin. Tanssilavoilla porukka vain juo ja unohtavat usein kuunnella bändiä. Ollaan me soitettu kirkossakin (haha) ja siellä oli ihan hyvä fiilis, ei se niin paikasta ole kiinni, enemmän se on yleisöstä ja bändien omasta fiiliksestä.

Klubeillahan on vähän vanhempaa yleisöä. Meneekö teidän musiikki paremmin perille vähän vanhemmille?

Ei vanhemmille mutta ehkä ajatteleville, ei se iästä ole kiinni. Tanssilavoilla nuoret eivät välttämättä kuuntele bändiä vaan tapaavat kavereita. Ainoastaan jotain todella kovaa nimeä kuunnellaan, sellaista jota on kehuttu jossain Suosikissa.

Rumbassa teidän musiikkia luonnehdittiin Keski-Eurooppalaiseksi Sky-kamaksi. Mitäs siihen sanotte?

Onneksi kaikilla ei ole sama näkökulma rumbassa. Hyvä ettei olla ainakaan Keskisuomalaista Sky-kamaa. Kyllä termi Keski-Eurooppalainen on ihan hyvä. Mikä sitten sopii Suomeen? Popeda tai Juice Leskinen?

Mikähän olisi teille paras markkina-alue?

Ehkä Benelux maat. Me päästään luultavasti Puolaan kiertueelle ja Ruotsissakin on jutut kesken.

Tehän teitte keväällä demon. Mitä sille on tapahtunut?

Olemme lähetelleet sitä eri levy-yhtiöille. Joistakin on vastattu että talli on täynnä ja ottakaa myöhemmin uudelleen yhteyttä.

Entä jos ette saa levytyssopimusta, oletteko valmiit kustantamaan levyjä itse?

Ei enää. Välillä on kyllä turhauttavaa kun tekee biisejä, laittaa niihin kaiken energian ja sitten levy-yhtiö lähettää monistetun vastauskirjeen.

Oletteko koskaan ajatelleet radikaalia tyylinmuutosta?

Me ei oikein edes tiedetä mikä meidän tyyli on tällä hetkellä. Se on muuttumassa koko ajan. Vaikea sanoa mihin päin, mutta ei mitään radikaalia muutosta ole kuitenkaan tulossa.

Kuka myy teitä keikoille?

Ei kukaan. Tervetuloa talliin kaikki keikkamyyjät.

Provinssirockin keikalla teillä oli mukana taustalaulaja, entä jatkossa?

Se laulaja lähti Sibeliusakatemiaan. Se toimi kyllä hyvin. Huomio vaan kaikki hyvännäköiset työt Seinäjoella, tervetuloa.

Lopuksi?

Meistä tulee ensi keväänä televisiossa ruotsinkielisen toimituksen tekemä ohjelma, joka on 25 minuuttia pitkä. Jota kattoo sitten vaan ruotsinkieliset? Japani on ehkä kaukana, mutta työvoitto tulee ihan varmasti.

HEIKKI TIKKA

Pelimannimusiikki elää ja voi hyvin Kaustisilla. Annoksen kansanmusiikkia toivat Järvelän pikkupelimannit terveisinä Provinssirockiin. Vas. Jarmo Varila, Mauno Järvelä, Janne Virkkala, Arto Järvelä, Timo Ala-Kotila sekä Juha Varila.

Provinssirockia pelimannihenkeen

JÄRVELÄN PIKKUPELIMANNIT

Kansanmusiikki on Kaustisilla jokapäiväistä särvintä, joka kuuluu ja näkyy maakunnan musiikkituotannossa. Vankan perustan perinteen jatkumiselle tekee taidon siirtyminen isältä pojalle katkoitta. Kansanmusiikki elää yhtä aikaa niin vanhojen kuin nuorten soittajien käsissä.

Ikään kuin osoituksena, ettei rock ole ainoa elävän musiikin muoto, kävivät Kaustisen Järvelän kylän pikkupelimannit näytillä Provinssirockissa. Piipahtaminen rockmarkkinoille oli ehkä yllättävää, mutta ei ennenkuulumatonta. Itse Konsta Jylhä kävi antamassa Purppurapelimanneineen tahtia Ruisrockissa -72.

Kesän Kaustisen kansanmusiikkijuhlilla oli kylällä nimeltä Järvelä huomattava osuus ohjelmaluettelossa. Harrastuneisuutta kuvaa, että alkuperäisen Järvelän pelimannien paisuessa siitä -80 erkani pienempi kokoonpano Järvelän pikkupelimannit.

Viulujen varsissa soittelevat veljekset Arto ja Jouni Järvelä, heidän setänsä Mauno Järvelä sekä Jarmo ja Juha Varila. Harmoni on kuvassa sekin ja sitä soittaa Timo Ala-Kotila basson kuuluessa Janne Virkkalalle.

Kukin pojista — alkaen veteraanisedästä vuosimallia -49 aina -67-ikäiseen junioribasistiin — on päässyt musiikin makuun jo kotona, mutta opiskelu on jatkunut sittemmin Sibelius-Akatemiassa sekä Artolla, Maunolla että Jannella. Timo Ala-Kotilalla puolestaan on opettajanvirka Oulunkylän pop-jazz opistossa. Pelimanniperinteen jatkuvuudesta Arto toteaa, että hän itse on suoraan neljännen polven pelimanneja.

Kansanmusiikin omista aluetta ovat häät, tanssit ja kansanmusiikkijuhlat. Keikkakysyntä saattaa olla vilkastakin rockpuolen tilanteeseen verrattuna. Voitettuaan Pelimanniyhtyeiden SM-kisat Mäntsälässä -82, Järvelän Pikkupelimannit alkoivat kuitenkin saada kuuluisuutta laajemminkin kansanmusiikin edustajina. Tietyn keikkalinjan Arto vetää silti Kokkola—Helsinki -linjan länsipuolelle.

— Musiikillinen kulttuuriraja jakaa Suomen kahtia. Suomen länsipuoliskon lisäksi kansanmusiikin keikka-aluetta ovat kuitenkin kaikki ulkomaat, Arto kertoo.

Ulkomaankiertueiden kohdalla saattaa pelimanniyhtyeellä olla vipinääkin. Arto muistelee porukan vierailleen jo ainakin Portugalissa, Thaimaassa, Egyptissä ja Pohjoismaissa. Keikkoja tulee helposti muiden kansanmusiikkiesitysten kylkiäisinä; kansantanssijoita säestäessä. Thaimaaseen pelimannit eksyivät Finnairin Aasian avauslentojen juhlistajina.

Keikkoja urkeaa sekä Kansanmusiikkikeskuksen välityksellä, muuten kulttuurivaihtoehtona ja usein Arton mukaan jopa keikat poikivat lisää esiintymisiä.

— Egyptissä vietettiin kansanmusiikkijuhlaa, johon kutsuttiin esiintyjiä 16 eri maasta.

— Ulkomailla ihmisillä riittää pelimannimusiikkia kohtaan mielenkiintoa aivan eri lailla. Kansanmusiikki on aina eksoottista ja sitä kuunnellaan jo senkin vuoksi.

Kuluneen syksyn aikana Järvelän pikkupelimanneilla on vielä tiedossa yhdet festarit Sveitsissä sekä suunniteltu matka Irlantiin. Ruotsin Arto kertoo käyneen tutuksi jo parikin kertaa vuodessa tehtävien esiintymismatkojen vuoksi.

Viimeisen neljän vuoden sisällä ovat Järvelän pikkupelimannit julkaisseet jo kaksi levyä. Ensimmäinen neljän vuoden takaa oli EP-levy "Johanneksen poikain sottiisi", jälkimmäinen, LP oli vuorossa viime syksynä. "Laitisen mankeliska" sisälsi myös poikien omia sävellyksiä, joista vstaavat pääasiassa Arto ja Timo. Muuten ohjelmistoon poimitaan niin vanhoja ruotsalaisia kansansävelmiä kuin sovitellaan uusiksi kotimaisia. Vuoden mittaan suunnitteilla olleeseen kolmanteen kiekkoon, tupla-LP:een on tarkoitus purkittaa omaa ja vierasta puoliksi.

Levyn teko ei pelimanniyhtyeellä ole leivän tae eikä sen mainosarvokaan ole sama kuin kevyessä musiikissa nimen esilletuojana. Arto kertoo, että puolitoista tuhatta myytyä kiekkoa toisi kuitenkin omia takaisin. Kansanmusiikin mahdollisuudet päästä esille ovat usein sidottuja eri tahoilta tuleviin avustuksiin. Avuksi Arton mukaan tulevat niin opetusministeriö, ESEK että Keski-Pohjanmaan aluerahasto. —a-r.i.

JALAS-MAINOS * KURIKKA 964-503 880 * JALASJÄRVI 964-561 770 * JURVA 961-632 240 * JALAS-MAINOS
140 SATAKUNNAN SÄÄSTÖPANKKI
JETRO sportswear 1987
DJ. DISCO MAGIC

ÄÄNIVALOLAITE ▪ RAITTIUSDISCOT ▪ RAVINTOLAT ▪ LAVAT ▪ SEURAT ▪ MARKKINAT ▪ JUONTAMISET ▪ TAUKOKEIKAT ▪ KOULUDISCOT... KAIKKI TÄMÄ 7:N VUODEN KOKEMUKSELLA!
TOP THROB DISCO
930 - 36246
Showtime, this is it
DANCE WINDOW Tilaa Discotiedote
JALAS-MAINOS TÄYDEN MAINOSPALVELUN TALO!
NON STOP DANCEPARTY * NON STOP DANCEPARTY * NON STOP DANCEPARTY
* JALAS-MAINOS * KURIKKA 964-503 880 * JALASJÄRVI 964-561 770 * JURVA 961-632 240 * JALAS-MAINOS *

Pohjantähtiä

Botnia Beat lehden nykyisen päätoimittajan kotikylä on ollut aina tunnettu toiminnallisuudestaan kuten Kauhajoen Kunnallislehdestä saksittu uutinen kertoo. Vaarana on, että päntäneläiset jatkavat raflaavaa toimintaansa toimintalehden puitteissa. Oh God, have mercy...

"Baarimikko" joutui ahtaalle

Vesurilla päähän Päntäneellä

[illegible]

[illegible]

Top Hellyyden korvikkeet **Top**	1. Apollinaire, Guillaume: Hirveä Hospodar ja nuoren Don Juanin urotyöt 2. Selby, Hubert jr: Päätepysäkki Brooklyn 3. de Sade, Markiisi: Justine 4. Schneck, Stephen: Yöporttieeri 5. Anderssen, Knut: Ihmissuhderomaani, Ujon nuoren runkkarin muistiinpanot 6. Réage, Pauline: O:n tarina	**6**

Tule koekirjoittamaan!
Elektroninen Olympia Carrera
Pienistä ulkomitoistaan huolimatta Olympia Carrera pitää sisällään suuren luokan ominaisuuksia.
Vaihdettavat kirjasinkiekot, näppäily- ja korjausmuisti, automaattiset harvennus ja lihavointi sekä mahdollisuus tietokoneliitäntään ovat Carreran etevyyttä.

OLYMPIA
E-P:n Konttorikone Ky
Maakunta-aukio 60100 Seinäjoki
puh. 964-140365

Latvis

TAPAHTUI PROVINSSISSA -87

Rockjuna. Rolling Stones pullo kiertää raiteita kolisten me ja kaverit Tampere Jyväskylä Oulu ja Pieksämäen asemalla blues. Jäi mieleen yksinäisten sydänten Beatles — pystyykö jengi samaan mitä silloin pystyttiin ja taisteltiin? Synnyin sentään vuonna kuuskytseittemän. Kakskyt vuotta: onko suunta nyt vaan alaspäin? Eikö ihmiset enää tuu ja vaan siks et ne olis vaan ja nauttis toisistaan . . . suvaitsevaisuus, kukkaset . . . Antaa jengin näyttää mihin ne pystyy.

Yksinäiset sydämet ojassa työmien. Yksinäiset sydämet purossa virraten haaveillen. Yksinäinen sydän lavan edessä itkien, yksinäinen sydän toiselle antautuen.

Me tultiin Provinssiin

Iggy Pop. Annoin mennä annoin puhaltaa hävisin lihamyllerykseen. Ajauduin lähelle lavaa. Siin oli pakko huutaa — huutaa sisukset ulos ja olla yks paristakymmenestä tuhannesta muusta vääntelehtivästä aamuun asti bailaavasta retkusta.

Huidon kättä kunnes se väsyy ja valahtaa nostan toista kunnes se väsyy ja valahtaa huidon kättä kunnes se väsyy ja valahtaa . . .

Edessä käy pyörre — vetääkö maa jaloista? — Se kampittaa mutiin koko ihmismeri uhkaa runnoa täysin avuttomia ihmisiä kuoliaaksi alleen. Etteks te tee mitään, hei! Tajuuttekste et ne delaa tonne ne parkuu ja huutaa nostakaa ne ylös! Ja me nostettiin. Joka kerta ku maa imi me revittiin niitä ylös ja mäki olin ihan vähällä rusentuu. Siit tuli loputon aaltoliike . . . Mä jaksoin vaan rutistaa kolmatta vinkkuu kädessä ja katsoo ylös.

I can't stop rockin' parkuen vaan ja vajoten hiljaa transsiin puskien hinnalla millä hyvänsä lähemmäks lavaa kohti antaumusta, kohti vilpittömyyttä pelkästään can't stop rockin' hämmentyen hämmentymättä mutaan.

Hieno herra Costello ja kitara. En osannut varautua, mä kun aina välillä oon messissä, välillä en. Vähitellen alkoi tajuta että kyseessä ei todellakaan ollu mikään keinoelvis. Tämä tulee ja riipaisee: I want(s) You! Koskaan ennen en omin silmin voinut todistaa miten kitaran kielistä voi singota niin ihmeellistä I want(s) You! Vieläkin kitara soi temmattuani muistista kuvan Woodstockista: vanha herra kitara polvien päällä polkien tahtia hakaten kitaraa polkien lavan lattiaa kunnes siihen tulee syvä monttu. Elvis Costello soittaa voimakkaammin ja kiihkeämmin, taidolla enemmän kuin teholla, kuten protestia iskevä Neil Young tai omatunto-Dylan.

Ne on nukkeja, nukkeihmiset. Ne pukeutuu mustiin ne pukeutuu nahkaan ja silkkiin, niil on päällä punasta, niil on päällä kuvioita. Ne on punkkaria, ne on hippii, niitä on rokkarii ja sadepisarakasvoja, joista J. Karjalainen laulaa. Ne on ihania, just niitä joita voi yhtä hyvin vihata, niinku Nurmio laulaa. Toisella letti on oranssi, toisella valkoinen, nukkeihmisillä. Miten niihin suhtautuis: täytyiskö puhuu niille niinku nukeille vai niinku herkulliselle kermaleivokselle, jonka sisällä madot möyrii. Paikalle käveli piru pinnallisuus, mutta niin myös syvä. Festarijengii ei kukaan ajanu hyllyjen väliin; ne sai olla mitä ne halus o.k. Niitäki aina on, niitä kimmoi, joit pokataan lavan takaa kahen tai kolmen vinkun jälkeen ja ne on valmiita mihin vaan.

Se on niitä solmuja elämän köydenpätkällä, tajuuksä niitä selvittämättömiä tapauksia, sanomattomia sanoja, joita ei pääse pakoon ihmismereen. Jokainen kasvo ja pieni ele muistuttaa sua siitä — Hervottomasta sykkeestä putoaa aina maanpintaan väkivaltaisesti silloin, kun muistaa jälleen kerran sen ihmisen, jonka oli oppinut tuntee yhdessä illassa (ainaki luullu niin) — liian kiihkeästi liian nopeasti todella tuntien sen ihmisen niinku salama iskis läpi ruumiin ja sielun. O.k. Siinä vaiheessa yleensä annetaan loparit. Siinä vaiheessa on helpointa pistää välit poikki mieluummin ku et syntyis yks ystävyys.

Ne toisensa läpikokeneet ihmiset — tajuuksä — ne vois estää välirikon puhumalla kerran asiat läpi vaik se oliski vaikeinta maailmassa. Ne vois käydä läpi ne kuvat mitä ne on muodostanu oisistaan, selvittää, et missä vaiheessa lumous särkyi, missä vaiheessa alko todellisuus väkisin tunkeutua niiden välille.

Eput heitti keikan nostalgiaa, se nostatti lähemmäs tanssityttöä — iloista tyttöä rusetti tukassa. Muistot mut valtaansa saa rääkyy joku väliin ja pilaa koko jutun kun se on niin lapsellinen: muistoista valuu myös karvaita pisaroita ja sen tyypit aina unohtaa. Eput on hyvii ku ne on aina hyvii mut miksei ne haluu muistaa et nyt ei oo mikään vuos kaheksankytviis — on vanha riimi muusia siis joku muu sijaan!

Uskomatonta: toiset vettä sikanautaa suoraan putkista tai kiskoo kylmää lenkkiä. Sunnuntaina maitokaupasta saa nyt kaljaa jos jaksaa mennä puolen kilsan jononjatkoks. Toi Limousine-räyskä on ainakin täydessä käytössä. Tyypit levyttää katolla, vinossa ja välikkäin ikkunasta tunkien ulos. Rentoa menoa o.k. Teltoissa on täysin mahdotonta pitää pokkaa; siinä kierien räjähtämäisillään naurusta ku noi skidit on niin sekoja. Jimi heittää levottomia pukeutuneena säkkiin. Se käy tarjoten mopobensaa (?!) kannusta mutten uskalla ottaa huikkaa. En yritäkään arvata yrittääks noi kaksi muijaa pysäyttää vai purkaa telttaa. Ne yrittää ilmeisesti saada telttakeppejä erilleen kiskoen niitä molemmista päistä: kikatusta ja huutoa. Toinen kiskoo, toinen lentää kaaressa toisten päälle ja rähmälleen. Jaksavat vielä nousta pystyyn ja ne alkaa kieppuu sen kepin kanssa ympäri, ne kaatuu ne nousee ne kirkuu ne huutaa ne lähtee lentoon. Piiskaten tuoreita koivunoksia silvoten voikukkia latvasta tuomenkukat messiin. Ollaan hyrränä lakanneena ajattelemasta. Ylhäältä näkee hyvin miten jengiä lappaa sillan yli ja takas: ei ne kai mitään etsi mut silt se kuitenki näyttää. Niil on silmissä kiihko jost ei pysty näkee mitään — mustaa tai sinistä avaruutta kiiluvaa niinku Iggyn tai Ismon silmissä. Kaiku rämähtää kaiku häviää vaeltaa sotkeutuu verkkoihin tavoittaa tyhjät huoneet.

Eiks jengi diggaa Iguanaa? Ne on kovii jätkii ne tajuu saundit niillä sykkii. Oikeella touchilla kitaraan vetää pehmeästi samalla raikuen ja hitaista herkät kun osaa laulaakin. Välillä teki gutaa vetäytyä lehvästöön veltoks ja nojata puuhun ja sytyttää rööki. Kun Karjalaisen iso J. aloitti ei puuttunut mitään. Nurmio jatkoi teltassa omaa menoaan. Toiset ne vaan ottaa ja jammailee vaikka jäis Lohjalle kuin jämä lasin pohjalle ja vaik on kalja laimennettu (vaan ei Rolling Stones).

Edes Juicen vitsi ei enää jaksa naurattaa, kun aurinkoista duunarin lauantaita seuraa sateinen sunnuntai. Paperit lentää kuin kuolleet lehdet ja taivas vettä mättää (as they say). Masokistisesti silloin kaluan päästäni kaiken kielteisen ja vituttaa vähäinenkin väärin lausuttu sana joskus ennen tai tässä nyt. Mudassa liukuu eikä telttakaan pidä vettä.

Kentän laidalla odottaen että joku tulisi sanoen hellästi tai edes sanomaan. Silloin yhtä hyvin kiroten toivottaisi hyvää matkaa helvettiin syökää sorsat noi vitummoiset paskaläjät.

Rockjuna. Rolling Stones uinuvia kasvonriekaleita penkin päälle nostettuja väsyneitä jalkoja. Rellestäjät uupuen renkaat nirhaten mustaa vihmaa väreihin viiruihin tunneliin lakeuksiin.

Me myöhästyttiin viimesestä dösästä ku tultiin Stadiin. Meil oli nälkä meil oli jano kylmä ja märkä ja nukutti mut vieläkään ei tehnyt mieli lopettaa bailaamista kahdenkymmenen tuhannen parhaan kaverin kanssa. Meil oli noitalinnahuraafiilikset ku peikkosumu hurmas kotikaupungin moottoritienpätkien valot yhdeksi oranssiseksi fantasiaksi, fantasiaksi kuin Provinssi -87.

Provinssirock-kilpailujen satoa

Viime numerossa julistettuihin Provinssirock-kilpailuihin osallistuminen on ollut kiitettävää. Kirjoituskilpailuun osallistui 11 kirjoitelmaa, valokuvauskilpaan 26 valokuvaa ja julisteen suunnittelukilpaan 43 työtä. Hyvä hyvä, kansa viihtyy, eikä tarvitse kadulla rähistä kuten Tukholmassa.

Ikävä kyllä valokuvaus- ja julistesuunnittelukilvan tulokset julkaistaan vasta tulevassa numerossa, suuressa joulun luku- ja katselupaketissa. Kirjoituskilpa sentään on ratkennut raadin yksimielisellä päätöksellä.

Voittajatyö 1. palkinto
Anonyymi: TAPAHTUI PROVINSSISSA -87

Koska kirjoittaja ei ole ilmoittanut työnsä yhteydessä henkilö-, eikä osoite- ym. tietoja pyydämme kirjoittajaa ottamaan yhteyttä lähettämällä kopion originaalistaan (sivukin riittää), että paikallinen sherlok holmes ratkaisisi kirjasimien perusteella kenelle lihava läjä palkintoja lähetetään. Muistahan tällä kertaa lähettää puuttuvat tiedot.

2. Palkinto
Timo Hokkanen: ELÄMÄNLANKA
51200 Kangasniemi

3. Palkinto
Tea Nilson: PROVINSSIROCK SPECIAL; Deep In The Heart Of Nowhere
00800 Helsinki

Onnea voittajille. Kirjoituskilpailun sadosta julkaistaan osia myös joulunumerossa. Voittajille lähetetään julkaistuista kirjoituksista julkaisupalkkio ja Provinssirock-88 pääsylippu lähetetään ko. henkilöille heti niiden valmistuttua. Siihen asti relax!

Pohjantähtiä

MANIC TOYS

Tiukan omaehtoinen jurvalaisyhtye Manic Toys on vierailtut studiolla ominpäin. KEMUn kustantama ja yhtyeen itsetuottama Still, Still, Still/Velvet Pain -single ilmestynee vielä tämän vuoden puolella. Yhtye on ehdoton myös henkilösuhteissaan. Kitaristi TIMO KIVIKANGAS on luopunut yhtyeestä. Erottamisen taustalla eivät ilmeisestikään ole olleet musiikilliset tai armeijatekniset syyt vaan yksinkertaisesti yhtyeen sisäiset voimasuhteet.

. . .

PARRASVALOT ovat sammuneet. Yhtye hajosi jättäen jälkeensä demon, jota ei edes kevään bändikatselmuksen raati ole kuullut.

Samaa salaperäisyyttä on havaittavissa POOR TOM-yhtyeen demon suhteen. Kiittämättömyyskö maailman palkka vaiko yltiöoppositio yhteistyön suhteen?

PROVINSSIROCK 1987 PALAUTETTA

Provinssirock on saanut osakseen historiansa suurimman palauteryöpyn. Erilaisia uutisluonteisia ja yleisönosastokirjoituksia on ilmestynyt palstakilometreittäin. Samoin audiovisuaaliset tiedotusvälineet ovat luovuttaneet lähetysaikaa tapahtumalle kiitettävästi. Yleisö, viranomaiset ja muut ''kaikki tietävät'' tahot ovat olleet innokkaita. Kuten suomalaiseen kansanluonteeseen kuuluu ovat palautteet olleet varsin skitsofrenisia. Toiset vaativat edistystä toiset taantumusta. Pääasia kuitenkin, että keskustelua on herätetty. Erilaisten palautteiden pohjalta Provinssirock-järjestäjä eli Vaasan läänin kehittyvän musiikin yhdistys KEMU r.y pyrkii kehittämään tulevia tapahtumia poistamalla nyt ilmenneitä epäkohtia. Pysyköötpä Provinssirock ihmisten juhlana!

Tulipa ''tyttömäinen olo''! Nyt 45-vuotiaana koin jotain samaa kuin silloin 15-vuotiaana, kun Elvis-kausi alkoi Suomessa ja oli lättähatut. Musiikki meni suoraan sydämeen. Enpä ole aikoihin elänyt niin positiivista fiilistä. Nuoriso käyttäytyi ihan hyvin. Kiitos järjestäjille ja toivottavasti jatkatte!

KAIJA KETTUNEN, Helsinki

''Ei mitään muuta hyvää kun Peer Günt. Saisi olla enemmän ulkomaalaisia ja suomalaisia parempia bändejä. Esim. Bon Jovi, Peer Günt, Zero Nine, Samatha Fox, Europe, Twisted Sister ja Bogart Co. eikä mitään ällöä Hectoria ja Iggy Bobia. P.S. Muuten oli hirveen hauskaa. Kivat järkkärit.

LOTTA KATILA, Seinäjoki

''Ohjelmaa sais järjestää jo perjantaiksi. Sitten olis ylihyvä juttu jos sais vaikka maksullisen läpi festarin aukiolevan ja vartioidun narikan. Ei tarttis pelätä tavaroiden puolesta.''

VIRPI LOUHELA, Töysä

Kuten huomaatte — kehittämisen varaa on aina. Milloinkaan ei päästä jokaista tyydyttävään tilanteeseen, joten järjestelyt täytyy mitoittaa ''keskiverto festivaalivieraan tarpeita ajatellen''. Edelliseen määritelmään nähden tämän vuotinen Provinssirock toimi kiitettävästi. Palautteiden määrästäkin voidaan huomata, että 99 % yleisöstä oli tyytyväistä (tai eivät ainakaan ottaneet kantaa puolesta tai vastaan). Pitäkäämme siis juhlia onnistuneina. Botnia Beatkin saavutti neliökilometreissä laskettavan levikin, wau!

''Typerin mokanne oli sotkevat sanomalehtilerput, jotka olivat tosi onnettomia! Hankalia käsitellä kokonsa vuoksi, painomusteellaan ne töhrivät joka paikan, ja sitä sontapaperianne sitten keräilitte yökaudet. . .''

MAARIT PIHLMAN, Helsinki

''Tosi nimekkäitä ulkomaalaisia esiintyjiä. Nyt Iggy Pop ja Elvis Costello olivat erittäin onnistuneet valinnat.''

JAANA KÄRKKÄINEN, Heinäkylä

''Takavuosien omaperäisiä bändivalintoja on ikävä. Machiton salsabändin ja Osibisan kaltaiset hypnoottiset rytmit kesäyössä. . .''

ANNA YLI-HEROJA, Helsinki

Valtaosa yleisöstä otti ohjelmiston vastaan kiitoksella. Erityisesti vaadittiin useampien Suomessa vähäistä suosiota nauttivien ja eksoottisten yhtyeiden kiinnittämistä ohjelmistoon. Tänä vuonna niitä edustivat mm. Pankow, Tonis Mägi & Ultima Thule, The Daintees, Maaseudun Tulevaisuus, To Fusion. . . ja korkeatasoinen teatteri ym. vaihto-ehto ohjelma.

Soraääniäkin ohjelmiston osalta toki kuultiin. Kuten jo aikaisemmin todettiin Provinssirock ohjelmisto rakennetaan keskiverto festivaalivieraan tarpeita ajatellen, unohtamatta tietenkään musiikillisia marginaaliryhmiä. Ohjelmistossa on tapahduttava kiertokulkua ja uudistumista. Provinssirock on special-tapahtuma, joten päänäkökohtana ei ole rakentaa tapahtumaa vanhojen tutuksi tulleiden, ''varmojen'' esiintyjien varaan. Heidäthän on mahdollisuus nähdä & kuulla ympäri vuoden.

''Ohjelmistosta puuttui tänä vuonna Status Quon tai Dr. Feelgoodin kaltaiset ränttätänttä rockia soittavat bändit. Myös ulkomaalainen HEAVY-BÄNDI tarvittaisiin.''

HANNU HAKAMAA, Kauhajoki

''Yhä enemmän vessoja! Ei odotetuinta esiintyjää viimeiseksi. Ei Hüsker Dün kaltaisia aloittelijoita ulkomailta vaan Suomesta — taso on sama.''

MERVI KORHONEN, Rautalampi

''Ensi vuonna vois olla tosi kovia bändejä, kuten Depeche Mode, Rainmakers, U2, Simple Minds. . .''

ARJA LUOMA-AHO, Alajärvi

Realiteetit asettavat toiset lähtökohdat ohjelman laadintaan. Edes Provinssirock tasosella tapahtumalla ei ole varaa, eikä mahdollisuutta saada esiintymään kaikkia yleisön vaatimuksia vastaavia esiintyjiä. Merkittäviä syitä taloudellisten resurssien ohella ovat mm. seuraavat syyt; yhtye on sitoutunut muualle, levytysajankohta sattuu päällekkäin, yhtye ei

ole kondiksessa, ei tee ulkoilma/festivaalikeikkoja, yhtye vaatii omat lavarakennelmat, PA:t ym laitteistot, viettää ansaittua vapaata ym.ym. Erityisen ongelmallisiksi em. syyt muodostuvat mega-sarjan yhtyeiden osalta. Ei esim. ole järkevää rakentaa festivaalista yhden megatähden konserttia. Lipun hintaan nähden pyritään tarjoamaan monipuolinen ja tasokas ohjelma mielipiteet/vinkit huomioonottaen (edelläluetellut poissulkevat seikat muistaen).

Erityisen silmiinpistävää ja ikävää on se, että jopa arvovaltaiset alan julkaisut (esim. Soundi) kuittasivat musiikillisen tarjonnan (pääasian) muutamilla varsin pinnallisilla huomioilla. Yleisesti voidaan sanoa, että toimittajamoraalissa on parantamisen varaa. Nähtävästi epäolennainen uutisaines nostaa levikkiä.

''Tämä viimepäivien ''sika-juhla''-keskustelu antoi aihetta ajatuksenpoikaseen valistus/mainosdokumenttifilmin tekemisestä juhlatapahtuman siitä puolesta, joka ei näy YLEN:n konserttilähetyksissä. Eli mitä juhlavieraat ja järjestäjät, mahdollisesti esiintyjätkin, tekevät ennen Provinssia, sen aikana ja sen jälkeen. Kauhistelevat vanhemmat immeisetkin saisivat kaunistelematonta ja totuudenmukaista infoa siitä mitä TODELLA tapahtuu''.
PIA KATTELUS, Peräseinäjoki

Järjestelyt

Järjestelyjen osalta Provinssirock onnistui totuttuun tapaan. Kiitos kaikille viidellesadalle asiaan vaikuttaneelle. On kuitenkin syytä muistaa, että festivaalin järjestäminen on inhimillistä toimintaa, virheitä sattuu ja ongelmia syntyy aina kun liikutaan resurssien ja realiteettien äärirajoilla.

Yleisöpalautteiden perusteella ongelmallisiksi koettiin mm. ravintolapalvelujen puute festivaalialueella, vessojen riittämättömyys ja niiden valottomuus, narikka ja sen aukioloajat, roskaisuus ja roskiksien vähäisyys, myyntikojut ja niiden hintapolitiikka, pullonpalautuspisteiden vähäisyys, ennakkolipun vaihto rannekkeeseen, Botnia Beatiin sisällytetty ohjelmaliite ja lähinnä leirintäalueelle pesiytyneet erilaiset marginaaliryhmät — pääsyliputtomat tappionuoret, varkaat ja lässynpuhujat.

''Vitutti sellaset ihmiset, jotka tulivat leirintäalueelle varastelemaan, tappelemaan, ryyppään etc. Muuten oli mahtava fiilis, kun ei tarvinnu pelätä, että polizei vie pullon. Paskaloiden haju oli kuvottava. Muistan sen varmaan loppuelämäni. Kuralätäköihin sammuneet säälitti. Inhottaa, kun kaikki ei osaa ottaa viinaa sillai fiksusti & sammumatta.''
MERVI ANTILA, Kurikka

''Varastelijat kuriin! Keskikaljaa paikan päältä. Mutalälly kuriin. Auringonpaistetta! Toivon sellaisia bändejä, ettei pukkufanit ryntäis joukolla Seinäjoelle sekoileen.''
ULLA ERKKILÄ, Vaasa

''. . .Kentän siivoojat ovat ällistyttävän tehokkaita, aitoja poppaihmisiä. Kiitos.''
K. ISAACSON, Åbo

Ensimmäiseksi on todettava, että järjestäjien lähtökohtana on maksavan yleisön viihtyvyyden maksimoiminen. Täytyy kuitenkin muistaa, että yli 20.000 erilaisen ihmisen tarpeentyydytys ei ole helppoa ja yllättäviäkin seikkoja saattaa ilmetä. Konkreettisiksi ongelmiksi myös järjestäjien taholta koettiin mm.narikkatilan riittämättömyys, ruuhka & jonotus,

vähäinen mutta sitäkin näkyvämpi festivaalista piittaamaton rappiojengi ja yleisön yleinen piittaamattomuus luonnon siisteydestä. (Kuka käski esim. repiä ja jättää heitteille maanmainion Botnia Beat kesälukemiston?)

Järjestäjät ovat kiitollisia palautteista ja pyrkivät kehittämään festivaalia poistamalla palautteista ilmenneitä epäkohtia. Lähtökohtana on tietenkin pääsylippunsa lunastaneiden elävän musiikin ystävien viihtyvyyden turvaaminen. Kerrataan kuitenkin muutamia seikkoja. Selviö on, että Törnävänsaaren festivaalialue laajennuksineenkin on ahdas, ruuhkia syntyy, palvelut toimivat äärirajoillaan jne. Peruslähtökohdaksi jää, että lippuja myydään ainoastaan

20.000 kappaletta, mikä tarkoittaa festivaalin loppuunmyymistä ennakkolipuilla. Kyseisellä toimenpiteellä pyritään varmistamaan ettei ei-toivottu aines pesiytyisi festivaalin liepeille vaan koko alue rauhoitettaisiin pääsylippunsa lunastaneiden käyttöön. Tähän tulevaan, ihmisiä ikävästi jaottelevaan toimenpiteeseen ovat syynä ensisijaisesti muutamien juhlijoiden ja viranomaisten todellisuudentajun puute. Suopeudestaan huolimatta Provinssirock-festivaaleilla ei voi käyttäytyä täysin holtittomasti ja kanssajuhlijoitaan kunnioittamatta. Oma järki ja hyvät tavat olkoot matkaeväinä ensi vuoden 10-vuotisjuhlille. On syytä pitää muistissa Suomen valtion alkoholi- ja huvilainsäädäntö. Et kai sinä halua kuulua siihen joukkoo, joka vaikeuttaa rock-tilaisuuksien järjestämistä?

''Vastaisuudessa myös telttaalueelle pääsy vain festivaalilipulla. Näin säilyy rauha. Älkää rajoittako alkoholikäyttäytymistä, koska se ei ole koskaan aiheuttanut festivaalialueella häiriöitä. Yrittäkää saada poliisin kanssa yhteisymmärrys aikaan, että sama koskemattomuus yleisöön säilyisi, muuten tulee vain vaikeuksia. . .''
JUKKA LINDFORS, Tampere

Kaikesta huolimatta Provinssirock 1987 oli rauhallinen ja turvallinen. Varkauksista, eripurasta ja alkoholin sietokykykapasiteettinsa väärinarvioimisesta itsekukin voi syyttää lähinnä vain itseään. Ylettömästä kohusta vastuun kantanee epäolennaisuuksiin puuttuneet viranomaiset ja sensaationhaluiset, jopa valheelliset tiedotusvälineet. Sattuneista tapahtumista ei voida syyttää yksinomaan ja ainoastaan järjestäjää ja rock-musiikkia, koska festivaalialueen ulkopuolinen alue on jokaisen omaa vastuualuetta. Älä anna varkaille mahdollisuutta, älä menetä itsekontrolliasi, älä vieritä vastuuta muille. Me kaikki olemme yhteisvastuullisia juhlien ilmapiiristä. Emmehän tarvitse sen varmistamiseksi viranomaisten läsnäoloa ja tiukennettuja säännöksiä?

Tarkistamisen varaa olisi tietenkin myös Suomen valtion alkoholi- ja huvilainsäädännössä. Kielloilla ja rajoituksilla ei ennenkään ole ongelmia poistettu. Optimi olisi alkoholista johtuvien lieveilmiöiden minimoiminen asennakasvatuksen avulla.

''Sunnuntaipäiväksi näkyvälle paikalle poliisin järjestämä puhalluspiste luotettavalla Alcometerillä (1 mk/puhallus). Varmaan rattijuopot vähenisivät ja alkometri tienaisi hintansa.''
JUKKA LINDFORS, Tampere

Lukuisien yleisöpalautteiden ja järjestäjien mielestä ko. lieveilmiöitä voitaisiin minimoida sallivalla, mutta järjestäjien taholta kontrolloidulla alkoholipolitiikalla. Käytännössä tämä tarkoittaisi ravintolapalveluiden tarjoamista itse festivaalialueella. Roskilden esimerkkiin nojautuen on käynyt selville, että kun kansa saa rauhassa ja laillisesti nauttia ei ongelmia synny. Suomalaisien festivaalien ongelmathan juontavat juurensa siitä, kun kansa rahtaa paikalle kassikaupalla väkeviä alkoholivalmisteita ja varmistuakseen maksimaalisesta ja pitkäaikaisesta humalasta itse festivaalialueella he siemaisevat juomansa kontrolloimattomasti ja nopeasti porttien ulkopuolella. Jokainen viinan kanssa pelannut tietää, että tästä seuraa arvaamaton humalatila kaikkine ympäristö- ja jälkiseuraamuksineen.

Keskustelua on herätetty ja alustavia neuvotteluja käydään järjestäjien ja päättävien tahojen kesken. Mikä tulee olemaan tilanne sen valaisee kevätaurinko.

''Pizzat ja broilerit herkullisia. Alueelle voisi järjestää myös anniskeluoikeudet.''
TAINA MÄKINEN, Seinäjärvi

Erityisen runsasta on ollut myös Provinssirock vieraiden palaute. Botnia Beatin kyselylipukkeen palautti lähes 200 paikalla ollutta. Yleisimmät kiitoksen ja purnaukset aiheet ovat olleet seuraavat; leirintäalue, hinnat, esiintyjät, järjestyksenpito, naisten WC:t ja pesutilat, ohjelmalehtinen (BB), ruoka ja juoma, narikka, roskikset, myyntikojut, ranneke, puhelimet & pankkipalvelut, ''Sielun Veljet & U2'', juontajat ja jopa säätilä etc. Onkohan suomalainen rock-yleisö opetettu liian hyvälle?

Roskilde

Pilvet taipuvat ja katkeavat
kulkevat taivaan mukana
Väsyneet ihmiset
metallikuoren kyntäessä maantietä
nuokkuvat vihreän tasangon halki
. . .way down south, Roskilde, here I come!

Pieni tanskalainen kaupunki heräsi heinäkuun ensimmäisenä viikonloppuna yli 50.000 rock-pyhiinvaeltajan virtaan, joka solui läpi kaupungin rautatieaseman ja läpi kapeiden katujen kohti läheistä peltoaukeaa.

Seitsemännentoista kerran Roskilden rock-festivaalit ottivat avosylin vastaan Euroopan nuorisoa tarjoten mm. maailmankuuluja yhtyeitä, auringonpaistetta, rakkautta, nudismia, rihkamaa, vapaata alkoholipolitiikkaa, ilmaisia kondomeja ja ystävällistä palvelua. Festivaalialueella ei ollut merkiäkään suomalaisista surullisenkuuluisista soramonttu-susikoiravibraatioista.

Suomalaisnäkövinkkelistä tarkasteltuna muurahaispesä eli lähes yliluonnollisen humaanissa ilmapiirissä, kiitos toimivien järjestelyjen ja Tanskan alkoholipolitiikan. Roskilde Säätiö omaa alueella alkoholiperusmyyntiluvan, jonka alaisena lukuisat alkoholinmyyntipisteet toimivat niin itse festivaalialueella kuin leirintäalueellakin. Mogens Persson, Roskilden turistitoimiston johtaja, pitää tilannetta normaalina käytäntönä ja suosittelee ko. tapaa myös suomalaisille festivaaleille.

Mogens Perssonin mukaan järjestäjien on helppo kontrolloida alkoholikäyttäytymistä, koska he itse myyvät alueella olutta ja mietoja viinejä. Yleisö on oppinut jättämään väkevät juomansa pois ja alkoholista johtuvia lieveilmiöitä ei täten alueella tilastollisesti merkittävästi esiinny. Tuhannet nuoret saavat vapaasti nukkua telttojensa ulkopuolella valvotun yön jälkeen paikallisten iltapäivälehtien tai nimismiesten puuttumatta asiaan. Poliiseilla ja kenttähenkilökunnalla ei ole oikeutta (eikä syytä) huostaanottaa humalaisia elleivät ne käyttäydy aggressiivisesti. Väsyneet saavat nukkua ja patologisissa tapauksissa vapaaehtoisvoimat siirtävät sammuneet selviämispisteisiin. Tosiasiassa alueella oli vähemmän humalaisia kuin keskiverto suomifestivaaleilla. Pistää pohtimaan. . .

Jonkin verran alueella esiintyi myös toista viranomaisten toimesta ylimystifoitua ja täten kokeiluun houkuttelevaa tajunnanvääristäjää. Järjestäjien mukaan Cannabis Sativa kultti on vähenemään päin. Eipä ihme, sillä suurin osa pilviveikoista oli säälittävää, passiivista ja värisevää ihmiskuonaa kikatus ja höpötyskohtauksineen.

Roskilde festivaalien organisaatio perustuu vapaehtoistyövoimaan (yli 600 henkeä), joista 8—10 jäsentä muodostavat hallituksen. Ainoastaan toiminnanjohtaja (nyk. Leif Skov) saa ansionmenetyskorvauksen. Peruskenttätyöntekijöitä (Festival Crew) on 35 ja he työskentelevät alueella kaksi viikkoa ennen ja viikon vestivaalin jälkeen rakennus- ja purkutöissä. Festivaaleille on mahdollista päästä töihin, jolloin Roskilde Säätiö maksaa matkat ja ylöspidon. Voit myös ryhtyä vapaaehtoiseksi yhdyshenkilöksi, jolloin saat tehtäväksesi jakaa erilaisia PR-tuotteita. Kysymykset ja tiedustelut osoitteeseen: Roskilde Festival, Parkvej 5, DK-4000 Roskilde. Mikäli aiot töihin tulee sinun liittää mukaan selonteko itsestäsi ja intresseistäsi.

Roskilde Festivaali on Roskilden kaupungille merkittävä tulolähde. Festivaalitoimintaan osallistuu ja sen hedelmistä nauttii yli 30 nuoriso- ja kulttuurijärjestöä. Roskilde Säätiö ei voi kerätä voittoja vaan sen on ohjattava ylimäärä nuorisotoimintaan. Festivaalien tuotolla pyörii tällä hetkellä lukuisia nuorisoklubeja, kerhoja yhdistyksiä. Välillisesti myös koko kaupunki rikastuu ja matkailu kukoistaa. Kaupunkilaisten taholta festivaaleihin suhtaudutaan sympatialla ja kiitoksella, onhan se suuri työnantaja ja nuorisotyön tukipilari.

Festivaalien musiikillinen anti on tietenkin oma lukunsa ja subjektiivinen kokemus itsekullekkin. Erityisesti mieltä vavahdutti Echo & Bunnymenin loistava paluu. Muita tasokkaita akteja olivat Suomen Sandmen, Iggy Pop, Triffids, The Pretenders, ja The Dream Syndicate. Tanskalaiset yhtyeet olivat lähes poikkeuksetta tylsiä mannermaisia AOR-ryhmiä. Paljon jäi näkemättä ja kuulematta helteen ja runsaudenpulan viedessä voimat.

Roskilden matkaa ajatellen kannattaa ajoissa miettiä matkustustyyli; InterRail, junalaiva, bussi, hekilöauto. . . vaihtoehtoja löytyy. Siinäpä vuodeksi miettimistä.

Latvis

Gorkin puisto

Neljä kiiltokuvapoikaa Timppa Lehtola 21 v. (kitara, laulu), Riley Kivistö 22 v. (kitara, laulu), Sakke Latvala 21 v. (basso, laulu) ja Pasi Keho 20 v. (rummut) muodostavat poprock-bändin Gorkin Puisto. Tämä on se vaasalainen bändi joka nousee lavalle lenkkarit jalassa; silloin harvoin kun se valtion poikaleirin kiireiltä ehtii.

"Treenattu ollaan hävyttömän vähän ja se näkyy siinä, ettei uusia biisejä kovin tiuhaan tahtiin synny. Aloitettiin homma periaatteessa noin vuosi sitten, keikkoja on ollut muutama, silloin aina kun se Isänmaalle sopii." Gorkin Puisto teki hätäisen keikan mm. Kannukseen läänin bändikatselmukseen, joutui soittamaan kylmiltään 200 kilometrin ajomatkan turruttamana ja miksauksen ollessa vielä osittain hukassa. "Bändimme sointi vaatii varsin puhtaat soundit, kuten pop-bändi yleensäkin vaatii. Jos lavalla ollessa itse kuulee, että soundit on paskat, vaikuttaa se tottakai fiilikseenkin. Kunnon ränttärock'n'roll-bändiä pienet soundi-fibat taas ei stressaa niin paljoa." Hiljaiselonsa aikana Gorkin Puisto on äänitellyt kuitenkin demonauhoja sitä mukaa, kun uusia biisejä on syntynyt. Tarjottiin kasetillinen myös kuuluisalle autotallibändien suojelijalle herra Miettiselle, joka peräti ennätti sanomaan positiivista palautetta new Torpedoes palstallaan Rumba-lehdessä (Rumba 7/87). "Läänin bändikatselmus oli toteutuksena hyvä juttu. Bändihommissa kaipaa jatkuvasti puolueetonta kritiikkiä, kyllähän niitä olalletaputtelijoita aina riittää."

Gorkin Puisto treenaa erään ala-asteen yläluokkien tyttöjen vessan siimeksessä. "Tosta vessasta saattaa mieleen tulla joku haiseva läävi kosteine vessanputkineen, mutta treenikämppä on todella loistokas." Gorkin Puiston kanssa samassa kämpässä treenaa myös toinen keikkaileva tulevaisuuden lupaus: Yläluokkien Tytöt. Itse asiassa kaksi henkilöä Gorkin Puistosta soittaa myös Yläluokkien Tytöissä. Meiningiltään bändit ovat kuitenkin erilaisia: Tytöt soittavat reilua Problems-tyylistä katurockia.

Minkälainen paikkakunta Vaasa sitten on Gorkin Puisto -nimiselle bändille toimia ja edetä urallaan? Vaasastahan ei liiemmin ole kuuluisuuksia tullut: Wild Force, Kuutamo, Roots ja Jet Black taitavat olla niitä harvoja vinyylille päässeitä bändejä.

"Ennen Vaasassa bändien tilanne oli tosi surkee, ei ollut kaikille treenitiloja. Nykyään on monelle bändille löytynyt tilaa soittamiseen: Welmun Werstaalla treenaa ties miten monta bändiä, Präntöllä Saippikselle jokunen ja lisäksi kaupungin ostamalla Finlaysonin kiinteistöllä. Onhan sitten olemassa nämä autotallit. Jotain klubikeikkoja olis hyvä saada bändeille: Vaasassa on monta reipasta ja oivaa klubeihin sopivaa poppoota: Kuutamo, Rocko, Loko, Stuck Ups näin äkkiä mainitakseni." Hukkuuko Gorkin Puisto monien muiden bändien tapaan unholan kalmistoon antaen vain jäsenilleen tyydytystä uurastuksestaan? Kuten monista muistakin pohjalaisista bändeistä, voimme myös Gorkin Puistosta todeta, että ainesta laajempaan tietoisuuteen olisi. Laajempaa tietoisuutta voimme kaikki olla yhdessä eteenpäin viemässä: annetaan toistenkin kuulla omia takapihojen rokkenrollmiehiä. Kun seuraavan kerran järjestetään jotain bileitä, tilataan sinne yksi pohjalainen rock-bändi. Ensi kerralla toivon mukaan Gorkin Puisto Vaasasta.

"Sadepilvet peittää hiljalleen taivaan, kuljen yksin autiota taivalta. On aivan pimeää en ketään vierellä nää, kuinka monta kilometrii oon yksin kävellyt . . ."

Kontakti:
Riley Kivistö
Tiaisenkuja 12
66230 VAASA

Nummirock

Kauhajoen Nummijärvellä Juhannuksena soinut NUMMIROCK osoittautui lakeuksien onnistuneimmaksi juhannusjuhlaksi. Lippuja kolmipäiväisille, ensimmäistä kertaa rock-nimikkeen alla järjestetyille, juhlille myytiin lähes 15.000 kappaletta.

Nummijärven Maatalousjärjestöjen kyläläisten kökkäpohjalle rakennettu organisaatio osoittautui riittävän sisukkaaksi myös rock-juhlien järjestämiseen. Aikataulut pysyivät kurissa ja uudistetut puitteet toimivat moitteettomasti. Nuorennusleikkaus yhdessä Pelzer Pesosen kanssa osoittautui riskin arvoiseksi.

Erityinen ansio juhlien onnistumisesta kuuluu myös sille seikalle, ettei asennekonfliktia yleisön ja järjestäjien välille syntynyt vaan juhlien annettiin sujua kohtuuden ja musiikin merkeissä. Jälleen kerran puheet rock-kansan kurittomuudesta ja niljakkuudesta osoittautuivat tiedotusvälineiden ja hurmahenkien luomaksi harhaksi. Nimismies Antero Puisto kuvasi juhlia ilmeeltään muuttuneeksi, silti rokkikansan parissa ei sanottavasti tapeltu eikä melskattu. Myös järjestäjät toivoivat ettei juhlia pilattaisi eikä rokin järjestämistä vaikeutettaisi muutamilla kannanotoilla.

Saiteisesta ja kolasta säästä huolimatta mm. Dr. Feelgood, Pirates, Girlschool ja etenkin Sielun Veljet olivat parikymmentuhatviinapäisen yleisön mieleen. Järjestäjät lupaavat ensivuodeksi yhä tasokkaamman ohjelman ja monipuolisemman palvelun. Onko Etelä-Pohjanmaa muuttumassa tasokkaiden rock-festivaalien tyyssijaksi kasvavasta rock-vastaisuudesta huolimatta/vuoksi?

Latvis

Esa Rantala

Yöttömän yön shamaani, Orma.

Vaasan läänin kehittyvän musiikin Koulutussäätiö julistaa haettavaksi läänin musiikinharjoittajille ja yhteille tarkoitetut, populaarimusiikin

KOHDEAPURAHAT

vuodelle 1988.
Kohdeapuraha voidaan myöntää tietyn kohteen (esimerkiksi koenauhan, äänilevyn tms.) rahoitukseen.

Hakemukset tulee lähettää Koulutussäätiön hallitukselle 30.11.1987 mennessä. Apurahaa haetaan lomakkeella, jota voi tilata KEMU r.y.:n toimistosta os. PL 180, 60101 Seinäjoki, puh. (964) 162 185.

Vaasan läänin kehittyvän musiikin Koulutussäätiön hallitus

Sade vesitti Tulivuoren

Tämän vuoden Tulivuorirock Lappajärven Halkosaaressa oli ''mutapainin ystävien'' ja diskokansan juhlaa. Niljakas ulkolavan edessä oleva rinne pysyi miltei koko illan tyhjänä. Eppu Normaali onnistui kuitenkin houkuttelemaan saliin ahtautuneen yleisön bailaamaan taivasalle.

Meno lavalla oli alusta alkaen rankkaa ja rokin nälkäiset saivat kyltymättömän himonsa tyydytettyä, kun lavalle nousivat Eppujen lisäksi vammalalainen kellarirokkia soittanut Lowdown Shakin Chills, soinilaistrio Alien; illan liikunnallisin ja esiintymiskykyisin bändi oli Jet Black. Tyttöbändi Ilona ja Yö tarjosivat kunnon rokin räimettä.

Vaikka Tulivuorirock toteutettiinkin tänä vuonna poikkeuksellisesti yksipäiväisenä, niin se ei merkitse, että festivaali-ketju katkeaisi. Ensi vuonna on tarkoitus taas jällen järjestää kaksipäiväinen tapahtuma, vakuuttivat Tulivuorirockin järjestäjät.

Todella säälittävää oli, että lähes tulkoon kaikki yhtyeet saivat soitella vain kouralliselle kuulijoita, Eppuja lukuunottamatta. Yleisö syyllistyi suorastaan raukkamaisuuteen unohtaessaan kotiin kunnon festarivarustuksen, johon olisi kuulunut ehdottomasti sadetakki, monttusaappaat, sateenvarjo ja hyttysmyrkky!!!

Tietysti ilolla merkille pantavaa oli, että sinnikkäimmät rokkarit vakuuttelivat kovaääänisesti kestävänsä Esterin temppuilua ja vaivautuivat sateen ropistessa kuuntelemaan Alienin soitantaa.

Näyttävää silmänruokaa

Vaasalaisbändi Jet Black soitti melodista perusrokkia. Yhtyeen miksaaja Johnny kertoi bändin kiinnittävän erityistä huomiota esiintymiseen. Setin aikana bändin naispuolinen keulakuva **Mazzie Blend** kävi jopa vaihtamassa punaisen minihameensa tiukkoihin urhelullisiin trikoisiin. Kolmen vartin esitys oli eheä ja pieni kankeus hioiutuu varmasti pois, kun keikkoja tulee lisää.

''Anna tukan valuu vaan''

Tamperelainen naisrokkia soittava **Ilona** iloitteli lavalla ja haistatti piut paut sateelle. Hevirokumies ja Anna tukan valuu vaan innostivat jengiä jopa kunnon festarimeininkiin.

Jukebox lauleskeli kauniita lauluja romantiikasta ja rakkaudesta sekä vakuuttivat uskovansa haaveilun voimaan. Menneenä kesänä Jukeboxilta ilmestyi esikoislevy: Sitä ennen he ovat suoltaneet markkinoille kaksi pikkukiekkoa.

''Tää laulu on tuhannen kilometrin päästä. . .

Elämäntarkoituksesta lauleskeli illan pääesiintyjäksi tunnustettu **Eppu Normaali**. Toista tuhatta tossuparia tanssi ilosta mutaisessa rinteessä. Eput olivatkin ainut ryhmä, jonka yleisö pakotti suorastaan raivokkaasti kiljuen soittamaan pari ylimääräistä kipaletta.

Hämärtyvän yön yhä tummuessa nousi lavalle rokin pitkänlinjanuurtaja Porista eli Yö-yhtye. Tauonnut sade alkoi uudelleen ja Epuista nirvanassa oleva kuuntelijajoukko ei jaksanut innostua Olli ''Limppu'' Lindholmin näteistä ja runollisista kappaleista. Tummaan yöhön hukkui Kesälaulun viesti: ''Tästä kesästä jää vain kaunis muisto, kun kuljemme kohti aamua seuraavaa ja tuuli hiuksiin takertuu. . .''

— Eijukeiju —

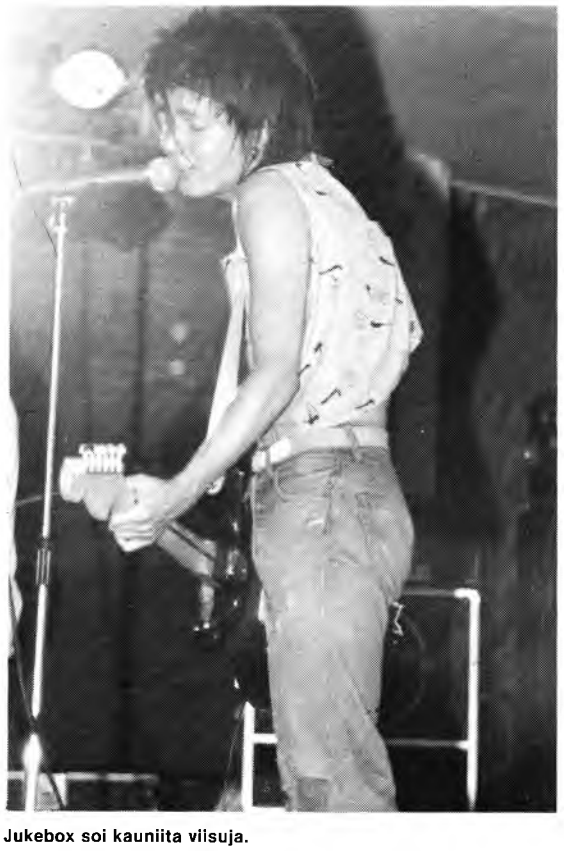

Jukebox soi kauniita viisuja.

Dinosaurock

Visulahti, Mikkeli

Tuuliajolla-perinteen katkettua ryhtyi MELMU suunnittelemaan festaria suomalaisten bändien pohjalta. Yhteistyöhön lämpesi paikallinen matkailubisnes ja näin Dinosaurockille tarjoutui loistava alue, Visulahden matkailukesus ja ammattilaisten palvelut.

Dinosauruspuiston ja Minimaan outojen pienoismallien väliin on yleisön riemuksi järjestetty palvelut, joista Sakke Järvenpää: ''Suomes on kaks festarii, jois on sekä yleisö että esiintyjät otettu hiton hyvin huomioon: toinen on Provinssi ja toinen on tää Dino''. Eikä äijä tällä kerta paskaa puhunutkaan, sillä alueella oli kaksi ravintolaa, eineskojut, leirintä ja yllätyksellisenä kiukaana oluttelta. Ihastelua herätti maltaan hinnoittelu, 12 mk iso-A.

Syystäkin tunnelma teltassa oli hulvaton, lähestulkoon psykedeelinen.

36:n kotimaisen bändin lisäksi oli peruuntuneen Smackin tilalle pestattu jamaikalainen reggaebändi Burning Spear. Rastojen legenda, Palava Keihäs tempaisi mukaansa hartaalla esiintymisellään ja lauluillaan maailmamme epäkohdista. Yhdeksänhenkinen bändi näytti, mistä pesee rytmi ja soittotaito. Kolme sensuellia puhaltajatyttöä, lyömäsoittimet ym. ja Spearin sielukas laulu muodostivat kokonaisvaltaisen svengin, mikä pakotti tanssimaan.

Kotimaisista bändeistä Sielun Veljet sai jälleen parhaiten jipponsa toimimaan. Ihailla täytyy miekkosten luomiskykyä ja energisyyttä. Uusia ilmavia sovituksia piiseistä, joissa tunnelmat vaihtelivat helvetillisistä hyökkäyksistä käsinkosketeltavaan herkkyyteen. . . sä olet kuu, mä olen maa. . .

Edukseen oli myös Nights of Isguana ja Bad Drinkeriä syystäkin lallateltiin. Rock-liiterin ilahduttajia olivat 22 Pistepirkko ja Bad Sign, jonka rento rokkenroll oli vapauttavaa Melrosen totaalisen paahtamisen jälkeen.

Kokonaisuutena juhla oli varsin siisti, asialliset järkkärit vähätyöllistettyjä. Osaltaan asiaan oli vaikuttamassa oluttelta, sillä moni jätti pullonsa kotiin ja tyytyi kaljanjuontiin valvotussa ympäristössä. Keksinnön toivoisi yleistyvän ensi kesänä muillekin festareille.

Jonottamisesta (portti ja oluttelta) ja vessojen äkillisestä täyttymisestä huolimatta Dinosaurockilla on sijansa suomalaisessa festarikirjossa, sillä lippunsa lunastanut sai vastineen rahoilleen. Yli 6000 maksanutta toi järjestäjät kevyesti omilleen, joten ehkäpä ensi kesänä entistä kalakukkoisempina.

Kuvat & teksti
Pertti Paajanen

Irlantilaisen folkjoukkueen ensimmäinen ilta Seinäjoella aiheutti väsymyksestä huolimatta hurmion tunteita eräissä kuuntelijoissa.

Irlantilainen uni

Irlantilainen folkbändi Beal Bocht osoitti syyskuun alussa Seinäjoella, miten tärkeää Paavo Väyrysen mainostama yli yön nukkuminen on.

Bändi tuli Seinäjoelle perjantaina 4.9 illansuussa ja kiiruhti suoraan asemalta Kantakrouvin alakertaan tekemään soundcheckiä. Vierähti pari tuntia ja itse keikka alkoi melkein välittömästi.

Äänentoisto ei pelannut parhaalla mahdollisella tavalla ja muutenkin perjantai-illan huumassa oli jotakin hakevaa ja kiusallista.

Keikan perusteella kirjoitetussa arvostelussa (Ilkka) kiinnitettiinkin huomiota siihen, kuinka bändi soitti sulkeutuneesti eikä juuri kommunikoinut yleisön kanssa.

Keikan jälkeen bändi meni ansaitulle levolle ja heräsi lauantaina pirteämpänä kuin pitkiin aikoihin.

Lauantai-illan keikka poikkesi perjantaisesta täysin. Äänentoisto pelasi komeasti ja bändi innosti yleisön heti kättelyssä yhteiselle aaltopituudelle. Kansa läpytti ja uskaliaimmat tanssivat Kemu:n entisen pj:n Esko Saloisen viitoittamalla parketilla. Bändi irrotteli hauskoja juontoja ja oli muutenkin kuin aurinko pilvisen päivän jälkeen.

Salaisuus piili siinä, että perjantainen keikka tuli bändille vastaan liian nopeasti Helsingissä järjestetyn Irlantilaisen musiikin festivaalin päätösbailujen jälkeen. Kun irlantilaisella menee lujaa, tulee aamupäivä nopeasti vastaan. Niin tapahtui myös Hesassa.

Yleisöä molemmissa Bocht-illoissa oli melko mukavasti, mutta jälleen liian monen ''musiikinystävän'' hahmo puuttui irlantilaisillasta. On hienoa puhua kansainvälisestä kulttuurivaihdosta ja korostaa pienten kansojen kulttuurin säilyttämistä, mutta kun vaaditaan peräti niin rankka teko kuin lähteminen tapahtuman äärelle, jäädään mieluummin kotiin turvallisen television eteen. Missä olivat mm. ne sadat KEMU:n jäsenet, jotka janoavat ''uutta ja poikkeavaa.''

Kymmenen vuotta

Ruotsalainen WILDWOOD otti ja pani vauhtia ohjelmaan omalla, menevällä tahdillaan ja samalla linjalla toimi myös BJØRO HÅLAND, vanha kettu kantrin alalla, Norjasta kotoisin. Senverran tukea löytyi myös yleisöstä että sai väkeä mukaan lauluihin. Komppibändinä toimi COUNTRY LIFE.

Positivinen yllätys oli unkarilainen BOYTORIAN-bändi, joka toimi myös komppiryhmänä jenkkilaulajalle GEORG SANDIFERILLE.

Harva nyt uskoisi että kantria käy myös unkarinkielellä, mutta nyt sekin on todistettu ja käsite country & western voi myös olla country & eastern. GEORGE SANDIFER on hyvin monipuolinen laulaja, hänen ohjelmistoon mahtuu kaikki mitä kantriin kuuluu, hyvinkin tuttuja lauluja ja biisejä. Yhteistyö BOYTORIANIN kanssa oli hyvä ratkaisu.

Säästä huolimatta paikalle oli saapunut reippaasti toistatuhatta lipunostajaa plus muutama sataa senikäistä jolle maksu ei ole pakollista. Suurin osa kävijöistä kuuluu siihen vakiokantrijengiin, Oulusta Hankooseen, joka osaa käyttää tilaisuutta hyväkseen, Suomesa kun ei ole kovin monta kantrikonserttia vuodessa.

Mitä ensivuoden konsertiin kuuluu voidaan toistaiseksi vaan todeta ettei vielä ole päätetty jatkamisesta tai lopettamisesta. Jos asia selviää tämänvuoden puolella Teerijärven Nuorisoseuran Kantrityöryhmä kyllä vastaa siitä, että ensikesänä järjestetään taas uutta kantrikonserttia, samassa paikassa ja luultavasti samaan aikaan.

Kantriterveisin
Wistbacka

Hei — me kuunnellaan kantria!

Tämänkesän kantrijuhlat Emetissä, COUNTRY ROAD 13, vietettiin ilman sen suurempaa juhlimista vaikka kyseessä oli 10-vuotisjuhlakonsertti.

Kotimaista kantria tarjosi tänä vuonna Iisalmelainen OLD CROWN-yhtye joka edusti Nashvilleä Savolaisittain, samaten helsinkiläisbändi nimeltään HIGH ACTION, yhtye joka oli erikoistunut bluegrass-soittoon. Paikallista kansainvälistä kantria tarjosi COUNTRY LIFE, bändi joka on yhtä vanha kuin CR 13, siis 10 vuotta.

VETELISSÄ RALLIA & ROKKIA

Keski-Pohjanmaan Moottoriradalla, Vetelin Kemoralla, järjestettiin heinäkuun puolessa välissä ensimmäinen rata-autojen kestävyysajo, Kemora 500 -kilpailu.

Eikä siinä kaikki. Järjestäjät olivat tajunneet kunnon rokin merkityksen väkiluvun lisääjänä tällaisessa tapahtumassa, ja koska ralliautoista ei lähtenyt tarpeeksi ääntä, oli paikalle buukattu viisi kotimaan kärkiyhtyettä. Lapsosia ketteriä ajatellen viidennen yhtyeen poisjääntä oli harmittava, sillä Bogart Co. (iik!) jäi keikkakiireiden vuoksi Kemoralta pois. Harvempi sitä kaipasikaan, mutta kuului sieltä tyytymätöntä mutinaakin, varsinkin sellaisten vanhempien suusta jotka olivat lunastaneet kuuden kympin liput ja raahanneet jälkikasvunsa ihailemaan nimenomaan Bogartin hanuja.

Sorsakoski iltapäivän ykkönen

Iltapäivällä, autojen vielä kierrellessä rataa, alkoi rytmiteltassa rokki soida. No jaa, rokki ja rokki. . . Lavalle nimittäin asteli J. Karjalainen bändeineen, ja heitti rutiinilla läpi tunnin settinsä.

Jii-fanit saivat kuulla kaikki viimeaikaiset hittikappaleet trumpetin ja saksofonin säestyksellä, ja Jukka hoilasi ne kunnialla läpi poninhäntä veikeästi heilahdellen.

Karjalainen olisi toiminut huomattavasti paremmin illasaikaan, kuin keskellä kirkasta päivää, mutta Jiin kohtaloksi muodostui soittaa epäedullisesti ensimmäisenä.

Topi Sorsakoskea & Agentseja ei päiväsaikaan soittaminen huonontanut. Koska Kemoralla näkemäni Agentsien keikka oli minulle ensimmäinen, en osaa verrata sitä mihinkään, mutta kokonaisuudessaan Topi oli loistava. Topissa on tyyliä!

Olennaisena osana Agentsien showhun kuuluivat lavan kummallakin reunalla heiluvat 60-luvun tyyliin pukeutuneet ja kammatut tanssitytöt. Tyttöjen tanssikoreografia toimi, eikä heidän osuutensa showssa ollut lainkaan yliammuttu.

Topi on siinä mielessä ihailtava persoonallisuus, että hänen arvonsa tuntevat sekä kiihkeimpään tangoaikaan nuoruutensa eläneet että tämän päivän nuoriso. Sorsakosken nimeen eivät siis pelkästään vanno Olavi Virta -fanit, vaan Topin mahtava ääni kaikuu myös nuorison autostereoista.

Topi saapui lavalle kiiltävä takki hulmuten ja esitti melkein puolen toista tunnin aikana lukemattoman määrän ikivihreitä klassikoita Topi Kärjen Täydestäkuusta aina Lennon-McCartneyn And I Love Her -biisin suomalaiseen versioon.

Encoree -kappaleenaan Topi lauloi osuvasti ”Nyt saa tää jo riittää, viimeinen kerta tää olla saa” -renkutuksen, ja poistui estradilta (valitettavasti) lupausensa pitäen.

Saku at Silu

Smack villitsi pikkutytöt

Hesalainen Smack oli ainoa Kemoralle tulleista bändeistä, joka ei ollut kelpuuttanut suomea laulukielekseen. Mutta tuskinpa kukaan antoi asian häiritä. Yksinkertaiset melodiat ja sanoitukset tekivät biisestä tarttuvia, ja sekös meni yleisöön.

Ja tarkemmin sanottuna pikkutyttöihin, jotka arvattavasti ensimmäistä kertaa olivat saaneet luvan lähteä katsomaan ihan oikeita yhtyeitä! Vasta-aloittelijan taidolla meikatut ja laitetut pikkutytöt kurkottelivat kiihkeästi — ja ihan pikkuisen punastuen — kohti Claude-laulajaa tämän välillä pyörähtäessä houkuttelevasti aivan lavan reunalla.

Päivä oli jo kallistunut iltaan Smackin lopettaessa, mutta Midnight Sue Race Kemoralla vain jatkui. Viittä sataa kilsaa ei parissa tunnissa ajeta edes silloin, kun ei ole nopeusrajoituksia radan varressa sotkemassa suunnitelmia.

Illan viimeinen bändi, lahtelaispoppoo Sleepy Sleepers, oli ehdoton tunnelmannostaja. Itse en ole koskaan ollut erityisen mielistynyt kooo laulu- ja soitinyhtyeeseen, mutta Kemoran visuaalisen esityksen jälkeen olen valmis vaikka hieman kehumaan Sleeppareita.

Rytmiteltta oli täyteen tupattu Sleeppeareiden aloittaessa showns a. Kahdeksan enemmän tai vähemmän raavasta miestä naisiksi pukeutuneina jaksoi naurattaa yhtä jos toistakin.

Sleeppareissahan on vuosien varrella tapahtunut enemmän kuin yksi miehistönvaihdos. Tällä kertaa vierailevana (?) kitaristina nähtiin ja kuultiin myös uhkea Sakari Kuosmanen, joka tunnetusti jo aikaisemmin on soitellut Sleeppareiden riveissä.

Slpeepy Sleepers esiintyy tietenkin aina pilke silmäkulmassa — niin tälläkin kertaa. Osansa irvailusta saivat niin Matti & Teppo kuin itänaapurin kuuluisuudet.

Sleeppareiden kohdalla ohjelmiston muutos voisi piristää keikkaa entisestään. Pelkkä ulkonäön muutos ei riitä ylläpitämään kiinnostusta. Tällä kertaa näköaistista oli kyllä paljon iloa!

Rytmiteltan yleisö jaksoi vaivatta kuunnella vielä encoree-kipaleetkin, ennenkuin se hiaasti valui kotiinsa korvat soiden rokkia ja ralliautojen räminää.

Kemoralla nähtiin, että ralli ja rokki sopivat ihan kivasti yhteen. Yhtyeiden esiintymisten välillä oli aina vähintään tunnin tauko, joten siinä välissä saattoi mennä halkaisemaan tärykalvojaan radan varrelle, jos kiinnostusta riitti.

Järjestäjät olivat tehneet kiitettävää työtä. Hieman tosin kuului valituksia siitä, että etäisyydet rymiteltasta esimerkiksi pääkatsomoon olivat liian pitkiä. Linnuntietä ko. välimatka ei olisi ollut kovinkan pitkä, mutta rataa ei niin vain ylitettykään, joten talsittavaa tuli reilu kilometri. Ei siis mikään ylivoimainen matka kuitenkaan.

Ensi vuoden Kemora 500 -kilpailuihin on taas luvassa samantyyppistä ohjelmaa, koska järjestäjätkin olivat sitä mieltä että yhdistelmä toimi.

Järkkäreitä tilaisuudessa ei ainakan puuttunut, vaan jokatoisella vastaantulijalla oli järjestysmiehen merkki hihassaan. Joten kaljaa, väkevämmästä puhumattakaan, ei voinut juoda kuin salaa parkkipaikalla.

Katariina Hakaniemi

SAAPASJALKAROCK

Pihtiputaan Urheilijoiden järjestämä vanhat perinteet omaava Saapasjalkarock toimi järjestelyjen osalta loistavasti. Ilmapiiriltään festivaali oli tyypillinen ja turvallinen suomalainen rockin, rauhan ja rakkauden kesätapahtuma. Vakavimmaksi järjestyshäiriöksi kirjattiin yksi lievä pahoinpitely. Poliisin huostaanjoutuneiden määrä ym. lieveilmiöt olivat edellisvuosiin verrattuna vähentyneet puoleen.

Pihtiputaan Niemenharjulla rokkasi tasokkaan ohjelmiston tarjoamassa nautinnossa n. 9200 pääsylippunsa lunastanutta. Epävakainen sää, sekä iltapäivälehdistön ja yleisönosastojen vääristämä kuva rockfestivaaleista olivat järjestäjien mukaan pääsyitä vähäiseen yleisömäärään.

Yleisörakenteesta heijastui vanhempien perinteinen ennakkoluuloinen (uus)moralismin ja holohousmentaliteetin pääperiaate; kotiaresti. 14—17-vuotiaiden osanotto oli silmiinpistävän vähäistä. Ilmeisesti vanhemmat eivät olleet laskeneet nuorinta rock-sukupolvea, yleisönosastoa lainatakseni, ”niin moraalille kuin fysiikalle vaarallisille rock-juhlille”. Totuus on kuitenkin otsikoita ihmeellisempää. Juhlat sujuivat rauhallisesti, humalaisia näkyi todella vähän ja yleisömäärään nähden runsas järjestysmiesjoukko ”valvoi ja auttoi asiantuntemuksella.” Myös näillä juhlilla jettiin tarpeellista AIDS-tietoutta.

Musiikillinen anti ei perustunut megatähtiin vaan laajalle musiikilliselle pohjalle. New Model Army, Los Lobos, The Blasters, The Nits ja The Hoodoo Gurus hoitivat ulkomaanosaston tex-mex-rytmeistä post-punkkiin. Suomalaisista etenkin tuore BOYCOTT esitti vahvan live-aktien top ranking listalle noteerattavan setin. Juontajina toimineet Juice, Pellonpää ja Sohvi Sirkesalo kunnostautuivat loistavalla verbaaliakrobatialla, joten tunnelma pysyi leppoisana hela tiden. Bussiyhteyksistä erityiskiitos.

Marjo R & L

tube or not tube

BÄNDILAITTEIDEN HUOLTOA.
KAIKKI MERKIT JA MALLIT.

- VAHVISTIMET
- MIKSERIT PA:T
- KOSKETINSOITTIMET
- EFEKTILAITTEET
- VALOLAITTEET
- STEREOT
- KASETTIDEKIT
- SÄHKÖPAIMENET YM.

MIDIKONSULTOINTIA

TMI MÄNTYLÄ
PUH. 964 - 141240

KAUPPAKATU 17 C
SEINÄJOKI
– PÄÄSÄÄNTÖISESTI AUKI –

Alajärvellä ei turhautuneita!

Alajärveltä, tuolta Järviseudun kulttuurikaupungista nousee nuorisoyhtye nimeltä Frustration. Turhautunut-sana ei kyllä oikein sovi poikiin kun kuuntelee heidän soittoaan. Siinä on säpinää ja meininkiä alusta loppuun, todellista nuoruuden intoa. Frustration nimi on syntynyt sanakirjaa selaillessa; uusia ulottuvuuksia etsiessä. Kaunis sana, jonka esimerkiksi nuorin pojista vasta 15 vuotias Tommi Tuisku on ymmärtänyt vasta viime päivinä. Muut yhteen pojat ovat Tommi Vainio (17) ja Pasi Isotalo (19). Tommi Tuisku soittaa bassoa, toinen Tommi kitaraa ja Pasi takoo rumpuja. Pojat kaipaisivat yhtä kitaristi joukkoonsa. Jos olet kiinnostunut ja omistat kitarakamat — ota yhteys Vainion Tommiin puh. 966 - 2295.

Frustration yhtye vasemmalta Tommi T, Pasi I, joka oli kuvanottohetkellä Ruotsissa, mutta tässä hänen omakuva ja Tommi V.

Bändin soitanta on pääasiassa kitararockia, mutta vapaa-aikana soitetaan kunnon punk-rockkompit ja -soolot. Että kyllä löytyy varmasti jokaiselle jotakin. Esikuvia pojat eivät paljon kumartele, mutta niitäkin on; kuten Johnny Rotten, Jimmy Babe ja bändeistä Lynyrd Skynyrd, Lama ja Thin Lizzy. Musiikin kuuntelu onkin vallan eri asia, sitä kuunnellaan laidasta laitaan. Esimerkiksi Pasi kuuntelee mielellään Annikki Tähteä.

Frustrationin kamat, jotka eivät vielä päätä huimaa, ovat maksaneet noin 25000—30000 mk. Kamoja varten on tarvittu tukijoita, joista merkittävimpiä ovat olleet HV-Tennis, Vaatehuone Risto Peltokangas sekä Alajärven kaupunki. Kaupunki on auttanut rahallisesti sekä harjoittelupaikan hankinnassa että tämän hankinnassa. Frustration harjoittelee nykyään Alajärven Nuorisoseuran tiloissa. Pojat pitävät paikkaa ihan hyvänä ja viihtyisänä, sillä onhan se itse Alvar Aallon suunnittelema. Ennen harjoiteltiin Tuiskun autotallissa, jossa ei akustiikka toiminut parhaalla mahdollisella tavalla. Pojat ovat sydämestään kiitollisia tukijoilleen, he kun ovat matkalla kohti mainetta ja tähtiä.

Keikkoja pojat eivät ole suuremmasti tehneet. Viime vuonna oli vain yksi keikka ja nyt on ollut vähän hiljaisempaa. . . Nurmossa pojat olivat Pää Auki-tapahtumassa, jota he pitivät mielenkiintoisena ja ikimuistettavana. Omat biisit syntyvät yleensä rakkaudesta tyttöihin. Ne ovat sellaisia rakkauslauluja enimmäkseen, tosin jemmasta löytyy muutakin. Omaa musiikkia pojat esittävät englannin kielellä. Miksi? Sitä ei tiedä kukaan.

Suomen rock-kulttuurista pojat löytävät sellaisia nimiä kuin Peer Gynt, Eput ja rumpalin mielestä Popeda on ihana. Tuevaisuudesta pojilla on selvä kuva: levytyssopimus ja maailmanympärikiertue. Kerrassaan miellyttävä tuttavuus tämä Frustration täällä Alajärvellä. Kannattaa kysyä!

HANNU MATINTUPA

ЦПКиО им. ГОРЬКОГО
Проезд: метро „Парк культуры“ „Октябрьская“

OPPI TULEE IDÄSTÄ
TSUTSUT HUI!
Зеленый театр

Главное управление культуры исполкома Моссовета
МОСКОНЦЕРТ

TULEVAISUUDEN TOIVOT TAMPEREELTA!

31 июля, 1, 2 августа 1987 г.

EPPU NORMAALI

Лауреат Всесоюзного конкурса популярной музыки,
Лауреат Всесоюзного конкурса артистов эстрады

РОК-ГРУППА
«АВТОГРАФ»
Художественный руководитель —
Александр СИТКОВЕЦКИЙ

ILONA

YÖ

РОК-ГРУППА
„ПОПЕДА“
POPEDA
(ФИНЛЯНДИЯ)

KARPPANEN
BOX 145
33101 TAMPERE
puh. 931-36377

Начало в 20 часов

ПО «Вымпел» УПМ, 1987 г. 2825—400

Билеты продаются в кассах парка и во всех театрально-концертных кассах МДТЗК

Latvis

RUISROCK

Ruisrock oli kuin kuokkavieraana 18-vuotissyntymäpäivillään. Sade, muta, viranomaiset sekä paikoitus-, että tekniset ongelmat varastivat koko shown. Aikuisuuden portaiden kymmensenttiseen liejuun jumiutui yleisö, fiilis ja kunnallinen järjestelykoneisto. Lisäksi backstagen ahtaus ja pressiteltan askeettinen tiedonvälitys ärsyttivät ''alansa ammattimiehiä'' kaoottisilla kärsimysnäytelmä festivaaleilla. Edes tasokas ohjelma ei kyennyt pelastamaan tapahtumaa nautinnolliseksi rock-viikonlopuksi.

Jälleen kerran erityisen merkillistä oli viranomaisten suhtautuminen festivaalivieraiden hätään. Suopeutta ei osoitettu edes niille, jotka varaparkkipaikan puutteen vuoksi joutuivat parkkeeraamaan hukkuvat autonsa tienvarsille. Satoja sakkolappuja kirjoiteltiin ja tilastoja saatiin korjailtua näyttävemmiksi ilmeisen määrärahakorotuksen toivossa. Myös festivaalivieraiden alkoholi-käyttäytymistä koskevissa lausunnoissa käytettiin omalaatuista turun mittaa. ''Ennätysmäiset 3000 viina- ja olutpulloa'' yhtätoistatuhatta vierailijaa kohti tarkoittaa käytännössä paria ravintolapaukkua/lärvi, mutta nekin näyttävät saavan poliisiaivosolut ja sensaationhakuiset lehtimiesaivosolut (?) uutisointi nousuhumalaan. (Erityisesti Turun Sanomat). Todellisuudessa juhlakansa oli siistiä ulkoasustaan huolimatta eikä primitiiviset olosuhteet aiheuttaneet merkittäviä primitiivireaktioita. Pahoilla vieraili ainoastaan 40 luopujaa.

Ruissalon musiikillinen anti materialisoitui lähinnä Lydoniin ja Hyndeen. Tosin kaikenlainen musiikillinen nauttiminen tärveltyi kaiken keskittymiskyvyn anastavaan taisteluun sateenvarjoja ja niljakasta maankamaraa vastaan. Välitön, mutta tuskallinen kuolema haisevaan liejuun hautautuen olisi tietenkin ollut legendaarinen rock-ruumis, mutta hekumallinen uutisalttari jäi tyhjäksi. Melkoisesti suitsutettiin onnekasta mikserinvaimentajaa, vaikka itseasiassa kehnosti suojattuun, liejussa kelluvaan, tekniseen apparaattiin satoi jatkuvasti. Vellinheittäjää ei kuitenkaan ole syytä puolustella, sillä rock-yleisön typeryys on tänä kesänä saavuttanut uskomattomat mittasuhteet.

Turun seudun bändit (Pepe le Moko & Iron Cross) paljastuivat jälleen mitättömyyksiksi lukuunottamatta Nurtsin (x-Turun kaupungin valtuusto ehdokas) ''manageeraamaa'' hardcore-trash-a-billy-ameebaorkesteri SHITHEEL-Siä. Ryhmässä on reippaasti miehistä orgaania, jota ei ilmeisesti Hullu Pesoselta löydy mikäli Boycott ei sitä kykene nostattamaan. Wow-Dees, Giddy-Ups, Eve, Peer Günt ja Melrose ovat ilmeisen nopeasti burn out elleivät pysty uudistamaan monotonisia musiikillisia ja koreograafisia stereotypioi taan. Lievää mielenkiintoa synnyttivät sen sijaan ikuista läpimurtokeikkaansa etsivät Tiistai, Neljä Ruusua ja Shadowplay. Merkillisen epäonnisen ja hyvin Ruisrock-fiiliksiä kuvaavan keikan hoiti Brandi — hermostunut, epävireinen, kyllästynyt ja harvinaislaatuisen välinpitämätön musiikillisesta annista. Samaan kastiin voidaan laskea Hector ikävystyttävän yhtyeensä kera. Yllättäen myös 22-Pistepirkko pelleili soittamalla tuotantonsa munatonta kantripliisuilua. Topi Sorsakoski & The Agents oli ainoa akti, joka sai tuntemaan ylpeyttä suomalaisuudestaan.

Ulkomaanosasto; PIL, The Pretenders ja Richard Thompson Band pelastivat mitä pelastettavissa oli. Harras näky oli valkokaulus yleisön hätä, opetuslasten slam dancing mud -näytökset ja lavalla iloisesti hymyilevä artisti. Ylinarsistinen Lydon harhaan johdettujen fanien lievästä pettymyksestä huolimatta osoitti olevansa maineensa veroinen samoin kuin Chrissie, joka antaumuksella piiskasi yhtyeensä raivoisaan ulosantiin. Richard Thompson sähköfolkin messiaallisena lähettinä päätti juhlat hyväntuuliseen fiilikseen.

Paskareissu, mutta toivon mukaan opettava.

Latvis

Heavy aikamme ilmiöitä

Ahveniston moottoristadionilla järjestettiin oloissamme harvinaislaatuinen saksalaistyyppinen heavy-festivaali GIANTS OF ROCK. Ohjelmaprofiilin lisäksi tapahtuman teki poikkeukselliseksi laaja sponsorointi ja kas, 60-vuotiaan pääjärjestelijä Aarno Karlstedtin 14 vuotta hautomasta kultamunasta paljastui halpa tinapaperikuorinen rihkamaa sisältävä suklaamuna. Merkillisiä ovat täyteen ladatut aikamme rock-ilmiöt.

Latvis

Latvis

Teoriassa moottoristadionin ja surullisenkuuluisa helikopterinne ovat luotuja massatapahtumalle, mutta käytännössä ankea asfalttiaukea yhdistetynä huonosti toimiviin järjestelyihin ja kertakaikkisen ankeaan palveluun on yleisön aliarvioimista. City-kulttuurikielellä mainostetut shopping streetit paljastuivat fanikamaksi ja sikamaisen kalliiksi roskaruuaksi (goukagoula-tölkki 10 markkaa!!!). Ilmeisesti asiaansa vihkiytyneet headbangerit eivät osaa muuta vaatia. Riittää kun heviä, valoja, marshall-rivistöjä, kukkoilevia staroja ja oman heavy-univormun luoma näennäisvapaus olla oma itsensä.

Lähes tunnin aikataulusta myöhässä maan soundeimman mestan maastoja pöyhi toinen toistaan ikävystyttävämpi aikamme rock-ilmiö. Loud Crowd ja Mama Grande olivat joka-niemessä-ja-notkelmassa uhoavia kyläbändejä. Catwalk kävi heittämässä bravuurinsa Fire & White Room ja Takalan takoman mallisuosituksen rumpukoulusta. Uuspsykedeliä (?) hardrockpumppu Havana Blacks rujon kömpelöllä lavaliikehdinnällään ja laiskanvetelillä biiseillään onnistui keräämään sympatioita. Kirkan ''yllätyskeikka'' puffasi c-luokan europe sinkkua. Gringos Locos änkesi sopivaan markkinarakoon, mutta saattaapa amerikkalaistyyppiselle hommalle käydä kuin Broadcastille aikoinaan. Zero Ninen, maamme yliarvostetumman yhtyeen, keikka tiivisti koko heavyhommat Kepan yleisönväkisinlaulattamisriittiin. Suomalaisella heavyllä mene tänään todella kovaa. . . kliseitä, kliseitä, jopa Saatana häpeäisi nimensä yhdistämistä tiettyihin alan pikkupirulaisiin.

Helloween osoittautui rihkakamakaupan perusteella odotetuimmaksi yhtyeeksi ja kieltämättä hommassa oli ideaa enemmän kuin suomalaisilla lämmittelybändeillä yhteensä. Rupusakiksi Helloweenkin paljastui Dion astuessa lauteille. Show oli ammattimaista ja monipuolinen keikkasetti nivoi yhteen kaksi vuosikymmentä.

Järjestelyjen lyhytnäköisyys heijastui myös informaatiokatkoksesta VR:n ja järjestelijöiden välillä. Hämeenlinnan asema ja Helsinki—Tampere -väliset junat olivat revetä heavyhemmojen maastoutuessa. Kaikki on tietenkin anteeksi annettavaa, koska tilaisuus järjestettiin ensimmäistä kertaa. Toivon mukaan ensi vuoteen mennessä pikkuongelmista koostunut suma saadaan selvitettyä ja Aarno Karlstedtille pystytetyksi patsas ennakkoluulottomasta yrityksestä. Harvoin löytyy ikämiehiltä rock-pilkettä silmäkulmista.

Latvis

1. musiikki PUB

Bothnia Inn

Työväenkatu 6
Puh. 964 - 142 484
A-OIKEUDET
Avaamme lokakuussa

3. *L'artiste*

KOULUKATU 5
SEINÄJOKI 10
PUH. 964 - 140 006

A-OIKEUDET

2.
PIZZERIA.

CASA GRANDE
Keskuskatu 17, Seinäjoki
Puh. 964 - 142 644

B-OIKEUDET

Festivaaleille
Puh. 949 - 263 362

SANDORIN TUOKSUSSA

Zoo Circus Sandorin teltassa tuoksuivat sahajauhot, leijonat, telttakangas, norsut ja jännitys.

Elävä orkesteri oli suuri. Se soitti korkealla lämmittelymusiikkia kapellimestarin johdolla. Ohjelmanumeroiden aikana se antoi potkua trapetsitaiteilijoiden huimille hypyille, klovnien tempuille ja eläinten tanssille. Selkäpiitä kutitti monta kertaa.

Zoo Circus Sandorin teltta seisoi Kauhavan Ilmasotakoulun nurmella suurten lentokonehallien lähellä. Siitä on aikaa neljännesvuosisata.

Tempodromissa tuoksuu Zoo Circus Sandorille. Täällä ei ole eläimiä, mutta pimeässä katossa voi nähdä trapetsiköysiä, silmukoita ja turvakoukkuja.

Tempodrom on unelman täyttymys. Kerrotaan, että parikymppinen tyttö sai sievoisen perinnön ja päätti toteuttaa suuren haaveensa. Hän osti Italiasta suuren teltan ja sai luvan pystyttään sen suuren puiston keskelle lähelle muuria.

Haaveeseen kuului myös se, että sirkusteltassa olisi toimintaa joka ikinen ilta. Nyt sitä on.

Tempodrom on yksi Länsi-Berliinin elävän musiikin areenoista, mutta trapetsitaiteilijoillekin annetaan mahdollisuus kohauttaa kansaa.

Tänä iltana kansa odottaa nelimiehistä yhtyettä. Tiedetään, että orkesterin johtaja soittaa osan ajasta yksin pianoa ja välillä myös huuliharppua ja laulaa omia laulujaan.

Pimeän esiintymislavan takana välähtävät taskulamppujen keltaiset kiilat ja väki taputtaa ja huutaa lievästi nousevassa katsomossa ja permannolla lavan edessä.

Aluksi puhuu syntikka viileästi. Ensimmäinen laulu sopii tämän kaupungin tunnelmaan. Se ei kuitenkaan kerro totuutta orkesterin johtajan tuotannosta.

Ei hätää, sillä jatkossa kuullaan tuotannon läpileikkaus. Sulassa sovussa legendaarisia sointuja pianosta, epävireisen hyvässä vireessä olevaa huuliharppua ja itkevää kitaraa sekä joitakin syntikkapaloja 80-luvulta.

"Sotilaat ymmärsivät salamana, että Young laulaa juuri heistä."

Neil Young ja Grazy Horse ovat hyvässä vedossa. Samoin Neilin maanmiehet katsomossa. He ovat sotilaita, joilla on iltaloma. Parissa tunnissa he humaltuvat ja alkavat yhdistää saksalaista juomakulttuuria ja amerikkalaista rock-historiaa. Koko penkkirivi huojuu sotilaitten innostamana hetken.

"America, America, where have we gone, it's such on long walk home", toteaa Neil nappiin. Sotilaat ymmärtävät salamana, että Young laulaa juuri heistä.

Neilkö muka varjo entisestä, kuten joku tiesi kertoa päivällä? Turhaa puhetta, sillä tämä toimii ja vaikuttaa.

Young ei kahlaa menneisyydessä, eikä poimi irtopinnoja hittipaloillaan, vaan yhdistää hienosti historiaa ja pääasiassa kotimaansa ajankuvaa.

Tässä kaupungissa Neil Young on hyvä kokea. Laulut muuttuvat lihaksi Euroopan sydämessä, American, American yhdessä etäispäätteessä.

Huomenna he soittavat jo paljon lännempänä, eikä Suomi kuulunut taaskaan Youngin Eurooppankiertueen etappeihin.

RISTO VUORINEN

SEINÄJOEN KAUPUNGINTEATTERI
Alvar Aallonkatu 2
puh. 964 - 162 600

Syyskauden ohjelmisto:
SUURI NÄYTTÄMÖ
H.C. Andersen — Erkki Aura:
PIENI MERENNEITO
Ohjaus Erkki Aura
Ensi-ilta 17. 9.
Heikki Hemminki:
SYMPOSION-näytelmä Alvar Aallosta
Ohjaus Erkki Aura
Ensi-ilta 24. 10.
Rauha Knuuttila:
BALLADI ULLASTA JA ULRIKASTA
Ohjaus Erkki Aura
STUDIO
Eeva-Liisa Manner:
UUDENVUODEN YÖ
Ohjaus Olli-Matti Oinonen
Uusinta ensi-ilta 12. 9.
Michel Ressi:
MATKA UNEEN
Ohjaus Olli-Matti Oinonen
Ostaessanne teatteripaketin VR-Matkapalvelusta, saatte huomattavan edun matkasta, majoituksesta ja teatterilipusta.

Nyt uusi VR-Matkapalvelu!

VR-Matkapalvelu on erikoistunut palvelemaan uudella tavalla juuri Sinun matkatarpeitasi, liikuitpa työasioissa tai lomamielessä. Saat VR-Matkapalvelusta kätevästi mm. autopikajuna- ja muut erikoisliput. Samoin kotimaiset bussi-, lento- ja laivaliput sekä autonvuokraus- ja majoituspalvelut. Myös tilausliikennepalvelut ovat käytössäsi. Autamme Sinua löytämään mahdollisimman mukavan, joustavan ja edullisen matkaratkaisun.
– Sellaisen, joka sopii juuri Sinulle.

VR-Matkapalvelua myös viikonloppuisin!
Seinäjoen VR-Matkapalvelussa voit asioida joustavasti joka päivä: arkisin klo 8–18, lauantaisin klo 10–14 ja sunnuntaisin klo 13–17. Tervetuloa tutustumaan.

VR MATKAPALVELU RESETJÄNST
Kotimaanmatkailun asiantuntija
Seinäjoen asema, lipputoimisto
Kotimaan erikoisliput, kansainvälinen liikenne (964) 152 002, 131 161.

Pohjantähtiä

W.F. taivaalle?

Alkusyksystä uuden lp-levynsä viimeistelykuntoon saanut Wild Force Vaasasta aikoo rynnistää paljon Pohjanmaan musiikkiympyröitä pidemmälle.

Pian ilmestyvän älppärin tuottajana on häärinyt Ruotsin kärkikaartiin kuuluva Dan Sundqvist, joka on tehnyt aiemmin yhteistyötä mm. Anne-Lie Rydén ja Mats Ronanderin kanssa. Levystä povataan ennakkoon iskua, joka hyväsä saumassa saattaa purra pop-heavya kuuntelevaan kansainväliseen jengiin. Europen siloittelemalla tiellä Wild Forcen on ilmeisen mukava lasketella menemään, kun ohjaksissa on ruotsalainen tuottaja.

Kesällä bändin keväisestä singlestä "Frozen Hearts" valmistui rockvideo, joka pyritään saamaan myös Skyn ja Superin taivaskanaville. Homma on ilmeisesti enää kiinni siitä, paljonko Wild Forcen levy-yhtiö suostuu maksamaan videon pyörittämisestä sateliitin kautta. Videoita kun ei taivaskanaaleille valita taiteellisin ansioin, vaan peli on kylmää bisnestä, jossa raha ratkaisee. Säälittävää touhua suomalaisten kannalta, sillä ei Härmästä löydy helpolla sellaisia puntakasoja, joilla Pat Sharpit ja Countdownit sulaisivat.

Provinssi teeveessä

Yleisradion TV-1:n viihdetoimitus huhki viimekesäisen Provinssirockin aikana hiki hatussa nauhoittaen ison lavan konsertteja niin paljon kuin mahdollista. Syksyllä taltioinneista nähdään osa ja talvella loput.

Provinssirock 87 -sarjan aloittavat suomalaiset bändit ja valikoima kansainvälistyy ensi vuoden puolella.

Sarja alkaa maanantaina 19.10 klo 18.30, jolloin lavalla heiluvat Mamban pojat.

Alavuden reippaat partaniekat eli Kolmas Nainen ovat vuorossa seuraavana maanantaina 26.10 samaan aikaan ja Peer Günt rokkaa ruudussa marraskuun lopussa, 30.11 klo 18.30.

Koska Rockradiolla on sattumoisin samaan aikaan lähetys käynnissä, lähetetään Provinssikuvat täydennettynä radion stereofonisella äänellä. Siis televisio auki ilman ääntä ja stereot täysille!

Provinssirock -taltioinnit ohjaa hyväksi koettuun tyyliinsä Marjaana Mykkänen, joka on saanut kesäkuisesta Iggy Popin suorasta konserttitaltioinnista viljalti kehuja. Itse Iggy oli ihan lääpällään katsottuaan Suomi-poikien ja -tyttöjen aikaansaannoksen kuvanauhalta.

Myös Moskovan TV-1 välitti elokuussa pätkän Provinssirockista mainostaessaan Peer Güntin itämatkaa. Provinssirock-miljöön näki yhtä aikaa vaatimattomasti 150 miljoonaa silmäparia.

Pohjantähtiä

Jerry & The Line Up on Kokkolan oma FabFour. MTV:n keväällä järjestämässä Grand Prix-kilvassa yhtye nappasi kolmannen sijan ja yhtyeen omakustannesingle Everyday/Cadillac tuo esiin yhtyeen monipuolisuuden. Tarttuva Everyday on melodista poppia, lähes sky-kamaa ja kääntöpuolelta löytyvä Renegades-klassikko Cadillac muovautuu yhtyeen käsittelyssä tukevaksi dance-beatiksi.

Uutta progea Töysästä:

KELIRIKKO

Töysä on paikka, jossa ei kiirettä tunneta. Siellä voit rauhassa jäädä grillin jonoon vain siksi, että paikalle tuli muitakin. Ritarin terassille voit unohtua örisemään kuulumisiasi ja antaa ajan kulua. Kelirikko istuu maisemaan mainiosti. Sillä ei omien sanojensa mukaan ole kiirettä kiirehtiä maan päälle tai pinnalle nuorisoseurantalon treenikämpästä.

Aihetta ehkä olisi. Korppujensa lisäksi Töysästä tulee nyt maakunnassakin harvinaista progea.

Päivänvalo töysäläisprogelle pilkisti kesällä -82, kun tuleva kosketinsoittaja Mauri Akonniemi lausui ratkaisevat sanat ''tarttis tehrä jotain''. Siihen saakka olivat rumpali Jyrki Ranta ja basisti Arto Ala-Vannesluoma hankkineet kokemusta kumpikin tahollaan. Lähinnä kotikonstein koskettimiin tutustunut Mauri kertoi kelvanneensa joukkoon siinä vaiheessa kun ''osasi soittaa Smoke and the Waterin vain kolmella väärällä äänellä''.

Alkuvaiheessa nuorisoseurantalon kellarissa soittelivat vain Jyrki ja Mauri. Kun basisti Arto lähti mukaan, seurasi kokeilujen kausi. Siinä vaiheessa kun kelkasta putosivat sekä kitaristi että laulajan virka, kolmen instrumentin yhteistyö alkoi selkiytyä.

— Syntikka, rummut ja basso toimivat yhdessä hyvin. Näin touhu säilyy selkeänä, toisaalta on tietysti vaikeampaa sovittaa kaikki vain kolmelle soittimelle. Tekemistä riittää jokaiselle koko ajan, tilittää rumpali Jyrki Ranta.

— Silloin vielä, kun kokeiltiin laulua, oli musiikkikin erilaista. Selkytyminen johti progemaiseen tyylisuuntaankin.

— Tavallista kellarimusiikkia soittaa tietysti aikansa, mutta kolmen soittimen mahdollisuudet toteutuvat hyvin juuri progessa. Progessa on haasteita.

Jos korput menevätkin kaupaksi, proge ei niinkään ole kansanjuhlien kulutustavaraa. Kelirikko ei ole bändi, jota pyydetään tahdin ottajaksi joka kansanjuhlaan.

Pojat myöntävät, etteivät ole markkinoineet itseään. Sanovat olevansa suorastaan hävyttömän laiskoja siinä suhteessa.

— Emme me ole yrittäneetkään, että meitä kukaan huomaisi. Ehkä tässä ollaan oltu liiankin itseensäkäpertyviä, Jyrki Ranta myöntää.

— Meille tämä musiikin tekeminen ja soittaminen on joka tapauksessa tärkein juttu, se jo riittää, meillä on täällä hauskaa ihan keskenämmekin. Mauri Akonniemi kommentoi pr-tilannetta töysäläisellä mentaliteetilla:

— Jos nyt joku tosiaan haluais kustantaa meille levyn, niin johan me sitten tietysti . . .

Progea ei ole liiemmin tuotu esille. Se ''vuotuinen keikka'' rajoittui tänä vuonna bändikatselmukseen, josta heltisi erikoismaininta. Alkutalvesta on silti tehty demonauha, ja uusinta tuotosta on tarkoitus taltioida hamassa tulevaisuudessa. Kappaleita kertyy epätasaisella tahdilla, eikä niiden kanssa pidetä kiirettä.

— Arto tekee useimmiten ensin pohjia bassolla, sitten Mauri hyräilee siihen ajan kanssa melodian. Mitään urakkasäveltämistä me ei harjoiteta, siitä ei tule mitään.

— Kun on vain kolme soitinta, jokaisen on helppo säveltää samaa kappaletta itsekseen. Keskimäärin pari kertaa kuussa me kokoonnutaan kaikki Töysään, ja silloin sovitellaan yhteen kypsyneitä ideoita. Niin yksinkertaista se on.

Mistä kaikki progemaiset vaikutteet tulevat, sitä ei tiedä itse säveltäjä-Artokaan. Piirpaukesta on Arton mukaan pitkä matka progeen, ja varsinaisen progen kuuntelu jää vähille muiltakin soittajilta.

26-vuotias Jyrki piirtelee viikot rakenteita Vaasassa, Arto 23, on muurari ja asuilee Tampereella. Mauri, 26, lyö leiviksi valtionrautatiellä Seinäjoella. Nuorisoseurantalon kellarissa pojat väittävät viihtyvänsä hienosti. Uusi harjoittelupaikka löytynee rakennettavalta koululta.

Vaan kuka pistäisi pystyyn progefestarit? — a.r.i.

SUOMEN
AINOA ROCKIN
AJANKOHTAISLEHTI

Rumbasta luet
rockmaailman uutiset,
artistien ajatukset,
levyjen ja keikkojen arviot,
juorut ja listat
ensimmäisenä,
tuoreena!

24 numeroa vuodessa,
joka toinen viikko.
Vain 120 mk.

☐ Vuosikerran (24 numeroa) 120 mk
☐ Puoli vuotta (12 numeroa) 70 mk

Nimi.....
Osoite.....
Postitoimipaikka.....

☐ Tämä on lahjatilaus — minä maksan

Lahjan saaja.....
Osoite.....
Postitoimipaikka.....

Maksan laskun saatuani

Rumba maksaa postimaksun

Vastauslähetyslupa
Hki 10, n:o 3482

RUMBA—TILAUKSET
Perusta ry.
Eerikinkatu 7 C 10
00003 HELSINKI 300

TIEDÄ
MITÄ
AJASSA
TAPAHTUU
TILAA
RUMBA
TÄLLÄ
KUPONGILLA

Pohjantähtiä

Hotellihuoneen hajottamisen sijaan pohjalaismusikantit tyytyvät pukuhuoneensa murskaamiseen. Rikottuja peileja & pulloja, oksennusta ja lammikoittain verta jätti jälkeensä Botnia Beat Non Stop esiintyjäkaarti. Kun soinnut loppuu otetaan voima käyttöön. Ilmeisesti pukuhuoneen funktio hiljentymis-, doping- ja viritteltytilana on unohdettava ja pakollisien limsakorien sijaan on hankittava vastaisuudessa nyrkkeilypalloja ja suora yhteys Anneli Tempakan terapiaohjelmaan.

. . .

TÄÄLTÄ TULLAAN!, toteaa raflaavasti MEGA debyyttialpeensä kannessa. Kansallisen musiikkilehdistön kriitikot eivät asiasta ole lainkaan samaa mieltä. Kritiikki on ollut kauttaaltaan murskaavaa. Huolenaiheena ovat olleet heikohko tekninen toteutus sekä aikuisteinipopin lyyriset ja musiikilliset kliseet. Yhtyeessä on odotettavissa uudelleenjärjestelyjä — basisti? amerikanrumpali? zoobiedoobie?

. . .

MUA PANETTAA (sic), toteaa ''sitä'' vasten BIG SAARINEN bipuolettoman neljävitosen sanomassa (toinen a-poski kertoo biodynaamisesta sissisatoviljelystä). Singlejulkaisun jälkeen yhteyessä on tapahtunut rumpalin vaihdos. Nykyisin kapuloista löytyy x-Mamba Arto Rautajoki. Yhteyen musiikillisesta tulevaisuudesta saatiin osviittaa Botnia Beat Non Stop tapahtumassa. Siellä näet kuultiin Big Saarisen englantilaista vokalisointia. Boom, boom, what's the next boom?

. . .

Skädäm yhteyeen x-bussikuski René tyyrää nykyisin EVEn tallissa ja melkoisella todennäköisyydellä Skädäm ajetaan varikolle lokakuussa. Frogley, Enzio ja Örzie (The Boxer) ovat hengailleet Jari Yliahon (x-Donna, x-Siberia, x-Grand Slum) kimpassa yhdessä tunnetun tamperelaisvokalistin kanssa. Esiintyipä ko. ryhmä Kauhajoen Nuortenpäivillä rutlesmaisen BLIND LEMON PIE työnimen alla heittäen ''must''-boomiin lukeutuvaa englanninkielistä back-to-the-roots -rutistusta Bryan Ferrymäisellä koreografialla?!?!?

Rockheart ''sen'' sijaan on kanniskellut kitarakassiaan Weapon ja Rockheart's Project ympyröistä tunnettujen heavyhemmojen kanssa. Uusi Yngwie?, uusi Bon Jovi?, uusi Europe? Tune your rock-hearts!

Seinäjoen kaupungintalon valtuustosali tulee ti 13.10 toimimaan ennakkoluulottoman musiikillisen kokeilun näyttämönä. Tällöin saamme kuulla kaksiosaisen konsertin, joka keskittyy moderniin musiikkiin sisältäen vertauskohtana myös romanttisen tyylikauden teoksen. Konsertin järjestelyistä vastaa KEMU ry.

Konsertin ensimmäiseen osaan sisältyy Saint-Saensin sonaatti fagotille ja pianolle, sekä Tansmanin sonaatti fagotille ja pianolle. Väliajan jälkeen seuraa Mikko Heiniön sarja soolofagotille ja em. numero. Päätösnumero kuvaa musiikin kehittymistä alkaen barokkisonaatin osasta siirtyen nykyaikaan

Bartituurit palamaan?

Modernia klassista

käsitellen eri tyylikausien teemoja.

Päätösnumero pyrkii itroittautumaan perinteisestä klassisen koulukunnan musiikillisesta lähestymistavasta käyttäen toteutuksessa mm. nykyaikaista vahvistin ja PA-laitteistoa. Odotettavissa on ''jamia ja uutta aaltoa''.

Modernissa klassisessa kokoonpanossa soittavat Jouko Viljanen (fagotti), Rauli Peltonen (piano), Ilkka Turtiainen (oboe), Hannu Jouppi (rummut) ja Jakke Tuuri (piano/kosketinsoittimet). Miksauksesta huolehtii Timo Ristilä.

Tilaisuus alkaa klo 19.00 ja lippujen hinta on 20 mk.

Lastenteatteri Viipperön Herra Suden Maagillinen Teatteri oli eräs kiistellyimmistä esityksistä Harrastajateatterikesässä.

Finlandia-menetelmä — kiistan aihe

XIV Harrastajateatterikesä

Muutoksen tuulet puhalsivat elokuun alussa järjestetyillä Harrastajateatteripäivillä Seinäjoella. Tämän vuotiset katselmusesitykset valittiin ennakkokatselmuksen perusteella ns. Finlandia-menetelmää käyttäen. Kiitossanojen lisäksi uusi valintamenettely herätti pahaa verta erityisesti paitsioon jääneiden alueiden edustajien keskuudessa.

Kahdeksaa esiraadin jäsentä kritisoitiin liian kapea-alaisesta seulasta, josta erityisesti suomenruotsalaisten harrastajateatteriryhmien katsottiin kärsineen. Lohdutusta saatiin Hyde Parkissa nähdystä ruotsalaisesta kutsuvierailuesityksestä Epärakkaus, jonka toteutti Axellvallan kansankorkeakouluryhmä Teatteri Ax.

Kohdellaanko harrastajateatterintekijöitä liian lempeästi?

Tuomariston ryhmille antaman kahdenkeskisen kritiikin ja yleisen Seulapalautekeskustelun lisäksi esityksiä puitiin kaduilla ja kulmien takana. Yleinen mielipide oli jälleen kahtia jakautunutta, kuten yleensä teatterikeskusteluissa. Seinäjokisen lastenteatteri Viipperön tähän asti kiistelty esitys HERRA SUDEN MAAGILLINEN TEATTERI tyrmättiin julkiseksi kohellukseksi. Yli-innostuneet esityksen tyrmääjät tyrmäsi kuitenkin paikallaolleiden lapsikatsojien vilpittömät kiitokset, tuomariston yleissävyltään pitkälti positiivinen palaute ja mm. Kuopioon tullut keikkakutsu.

Pohjanmaata edustivat myös Lapuan Harrastajanäyttelijöiden Ulvova Mylläri ja Härmänkylän Nuorisoseuran Pohjalaisia, joista kumpaisestakin nähtiin verevät kesäteatteriversiot.

Ilmaisun äärirajoilla

Harrastajateatterikesän ykkösesitykseksi nousi jyväskyläläisen AdAstra teatterin Donna, joka enimmäkseen loistavan näyttelijättären, Anne Kemiläisen, ansiosta valloitti kaikki näkijänsä. Kaksi tuntia yksin näyttämöllä omia äärirajojaan koetellen on kunnioitettava saavutus harrastajanäyttelijälle. Tuomaristo palkitsi esityksen 3000 markan stipendillä. Kunniakirjoilla palkittiin Lahden nostoväkinäyttämön Tribadien yö, Oulun ylioppilasteatterin Me Pommittajat, Helsingin Kellariteatterin Kesäyön unelma, AdAstran Donna ja Teräteatterin Faidralle -esityksen skenografia.

HYDE PARK — Avoin teatterifoorumi

Hyde Parkissa katselmussarjan ulkopuolella esiintyneiden vapaaehtoisten ryhmien joukossa koettiin yksi kesän helmistä. Ikiliikkujateatterin Maailman Baari valloitti katsojat, mutta valitettavien päällekkäisesitysten vuoksi esitys jäi turhan vähälle huomiolle. Lohdutukseksi esityksen menettäneille kerrottakoot, että television esittämä teos Pikku Jättiläinen on alkuosa Maailman Baari -esitykselle.

Luottaen tulevaisuuteen

14. Harrastajateatterikesä kiinnosti entistä enemmän yleisöä ja ryhmiä. Vanhojen teatteritilojen puitteet koettiin liian pieniksi 30 esitykseen. Suuri osa näytännöistä oli jo ennakkoon loppuunmyytyjä, sillä arvioitua 4000 kävijää enempää tilat eivät voineet palvella.

Uudet teatteritilat, kasvava maanlaajuinen kiinnostus ja tämän vuoden virheistä opitut korjaukset luovat uskoa, virikkeitä ja uusia haasteita ensi vuoden Harrastajateatterikesälle. 15. juhlavuosi tulee olemaan, mikäli mahdollista, entistäkin mielenkiintoisempi uusissa loistavissa puitteissa.

MARKARETA KANSIO

TOIMINTAKALENTERI

Kauhajoki

vko 39 vihjekurssi kerho-ohjaajille.
Lokakuu Nukketeatterikurssi. Bändikatselmus kauhajokisille
Marraskuu Teatteri varhaisnuorille
Joulukuu Teatteri nuorille. Joulua-skattelukurssi
vko 49 Nuorten kulttuuriviikko (valtak. nuorten kultt.pvä 1.12)
1988
Tammikuu Kuntatason Nuorison Taidetapahtuma 88, musiikki
Helmikuu 13.? Suupohjan alueellinen Nuorsion Taidetapahtuma Kauhajoella.

Lapua

Syksyllä Lapuan nuorisotoimisto yhdessä raittiustoimen kanssa järjestää NUORA-viikon. Viikon tarkoituksena on tarjota kaikille nuorille tasapuolisesti monipuolista toimintaa ja informaatiota, sekä tukea paikallista nuorisokulttuuria. NUORA-viikon ajankohta on 25.10—1.11. Viikon järjestelyihin toivotaan apua erilaisilta järjestöiltä ja yhdistyksiltä.
NUORA-viikon lisäksi tarkoituksena on järjestää mm. lasten juhla & lasten disco, Lapuan Huiskun 10-vuotisjuhlakisat, Lapualaisbändien yhteiskonsertti nuorisotalolla, tietokilpailu, nuorisotalon pingis- ja biljardimestari 87-kisa, Info-tapahtuma nuorten vanhemmille, elokuvaesityksiä ja teatteria.
Lisäksi kulttuurilautakunta järjestää 6.12 Itsenäisyyspäivän tapahtuman, jonka yhteydessä järjestetään rock-konsertti Lapuan urheilutalolla.
Lisätietoja: Lapuan nuorisotoimisto, Liisa Seppälä, Oskarinkatu 11 62100 Lapua.

Teuva

Tulevan syksyn tapahtumiin Teuvan 4H-kerhoissa kuuluu väestönsuojelua ja radioaktiivisuuden mittausta ym. asiaan liittyvää ajankohtaista tietoa. Syksyn kilpailuja edustavat mm. kotitalouskilpailu: kyntö, kotieläintaito ja kulttuurikilpailut. Lisäksi opiskellaan taloudellista toimintaa ja opetellaan tuotteiden markkinointia. Ohjelmaan kuuluu myös askartelu yms. 4H-kerholaisille on luvassa monipuolista toimintaa.
Lisätietoja: Tuula Assola, 64700 Teuva, p. 962 - 65 105.

Seinäjoki

Syyskuu
17.—18.9. Kuntoliikuntaseminaari, Sorsanpesä
20.9. Valtakunnallinen sydänmarssi klo 12, jääurheilukeskus.
20.9. Seurajoukkueiden SM-speedway finaali, speedwaystadion.
20.9. Sydännaisten muotinäytös klo 16, talouskoulu.
27.9. Vaasan oopperayhdistyksen vierailuesitys klo 14 ja 19, uusi teatteri.
27.9. TUL—USA nyrkkeilymaaottelu, urheilutalo
28.9. Vierailuesitys Iloinen Leski klo 19, uusi teatteri.
Lokakuu
2.—4.10. Nuorten valtakunnallinen tapahtuma "Ruskaretki Raamattuun"
7.—8.10. SPR:n joukkoverenluovutus, urheilutalo.
10.10. Nuorten konsertti "USVA" klo 19, srk-keskus
11.10. Seinäjoen orkesterin viihdekonsertti, kaup. talo.
15.10. Seinäjoki-kvartetin konsertti, kaup. talo.
16.10. SMJ:n järjestämä LOIRI-konsertti, urheilutalo.
17.10.—8.11. Jyväskylän taiteilijaseura, taidehalli
18.—25.10. Teatteritalon syntymäpäiväjuhlallisuuksia
18.10. Schwinfurttilainen "Duo Amarone"-konsertti klo 19 kaup. talo.
19.10. Solidaarisuuskonsertti. Nicaragualainen Igni Tavanka-yhtye esiintyy, vanha teatteri.
23.10. Veikko Lavin-konsertti, vanha teatteri.
24.10. Seinäjoen kaupunginteatterin vihkiäiset.
25.10. Raittiusltk:n lastenjuhlat klo 12, urheilutalo.
27.10. Viihdekonsertti, Arno Raninen, Eija Ahvo ja Susanna Haavisto, teatteritalo.
Marraskuu
1.11. Seinäjoen naisvoimistelijoiden juhlanäytös, uusi teatteri.
3.11. Baltian laivastoyhtye esiintyy klo 19, urheilutalo.
7.11. Seinäjoen sekakuoron 10-vuotiskonsertti, kaup. talo.
8.11. Isänpäivä!
8.11. Vaasan varuskuntasoittokunta klo 15, kaup.talo.
8.11. Aatoksenpäivän kulttuuritapahtuma klo 10, uusi teatteri.
13.11. Seinäjoen orkesterin kamarikonsertti, kaup.talo.
14.11—6.12. Karoliinat; maalauksia, grafiikkaa jne., taidehalli.

Ilmajoki

NUORISOTILOISTA:
Täysi tusina nuorisotiloja sijaitsevat Ahonkylässä, Tuomikylässä, Rengossa (Pojanluomalla), Honkakylässä, Palonkylässä kaksi, Koskenkorvalla, Huissilla, Nopankylässä, Kiikerinkylässä ja Munakassa. Joukkoon lasketaan myös Homesojan kerrostaloalueella sijaitseva lasten kerhotila.
Tiloissa on mahdollisuus pelata pingistä ym. pelejä, kuunnella musiikkia, katsella TV:tä tai olla vaan. On myös pientä kioskitoimintaa. Tilat ovat eri luonteisia: Seppälän yläasteen ja lukion läheisyydessä kokoaa eniten nuoria, myös eri kyliltä. Seppälä on avoinna myös iltapäivisin, koulukyytejä odotellessa ja myös vapaa- ja välituntisin. Ahonkylän nuorisotalo on uusin ja monipuolisin tila. Ahonkylässä on välineet ja tilat mopojen ym. korjailuun, monenlaiseen askarteluun ja valokuvien kehittämiseen. Nämä esimerkiksi, tilojen toiminta on tietenkin myös riippuvaista kävijöiden määrästä, vakiintuneisuudesta ja tilaa hoitavasta valvojasta.
Tämän syksyn toimintaan on suunniteltu videon mahdollisuuksiin tutustumista, kokeillaan myös omien ohjelmien tekoa. Talossa on myös erilaisten asiantuntijoiden vierailuja, kosmetologista poliisiin, liikenneaiheisia iltoja, discoja ja yhteinen joulujuhla Kalajaisissa. Teemme myös reissuja tiloista tosiin, ottelujen, bändi-iltojen tms. merkeissä ja naapurikuntiin erilaisiin tapahtumiin. Mitä muuta, se on kiinni tilojen käyttäjistä. Antaa tulla vaan ideoita ja aloitteita, niin saadaan tilat toimimaan käyttäjien parhaaksi.
BÄNDIEN TOIMINNASTA:
Täällä Ilmajoella pidetään kulttuuriripitäjän mainetta yllä nuortenkin voimin. Monenlaista soittokuntaa ja laulukööriä kokoontuu, enemmän tai vähemmän ohjatusti. Tai sitten aivan itseohjatusti, niinkuin nämä nuorten bändit. Uusia syntyy ja vanhoja sammuu, niinkuin muuallakin. Teillekin on tullut tietoa nimistä Poor Tom, Arson, Generator, Mixed-Up Kids, Vita Brevis, Bronx (osa Ilmajoelta) esimerkiksi. Kaikista ei tule tietoa meillekään.
Vanha virsi, treenikämpän puute, ei onneksi kaikilla ole päällimmäisenä. Nuorisolautakuntakin on pystynyt tarjoamaan tilan melko monelle porukalle. Seppälän nuorisotilassa on bändeille varattu aikaa sopivasti koulun jälkeen, bändejä treenaa myös työväentalolla nuorisovintissä, Västi-Pirtissä Koskenkorvalla ja Kiikerin vanhalla koululla. Uusienkin kokoonpanojen kannattaa vielä kysyä nuorisotoimistosta, tila voi järjestyä vielä muutamille. Keikkojakin on joillekin järjestynyt. Seppälässä on silloin tällöin nuorten discoja, joissa on myös elävää musiikkia soitettu. Se, mitä bändit jo tietävät odottaa, on MARRASROCK -tapahtuma. Tänä syksynä 27.11 Seppälän salissa taas. Mukana on ilmajokelaisten lisäksi aina ollut bändejä myös maakunnasta. Viimekerralla bändejä oli yhdeksän ja yleisöä n. 400.

KERHO- JA KURSSITOIMINTAA:
Nuorisolautakunnalla toimii teatteri- ja aerobic-kerho työväentalon vintissä ja valokuvauskerho Ahonkylän nuorisotalossa. Ahonkylässä on välineet mv-kuvien tekemiseen käytettävissä tilan aukioloaikoina ja opastustakin on saatavissa.
Nuorisolautakunta järjestää myös lyhyitä kursseja eri aloilta, kysynnän mukaan. Aiheina on ollut mm. Ensiapu I ja II, moponhuolto, kuvataide, askartelu, tanssikurssit, musiikki. Tälle syksyä on suunnitteilla myös autonhuoltokurssi, jossa selvitellään tekniikkaa ja itsetekemisen mahdollisuuksia. Varmasti hyvä tulla tyttöjenkin. Tulossa on myös teatteriaiheista kurssia.
KALAJAISISTA:
Ilmajoella olemme siinä onnellisessa asemassa, että meillä on ikioma leiri- ja kurssikeskus, joka sijaitsee Nopankylässä Kalajaisjärven rannalla. Kalajaisjärven leiri- ja kurssikeskus aloitti toimintansa kesällä 1984 tarjoten kaikenikäisille viihtyisät puitteet koulutus-, leiri-, kurssi- ja vapaa-ajan keskuksena. Luonnonolosuhteet ovat mitä parhaimmat toiminnan järjestämiselle niin kesäisin kuin talvisinkin. Vaihteleva maasto odottaa retkeilemään ja kuntoilemaan, 36 rastin kiintorastisto eri vaikeusasteisine reitteineen suunnistamaan. Talvisin teemme 1—10 km:n pituiset ladut käyttäjien iloksi.
Aluetta vuokrataan täysihoitoperiaatteella yhdistyksille, yhteisöille, järjestöille, kuntien eri hallintokunnille, päiväkodeille, työpaikkojen henkilöstökerhoille ja vastaaville, kylätoimikunnille, pääsääntöisesti kaikille muille paitsi ei yksityisille henkilöille.
Tiedustelut ja varaukset: Ilmajoen kunta, nuorisotoimisto puh. 546 500.
NUORISOTEATTERI-TOIMINTAA:
Ikänsä puolesta vielä "lapsenkengissä" taapertava nuorten näytelmäryhmä Natalie on tehnyt jo kaksi näytelmää. Toinen valmistui Nuorison taidetapahtuma -87:n. Näytelmä sai hyvän vastaanoton tuomaristonkin kannalta ajatellen. Ryhmä palkittiin läänin taidetapahtumassa kunniakirjalla.
Toinen näytelmä olikin suunnattu lapsille, aina yhtä koskettava satu Hannusta ja Kertusta on koonnut useita satoja pieniä ja isompiakin kuulijoita ja katsojia. Hannua ja Kerttua on esitetty "kesäteatterissa" Ilmajoella vanhan puukoulun pihamaalla, Kurikassa lasten satuviikon avajaisissa ja vielä on tarkoitus ehtiä esiintymään ennen lumia kouluille ja lasten päiväkodeille. Uutta näytelmää jo kovasti luetaan, mikä se sitten onkin, siitä joskus toisella kerralla lisää.
Tiedustelut: Ilmajoen kunta, nuorisotoimisto, 60800 Ilmajoki, puh. 546 500.

* * *

Olipa kerran eräässä pohjoisessa hyvinvoivassa maassa pieni kaupunki, jossa tehtaat lopettivat toimintansa, jossa sivistys oli painettu maantakoon, ihmiset elivät nälässä, henkisessä nälässä ja alkoivat vierastaa kaupunkia. Henkisen työntekijät pakenivat kuin Lootin vaimo kauhuissaan taakseen katsoen.
Mutta sitten ilmestyikin yllättäen julkisuuteen mies, joka sai kaupungin isoilla tärkeillä paikoilla istuvat ihmiset sijoittamaan melkoisen määrän rahaa pieneen pieneen patsaaseen, jumalaiseen italialaiseen patsaaseen, jota kansa sitten kulki ihmetellen. Pieni patsas, joka oli maksanut lähes yhden omakotitalon hinnan. Ihana, ihmeen ihana.
Patsaasta alkoi kehitys, jonka tuloksena kaupunki on tänä päivänä, kaksikymmentä vuotta patsaan oston jälkeen, yksi vireimpiä Pohjolan kulttuurikaupunkeja, kaupunki, jossa kukaan ei enää aikoihin ole kysynyt, kannattaako kulduuriin satsata.
Mikä tuo kaupunki on. Löytyykö se Vaasan läänistä. Vastauksen kuulet Vaasan läänin taidetoimikunnan ja Pietarsaaren työväenopiston järjestämässä seminaarissa "Kaupunkielämisen taito" 22.—23.10. Pietarsaaressa.

nuorison taidetapahtuma

Sävellyskilpailu
Nuorison taiderapahtuma 88:n yhteydessä järjestetään avoin sävellyskilpailu vuonna 1964 ja sen jälkeen syntyneille.
Aihepiirit:
1. Soitinmusiikki: kamariyhtyeelle tai soolosoittimelle sävelletty musiikki. Työ on toimitettava partituureina/nuotteina.
2. Perinnemusiikkiin pohjautuva musiikki. Työ on toimitettava nuotteina ja/tai nauhana.
3. Laulu- ja laulelmamusiikki: populaarimusiikki sen eri muodoissa. Työ on toimitettava nuotteina ja/tai nauhana.
4. Elektroni- ja tietokonemusiikki. Työ on toimitettava kasetilla (dolby b tai c) tai ääninauhana (2-raitainen 19 cm/sek.) ilman kohinan vaimennusta. Mukaan voi liittää myös graafisen partituurin.
Kilpailutyöt on lähetettävä 16.10.1987 mennessä os. Nuorison taidetapahtuma 88, Raumantie 1, 00350 Helsinki. Kuoreen merkintä "sävellyskilpailu". Kilpailutyöt on varustettava nimimerkillä ja aihepiirin numerolla (1—4). Mukana tulee seurata suljettu kirjekuori, jonka päällä on kilpailijan nimimerkki ja sisällä nimi, syntymävuosi, postiosoite ja puhelinnumero.
Sävellyskilpailun tulokset julkaistaan 15.1.1988.
Kilpailuun on varattu 20.000 mk, joka jaetaan tuomariston harkinnan mukaan. Parhaat työt esitetään Nuorison valtakunnallisessa taidetapahtumassa 13—15.5.1988 Imatralla.

LÄÄNIN BÄNDIT III

EVIJÄRVI

LUKION POJAT
Yhteyshenkilö:
Elina Försti
62520 Kautiainen

SOINI

DAWN
Yhteyshenkilö:
Timo Koivula
63800 Soini
p. 965 - 81 426

KAUHAJOKI

CRIME
Yhteyshenkilö:
Marko Haapala
PJA Koski
61800 Kauhajoki
p. 963 - 14 962

TWILIGHT (x-Wenus)
Yhteyshenkilö:
Antti Kleemola
Oltermanninpolku 6
61800 Kauhajoki
p. 963 - 11118

THE BAND OF NO RETURN/ SELIBAATIN LAPSET / VIIMEISET PELTIRUMPALIT
Yhteyshenkilö:
Latvis
Topeeka 28
61800 Kauhajoki
p. 964 - 162 185

KOKKOLA

JERRY & THE LINE-UPS
Yhteyshenkilö:
Jarmo Ala-Leppilampi
Pitkänsillank. 20
67100 Kokkola
p. 968 - 20 712

VAASA

MILKCOW BLUESBAND
Yhteyshenkilö:
Eero Lakasniemi
Kalastajank. 6
65100 Vaasa
p. 961 - 126 206

KURIKKA

BRONX
Yhteyshenkilö:
E. Silander
Ratastie 13
61300 Kurikka
p. 964 - 502 094

KUORTANE

STAKE
Yhteyshenkilö:
Pasi Hiidenniemi
Mäntypolku 35
63100 Kuortane
p. 965 - 54 564

KÄLVIÄ

Yhteyshenkilö:
Janne Suvanto
68320 Ruotsalo
p. 968 - 51 150

SEINÄJOKI

TRAITOR
Yhteyshenkilö:
Sami Aho
Mesimarjaviita 3
60510 Seinäjoki
p. 964 - 121 249

CARPENTER
Yhteyshenkilö:
Sami Raiski
Haukantaival 7
60200 Seinäjoki
p. 964 - 122 310

PIETARSAARI

THERAPY'S
Yhteyshenkilö:
Esa Taipalus
Hakkelintie 18 b 6
68660 Pietarsaari
p. 967 - 16 924

W.D.M.
Yhteyshenkilö:
J. Ehrström
Kristiinank. 29
68600 Pietarsaari

ALAJÄRVI

FOTOBOYS
Jäsenet:
Markku Latvala, Jouni Pitkänen, Pentti Paalijärvi, Marko Penninkangas
Yhteyshenkilö:
Markku Latvala
62950 Paalijärvi
p. 966 72 006

THE MOTORS
Jäsenet:
Raimo Pesonen, Timo Vähälä, Mikko Aho
Yhteyshenkilö:
Raimo Pesonen
PPA 1/Koivusaari
62900 Alajärvi
p. 966 - 74 746

FRUSTRATION
Jäsenet:
Tommi Vainio, Tommi Tuisku, Pasi Isotalo, Tero Kalliomaa
Yhteyshenkilö:
Tommi Vainio
Hoiskontie
62900 Alajärvi
p. 966 - 2 295

RUOTSIN MAAJOUKKUE
Yhteyshenkilö:
Juha Matintupa
Kp 3
62900 Alajärvi

AVALANCE
Jäsenet:
Ari Lakaniemi, Jouni Lakaniemi, Kosti Aho, Timo Ojanperä
Yhteyshenkilö:
Kosti Aho
Aapontie 4
62900 Alajärvi
p. 966 - 2 648

F.O.B.
Yhteyshenkilö:
Mika Isoniemi
62710 Kurejoki
p. 966 - 73 838

AVAJAISET 26.9.87 KLO 9.00—16.00

ROLAND CENTER

MIDI-PÄIVÄT
SUNNUNTAINA
KLO 12.00—18.00
27.9.87
KUTSUVIERAILLE
Jos olet asiasta todella kiinnostunut tilaa kutsukortti.
OSANOTTAJIA OTETAAN RAJOITETUSTI.

KOSKETINSOITIN-OSASTOMME LAAJENEE ROLAND CENTERIKSI
Ainoana liikkeenä Etelä-Pohjanmaalla. Mukana avajaisissa uutuudet ja maahantuojan asiantuntijat.
TERVETULOA!
PERTSA

ALAVUDEN LEVYTUOTE KY MUSIIKKI
Kauppaneuvoksentie 1
63400 ALAVUS
965/20 676 — 20 277

ALIEN — Soinin muukalaiset

Soinin Yhteistalolla on menneen kesän ajan harjoitellut kolmimiehinen hevipoppoo, Alien. Bändin nimi tarkoittaa muukalaista; ote musiikintekoon on varsin terveellä pohjalla, mitään avaruuslentoja pojat eivät harrastele.

Alienin Biisit kertovat kaikesta mahdollisesta maan ja taivaan väliltä. Musiikkityylinsä pojat määrittelevät ''melodiseksi progahtavaksi heviksi''.

Soinin muukalaiset: Urmas, Paavo & Erkki.

Alienissa soittavat Urmas Niemi (skitta ja laulu), musta-valkoista bassoa tämpyttelee Erkki Meskanen ja rumpujen takaa löytyy Paavo Saari. ''Yleisihmisen'' ja managerin hommia hoitelee alajärveläinen Raimo Pesonen. Laulujen sävellykset ovat pääosin Urmaksen käsialaa; Biisien sovitukset on tehty porukalla: laulujen sanoituksia on väsännyt Yleisihminen, Paavo ja Urmas.

Taustoiltaan pojat ovat sekä naimisissa olevia että naimattomia; yksi muukalaisista on insinööriopiskelija, toinen väittää olevansa maailman nopeasormisin metsuri ja kolmas heistä on viljelijämaatalouslomittaja. Kolmikon keski-ikä on 25 vuotta; jotenka mistään haihattelevista taivaanrannanmaalareista ei ole kyse.

Määrätietoisuutta

Poikien oma musiikkinsa tyylilajimääritelmä osuu naulankantaan: se on rankkaa, progahtavaa heviä, yleissoundin säilyessä kuitenkin melodeisena. Sanottavansa Alien esittää englanniksi — kuinkas muuten. Tavoitteita on roppakaupalla: Keikkojen saaminen on tietysti ykkösenä, todellinen jymujuttu olisi levy. Tuottajaksi pojat valitsisivat, jos voisivat niin tehdä, Halosen Kassun.

Demoja on lähetelty vähän joka puolelle. Lähiajan suunnitelmissa on painua kunnon studioon ja tehdä kunnollinen demonauha.

Keikkoja pojat ovat tehneet ympäri Järviseutua.

Usein soittopaikka oli Tulivuorirockin ulkolava. Vaikka jengiä olikin vähän katsomassa, oli mahtava tunne soittaa, kun joku osasi miksata kunnolla. Harmitti tietysti, ettei paikalla ollut paljon ketään sateen pidellessä porukoita visusti sisätiloissa.

— Nyt me harjoittelemme tämän syksyn rockin Sm-karsintoja varten. Saimme jokin aika sitten tietää, että pääsemme alkukarsintoihin Viitasaarelle lokakuun puolen välin pakkeilla; valaisevat muukalaiset.

Töitä saa tehdä kaksinverroin

— Tämänhetkisistä huolenaiheista on pahin harjoittelutilojen puute. Kiinteä paikka kamoja varten olisi kullanarvoinen asia. Nykyään treenaamme Yhteistalolla, muuten se on ihan kiva paikka; on lava ja kaikki; mutta aina sitä on muiden tiellä, tuskailevat pojat.

— Pinnalle pääseminen on vaikeaa. Sivussa kun asuu, saa tehdä töitä kaksinverroin enemmän kuin jos asuisi kaupungissa. Ja kun ei oo suhteita, niin hankalaa on. Näin paikallistasolla tukea on löytynyt aina kun sitä on tarvittu. Nuorisolautakunta ja kulttuurilautakunta ovat olleet erittäin myötämielisiä meitä kohtaan. Keikoilla yleisön kritiikki on ollut yllättävän myönteistä, mitä nyt kerran basistia on purtu nilkkaan, naureskelevat pojat.

Peltipurkkeja ja pahvilaatikoita

Alienin rumpali Paavo kertoo kolistelleensa jo alle kouluikäisenä peltipurkkeja ja pahvilaatikoita.

— Rumpupatterin takana olen touhunnut reilut kuusi vuotta. Suurina esikuvinani pidän Muppet Shown Animalia; Neil Peart ja Tommy Aldridge ovat myös tärkeitä vaikuttajia. Muita mä en tarvi, toteaa Paavo.

Urmas alkaa ladella päättymätöntä nimilitaniaa; Tom MacAlpine, Yngvie Malmsten. . . Niitä on niin paljon hän huokaa. Kitaraa olen soitellut kymmenisen vuotta.

Erkki toteaa vaatimattomasti olevansa itsensä idoli.

— Akustista kotisoitantaa olen harrastanut 16 vuotta, bassoon tutustuin nelisen vuotta sitten, paljastaa Erkki.

— Eijukeiju —

Lappajärven musiikkipäivillä koettua

Jengi kokoon ja rock-tanssia tekemään

Lappajärven musiikkipäivien yhteydessä järjestetyn viikon kestäneen näyttämö- ja liikuntailmaisun kurssin opettajan, koreologi Rauno Marttisen sanoma nuorille oli: pelkkä passiivinen musiikin kuuntelu ei riitä. Jengi kokoon ja rohkeasti rock-musikaalia tekemään. Lopputuloksen ei aina tarvitse olla mahdollisimman korkeatasoinen. On vahinko, jos mahdollisen kritiikin pelosta koko suunnitelma jää toteuttamatta.

Kurssilaiset harjoittelevat tansseja Rauno Marttisen (oik.) johdolla.

Nuorten pitäisi itse ilmaista itseään musiikkiliikunnan keinoin. Esimerkiksi Englannissa uutta muotia on, että jokin asumalähiö, tai määrätyt korttelit tekevät oman elinympäristönsä elämänmenoon tai sen historiaan perustuvan musikaalin. Meilläkin pitäisi päästä siihen, että nuoret poistaisivat turhat ennakkoluulot ja uskaltaisivat ryhtyä toteuttamaan omaa musikaalia niillä eväillä jotka ovat käytettävissä.

On myönnettävä, että meilläkin on viriämässä tämänsuuntaista harrastustoimintaa. Tästä hyvänä esimerkkinä on Lappajärven lukion tyttöjen muodostama Team-Six tanssiryhmä, joka jo lyhyen olemassaolonsa aikana on saanut esityskuntoon monta eri ohjelmaa. Itse suunniteltu Puma's eye-tanssi on siitä hyvänä esimerkkinä. Ohjelman suunnittelu ja ohjaus on tehty ryhmätyönä. Esityksen lopputulos saa arvosanan erittäin hyvä.

Kurssit innostavat

Lappajärvellä järjestetyn kurssin osanottajat olivat aivan haltioissaan. ''Opettaja on loistava ja ihana'', huudahtivat kaikki näyttämö- ja liikuntailmaisukurssin yksitoista osanottajaa kuin yhdestä suusta.

''Tätä pitäisi markkinoida enemmän. Puskaradion kautta 01420000 sain tietää, että täällä viime kesän kursseilla on ollut mahtavan hauskaa'', kertoi kauhajokelainen Satu Rotola-Pukkila.

Voisiko kurssia ja sen vetäjää enää kauniimmin kehua. Ihan käy kateeksi Rauno Marttista, jolla on oppilaana näin innostuneita kurssilaisia. Samoin kadehdin niitä onnellisia kurssilaisia, jotka saavat olla viikon ajan huippuammattilaisen ohjauksessa.

Kurssin ohjelma oli erittäin vaihteleva. Kehon ja käsien hallintaharjoitusten lisäksi ohjelmaan kuului myös erilaiset tyylit, kuten espanjalaista, unkarilaista, zardasta jne. Improvisaation osuutta lisätään kurssin edetessä.

Koskerusta oikeaan näyttämötyöhön ja esiintymiseen haetaan valmistamalla oppilasnäytteiksi kokonaisia tanssiesityksiä eri aiheista.

Pojat puuttuvat

''Poikien puute haittaa hieman harjoituksia. Jos mukana olisi poikia, voisimme tehdä esimerkiksi valssipareja jostakin operetista'', sanoo Marttinen.

''Poikien pitäisi uskaltaa tanssia'', patistaa Kaija-Liisa Korkiatupa, joka on kokenut kurssin erittäin rikastuttavaksi kokemukseksi. Hän kertoi lähteneensä mukaan saadakseen uusia ideoita talven liikunta- ja voimisteluryhmiään varten.

Kurssiviikon aikana kurssilaiset saivat runsaasti lisäoppia lähinnä tanssin suoritukseen liittyvistä asioista. Nyt pitäisi saada opetusta tanssien koreografiasta, eli miten tanssien ''nuotit'' laaditaan. Musiikkiliikunnan kehittämisestä vastaavien tahojen tulisi mitä pikemmin lähteä suunnittelemaan jonkinlaisen seuraohjaajajärjestelmän saamista koko maakuntaan. Ohjaajakykyjä ja ohjattavia löytyy, kunhan asian kehittämiseen kiinnitetään enemmän huomiota. A. K.

Pohjantähtiä

Lapuan kaupunki — Metsäliitto — musiikki

Lapuan kaupunki on tehnyt nuorille ja vanhoille bändeilleen hienon palveluksen: entisen Metsäliiton kiinteistön tiloissa on soppi soittajille sulassa sovussa meralliteollisuuden kanssa. Alunperin soitto soi metsäliiton näyttelytilassa, mutta sen purkamisen jälkeen siirryttiin ''pommisuojaan''. Treenikämppä on n. 30 m² betoninen tila, jota on matoin ja pehmolevyin vuorattu. Soittaa saa joka ilta klo 23.00 saakka. Bändejä kämppällä käy soittamassa n. tusina: rockia, tanssimusiikkia, heviä, omaa ja lainattua. — Soittokämppään vievän käytävän varrella on monta tilavaa lukollista komeroa, joissa bändit voivat säilyttää kamojaan.

Kiitos Lapuan kaupungille kaikkien bändien puolesta!

Portnoyn tauti

. . .

Läänintaiteilija Pertti Veltto Virtasen kohtalona on ollut alistua keski-iän rajuuskriisiin. Vahvistettujen tietojen mukaan Seurahuoneen aivovoimailun lisäksi Pertti Keho Virtanen on vieraillut voimailusalilla. Taiteellisena uusratkaisuna ko. henkilö on suomentanut/sanoittanut The Judds-yhtyeen kantriballadin Grandpa. Suunnitteleeko Pertti Vaari Virtanen todellista come back-tyylistä läpimurtoa Sammas-yhtyeen kera. Sampo Passio tuplalevy ilmestynee lomista huolimatta... ensi vuoden puolella.

Pohjantähtiä

Kurikassa palaa filmi

Onko kotimainen elokuva uhanalainen luonnonvara, sitä ihmetellään Kurikassa lokakuun 2—4 päivien aikana.

Kurikassa järjestetään *kotimaisen elokuvan katselmus.*

Elokuvapippalon pääjärjestäjänä toimii Kurikan kaupungin kulttuurilautakunta, apunaan paikallisen kansalaisopiston elokuvakerho. Kerho joka muuten on yksi vanhimpia Suomessa toimivista, yli 20 vuotta...

Päivien aikana käydään läpi muutamia tuoreita kotimaisia elokuvia. Kaurismäki tulee esittelemään uusinta leffaansa HAMLET, samalta tekijältä nähdään RIKOS JA RANGAISTUS.

Musiikkileffaa edustaa Olssonin ELVIKSEN JALANJÄLJILLÄ.

Myös video, elokuvan pahimmaksi viholliseksi mainittu, on mukana Kurikassa.

Jyri Vuorisalo tulee Kuopion kaupungin videopajalta vetämään kahden päivän lyhytkurssia, videoelokuvan teosta. Kurssi on maksuton ja tarkoitettu nuorille ja nuorenmielisille aikuisille.

Pertti Veltto Virtanen käypi herättelemässä paikalle kerääntyneet vidiootit laukomalla totuuksi MUSIIKKIVIDEOT JA NIIDEN ELOKUVALLINEN ANTI.

Oman lisävärinsä päiville tuo SEKL eli Suomen elokuvakerhojen liitto, joka viettelee samanaikaisesti Kurikassa syystapaamisiaan. Liiton tilaisuuksissa on myös elokuvaesityksiä, luvassa on mahdollisia pätkiä POHJANMAA elokuvasta.

Myös SEKL:n tilaisuudet ovat avoimia.

Uskoa kotimaisen elokuvan tulevaisuuteen valetaan Touko Yrttimaan valokuvanäyttelyllä, ME TULEMME TAAS. Niin kuin nimestä voipi arvata, kerrotaan siinä kotimaisen elokuvan historiaa.

Siittä vaan....

The Bronx

Nopeita ovat liikkeet rockmaailmassa. Viime numerossa Haupitz uhosi ruudin olevan kuivaa, mutta kuka edes nyt muistaa ko. yhtyettä?

Viime numerossa myös kurikkalainen THE BRONX valitti soittajapulaansa, mutta pieni maininta BB:n palstoilla kenties auttoi löytämään soittoseuraa.

THE BRONX on nuori yhtye, mutta määrätietoinen. Alussa New Yorkin kaupunginosassa soittivat Tero Pulkkinen (voc), Esa Hämppy Silander (bass) ja Erja Silander (synths, b-voc) Jengiin sulautui pikkuhiljaa seinäjokinen Juha Kivistö (gtr) ja Haupitz leiristä Jari Ikkelä (gtr) ja Antti Ketola (dms). Aitoon nyyjoorkilaiseen tyyliin The Bronx on sekoitus eri kansallisuuksia; kurikkalaisia, ilmajokisia, kauhajokisia ja seinäjokisia. Myös musiikillisesti yhtye on tyylien sulatto. Post-punkista, rockbillystä, hippimusasta ym. vaikuteista on syntynyt yhtyeen nykyisestä pohjalaispopista erottuva tyyl. The Bronx soitta melodista 70-lukuun viittaavaa englantilaispoppia. Kyse ei ole Cockney Rebelistä, Mott The Hooplesta, T-Rexistä, eikä edes Paul Oxley'si Unitista, vaikka yhteen soundissa on tunnistettavissa myös heidän alitajuista vaikutustaan The Beatlesin ohella. Demo-nauhan perusteella yhtyessä on pop-potentiaalia näinä suomirockin hautajaistunnelmissa. Onko The Bronx nähnyt rock'n' rollin tulevaisuuden?

BOTNIA BEAT

— toimintalehti —

Alueellinen nuoriso-kulttuurijulkaisu

Päätoimittaja
Jarmo Latvis Latva-Äijö

Toimituskunta
Erik Häggman
Jorma Salovaara
Risto Vuorinen

Toimituksen osoite
Botnia Beat
PL 180, 60101 Seinäjoki
puh. (964) 162 185

Julkaisijat
Vaasan läänin kehittyvän musiikin yhdistys r.y.
Vaasan läänin nuoriso-lautakunta

BB 3/87 avustivat
Antti Suvanto
Anne-Riitta Isohella
Pertti Paajanen
Eija Keski-Levijoki
Heikki Tikka
Harri Toivola
Boy Wistbacka
Vesa Joutsen
Pertti Virtanen

Painopaikka
Ilkka Oy, Seinäjoki 1987

Jakelu
Ilmaisjakelulehti kaikkiin Vaasan läänin kuntiin mm. nuorisotiloihin, kouluihin ja huvipaikoille.

Painos
Botnia Beat 3/87 painos 25 000 kpl

Botnia Beat 4/87
Ilmestyy joulukuussa ja siihen tarkoitetut jutut, mainokset yms. on oltava toimituksessa viimeistään maanantaina 16.11.1987.

APUA, TARVITSEN ASUNNON!

Botnia Beat-lehden vastuullinen päätoimittaja etsii kohtuuhintaista vuokra-asuntoa Seinäjoen ydinkeskustasta.

Ota yhtyettä toimitukseen. Musiikillinen Palkkio!

Botnia Beat
c/o KEMU r.y.
PI 180
60101 Seinäjoki
puh. (964) 162 185/Latva-Äijö

ONNEA! ONNEA! ONNEA!

Provinssirock -kyselyyn vastasi hieman yli 100 festivaalivierasta. Kiitos kaikille. Järjestäjät saivat runsaasti hyviä vinkkejä tulevaan toimintaansa, josta kiitokseksi KEMU ry arpoi vastanneiden kesken 10 kappaletta vapaalippuja ensi vuoden 10-vuotisjuhlille. Onnekkaille lähetetään liput heti niiden valmistuttua. Arvonnan suoritti toimittaja Pekka Purhonen Radio Paitapiiskasta.

Onnettaren suosikit:

1. Paul Lipiäniemi, Lappeenranta
2. Virpi Ylinen, Alkkia
3. Pekka Pato, Lehtimäki
4. Minna Porkola, Espoo
5. K. Isaacson, Åbo
6. Sari Hahto, Hakko
7. Riitta Kontiola, Tornio
8. Satu Korpela, Voltti
9. Marja-Liisa Kurki, Kehro
10. Aira Kortesoja, Pori

Wow-wow-wow & Gabba-gabba-hey!

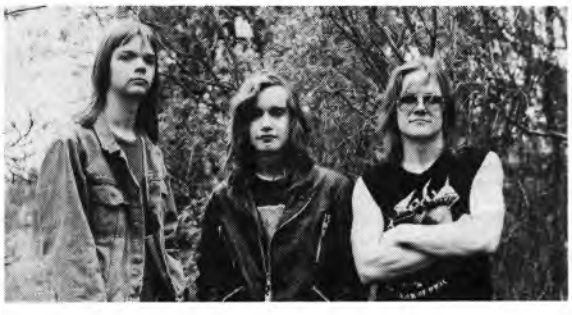

CRYPTIC

Ylistaron suunnalla laasti lentää ja sirkkelit soivat. Siitä vastaa vuoden kasassa ollut speedmetal ryhmä CRYPTIC, joka itse diggaa Anthrax/Sodom-tyyppistä hard speeding metal musaa.

Yhtyeessä soittavat Hannu Kujanen (17, gtr), Mika Juupajärvi (16, b) ja Juha Kujanen (22, dr), joista lähinnä Hannu vastaa nuotituksista ja yhdessä Juhan kanssa sanoituksista. Speed metal tyyliin CRYPTIC ei hidastuskaistalla matele vaan lataa kaasujalka konehuoneen puolella. Sanoitukset liikkuvat normaalista paranormaaliin. Wardogs, The Wrath of Gods, Incubus, Altar of Metal ovat osa Cryptic ohjelmistoa, joka odottelee innokkaasti pääsyä live-tilanteisiin. So keep your ears on the roar . . .

Kontakti:
CRYPTIC/Hannu Kujanen
Sorvarinraitti 7
61400 Ylistaro
p. (964) 740 384

SUORAT SANAT!

Arvoisa Botnia Beat lukija

Tarjoamme Sinulle tilaisuuden kertoa mielipiteesi Vaasan läänin alueen elävän musiikin yhdistyksistä. Ai, että mistäkö? Siis mitä mieltä olet seuraavista: KEMU ry, WELMU (Vaasa), TOMU (Toholampi), KOKEMUS ry (Kokkola), KAMU ry (Kannus), JEPPIS MUSA (Pietarsaari) ja ALAVUDEN ROCK-KOMITEA.

Kyselyyn vastanneiden kesken arvotaan 5 kpl vapaalippuja Provinssirock 10-vuotispailuihin. Palauta lipuke taikka kirje 16.11.1987 mennessä osoitteeseen BOTNIA BEAT, Box 180, 60101 Seinäjoki.

P.S. Tarkoituksena ei ole asettaa yhdistyksiä ''top 7'' tilanteeseen vaan kertoa yleisesti ruusut & risut ja toivomuksesi toiminnallisen kehityksen suunnasta. Antaa palaa!

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Vastaajan nimi & ikä .....

Osoite: .....

Olen elävän musiikin yhdistyksen jäsen ☐ en ole ☐

ROCKSTATION

KEMU:n uusi rock-klubi toimii syyskaudella Seinäjoen Rautatieläisten talolla (Ruukintie, Citymestaria vastapäätä). Klubille ovat tervetulleita kaikki 18-vuotta täyttäneet Kemu-yhdistyksen jäsenet. Jäseneksi voi liittyä myös klubin lipunmyynnissä. Jäsenkortti maksaa 20 mk. Pääsylippuja myydään ennakkoon musiikkiputiikki Monosella, joka myy myös Kemu:n jäsenkortteja. Klubilla keskiolutoikeudet (baarissa itsepalvelu, salissa pöytiintarjoilu). *Muista henkkarit & jäsenkortti.* Alla klubin ohjelma, johon saattaa tulla pieniä muutoksia. Varmista ohjelma puhelimitse iltaisin (964) 141 135.

Perjantai 18.9 klo 20—01 40,—

BOYCOTT

KAUKO RÖYHKÄ & NARTTU

Perjantai 16.10 klo 20—01

JUKKA SYRENIUS BAND

SAMMAS 30,—

HUOM-HUOM

Perjantai 23.10 klo 20—01

22 PISTEPIRKKO

POOR TOM 30,—

Maanantai 12.10 Rautatieläisten talolla klo 18.00 alkaen

ROCK-SM 20,—

Vaasan läänin karsinta, mukana 8 yhtyettä

Perjantai 25.9 klo 20—01 30,—

CLIFTERS

ALICE IN WASTELAND

Perjantai 6.11 klo 20—01

BACKSLIDERS

HAVANA BLACKS 30,—

Bartituurit palamaan

MODERNIA KLASSISTA-KONSERTTI

ti 13.10 klo 19.00.
Seinäjoen kaupungintalon valtuustosali. Liput 20 mk.

Perjantai 2.10 klo 20—01

HANS BLUES & BOOGIE

(L-Berliini)

MILKCOW BLUESBAND 30,—

Perjantai 20.11 klo 20—01
ohjelma vielä avoin

Perjantai 4.12 klo 20—01

TOPI SORSAKOSKI & AGENTS 40,—

Keskiviikko 21.10 klo 19

THE NIGHTS OF IGUANA

KEBA 30,—

Seinäjoen uusi teatteritalo, suuri näyttämö